

Episcopum Gerunden. habere intentionem fundatam, & assentientiam juris in sui favore super competentia dicte Jurisdictionis ordinarie Ecclesiasticae tam quoad personas, quam quoad Ecclesias, & loca Vallis, ac Territorii de Amerio, ut late in mox citata decisione. §. Ex qua situatione.

Abique eo, quod pretendere possit Abbas dicti Monasterii habere Territorium separatum a Diocesi Gerunden. vigore Bullae Clem. III. siquidem admissio etiam hodie, quod sit valide compulsata, & in forma probanti, prout pro parte Episcopi fuit in actis declaratum, citra tamen ejus approbationem, quoad relevantiam judicio Rotae remissam, ut in declaratione data in Sum. hodierno Episc. num. 1. adhuc ex ea non probatur favore Abbatis ista qualitas Territorii separati, quia cum hoc de jure folium habeat Episcopus constitutum in tota sua Diocesi, cap. Omnes Basilice 16. quest. 2. c. Monasteria 18. quest. 2. cap. 1. de offic. Ordin. cap. cum Episcopus, eod. tit. in 6. cap. 2. de Constitutio. in 6. Abb. in cap. 3. de offic. Ordin. num. 10. vers. Unum fecit, Fagnan. in cap. cum contingat, de foro competenti, num. 25. & 26. in fin. Tambur. de Jur. Abbas, tom. 1. disp. 15. quest. 9. num. 7. Gratian. disp. 202. num. 46. Barbof. de offic. & potest. Episcopi, part. 3. alleg. 107. num. 2. Praelati inferiores Territorium separatum contra Episcopum habere non possunt, nisi ex privilegio Papae, ad quem spectat Diocesis, & Territoria dividere, ac constituere, vel ex legitima prescriptione, qua faciat praesumere privilegium Papae. Card. de Luca de jurisd. disc. 1. numer. 12. Fagnan. in cap. accedentibus, num. 2. vers. verum de excessibus Pralatorum, Pignatell. tom. 2. consulti. 26. numer. 20. & 21. Gratian. disp. 212. num. 17. & 19. Tambur. dist. 9. q. 9. a. 7. & 17. Rota coram Priol. dec. 328. n. 11. & 12. & coram Butart. dec. 338. num. 2. dec. 304. n. 7. part. 11. & taliter, ut privilegium Apostolicum debeat esse clarum, & expressum, alias illi non suffragatur contra Episcopum habentem pro se assentientiam juris, Card. de Luca dicto disc. 1. n. 12. Rot. dec. 304. n. 8. part. 11. dec. 70. n. 33. part. 13. dec. 483. n. 14. part. 14. dec. 340. num. 16. part. 15. & in Vicen. Jurisdictionis 28. Aprilis 1679. §. nec separationem coram Reverendissimo Emerix De 680.

Cujus naturae non est dicta Bulla Clem. III. cum ex ea non constet claris, & expressis verbis, Vallis, seu Territorium de Amerio una cum omnibus suis locis, & membris fuisse constitutum Territorium separatum a Diocesi Gerunden. sed folium resultat favore Abbatis simplex, & nuda exemptio Monasterii, ac Monachorum ab Episcopo Gerunden. ex causa regularis instituti, solum autem privilegium exemptivum non sufficit pro separatione Territorii contra Episcopum favore Praelati inferioris, Fagnan. in cap. cum contingat, de foro competenti, n. 39. Rot. dec. 207. n. 2. & 3. part. 2. divers. dec. 324. n. 6. part. 1. rec. dec. 220. n. 23. part. 9. dec. 70. n. 30. & 31. & dec. 97. n. 6. 7. & 8. part. 13. dec. 483. num. 11. & 13. p. 14. & noviter in Vicen. Jurisdictionis 28. Apr. 1679. §. nec separationem, & 16. Junii 1688. §. prout, coram Reverendissimo D. Decano, in exemptionis supponit locum esse in Diocesi, & Territorio Episcopi, cap. cum Episcopus de offic. Ordin. in 6. Concil. Trident. sess. 5. de reformat. cap. 2. Fagnan. in dicto cap. grave, num. 10. & in cap. cum contingat, de foro competenti, n. 32. & 33. & in cap. accedentibus, de excessibus Pralatorum, n. 35. & 38. Card. de Luca de Jurisd. disc. 1. n. 8. in fin. Tambur. de Jur. Abbas. tom. 1. disp. 15. q. 9. n. 3. & 33. & tom. 2. disp. 1. q. 5. n. 6.

Non obstat, quod in eadem Bulla confirmatur nedum omnia bona pro Monasterio acquisita, & possessa, verum etiam acquirenda ex concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione Fidelium, aliive modis, quoniam hoc ad summum importaret nudam, & simplicem exemptionem bonorum Monasterii, non autem, quod Abbati competat Territorium separatum a Diocesi Gerunden. ut in simili dicit Rot. in dec. 483. a. n. 11. ad 14. part. 14. rec. ut enim Praelati inferiores habeant Territorium separatum a Diocesi, requirunt, ut praeter exemptionem, translata sit in ipsos omnimoda, & plena jurisdictione spiritualis, non solum in Ecclesias, & loca, sed etiam in Clerum, Populum, & Parochum cum curam animarum, excluso in totum Episcopo, Lotter. de re benefic. lib. 1. quest. 24. a. num. 112. ad num. 120. & quest. 25. num. 11. & 14. Pignatell. tom. 8. consulti. 59. num. 20. Card. de Luca de Jurisd. disc. 1. num. 10. & disc. 34. num. 9. vers. altera. Fagnan. in cap. significasti, de offic. Archidiacon. num. 17. vers. illud tamen, & num. 18. 19. & 21. & in cap. nullus, de Parochiis, num. 40. & 41. & in cap. grave, de offic. Ordin. n. 32. 33. 35. & 39. & in cap. cum dilectus, de Religio. Domib. n. 23. & 26. Rot. dec. 324. n. 6. part. 2. rec. dec. 70. n. 29. part. 13.

& dec. 483. n. 12. vers. altero, & num. 13. part. 15. dec. 340. n. 17. part. 15. & noviter in Leodien. Jurisdictionis 15. Martii 1688. §. minus obstant, coram bon. mem. Rondonino, confirmata die 10. Aprilis 1690. §. admissio etiam, coram Reverendissimo D. Decano.

Eademque ratio respondeat pluribus aliis prerogativis concessis Abbati Monasterii B. Mariae de Amerio in dicta Bulla Clementis III. quod nempe importent, & concludant simplicem exemptionem Monasterii, & Monachorum, non autem separationem Territorii a Diocesi Gerunden.

Quae eo magis procedunt, ex quo non justificatur pro parte Abbatis usus, & observantia dictae Bullae, nec de tempore illi proximo, nec remoto infra quadraginta annos, ut requiritur, Rot. dec. 325. n. 1. & ibi Add. coram Ludov. Quinimo ex parte Episcopi probatur ejus non usus, & inobservantia per longissimum tempus, quo flante privilegium fuisse amissum, eique renunciatum censetur, si de terra, & accedentibus, & ibi Gloss. in figuracione casus, ex verbo per quadraginta annos, & in cap. pro illorum, de prebendis, verb. autoritate propria, de privileg. Rot. dec. 356. numer. 9. coram Rojas dec. 311. num. 5. & 6. coram Cell. dec. 175. num. 9. coram bon. mem. Alex. VIII.

Hujusmodi autem non usus privilegii, imo contrarius usus resultat, ex quo Abbati ex eadem Bulla Clem. III. conceditur facultas suscipiendi Chrima, & Oleum Sanctum a quo cumque Episcopo sibi bene viso, & tamen apparet, quod in omnibus Ecclesiis dicte Vallis de Amerio fuisse ab Episcopo Gerunden. & non ab aliis factam distributionem Chrimatis, & Olei Sancti, Sum. Episcopi coram R. P. D. Benincasa 27. Junii 1689. n. 15. ulterius in eadem Bulla impartitur facultas Monachis, & Clericis ejusdem loci suscipiendi Ordines a quo cumque Episcopo, & tamen illi consecruntur ab Episcopo Gerunden. id peronibus, eod. Sum. n. 12. & 13. Rursum in ead. Bulla cavetur Abbatem, & Clericos adtingi non posse ad synodum Gerunden. accedere, & tamen patet post dictam Bullam, qua emanavit de anno 1187. in confirmatione Abbatum facta ab Episcopo Gerunden. de anno 1343. & 1344. Abbatibus tunc temporis jurasse accedendi ad dictam synodum temporibus solitis, dummodo non fuerint legitime impediti dicto Sum. n. 5. quod etiam resultat ex constitutione synodali Gerunden. qua inter Abbates obligatos ad synodum accedere describitur Abbas de Amerio d. Sum. n. 16. in quo etiam justificatur effectivus, & continuatus accessus ad dictam synodum Parochorum Ecclesiarum Vallis de Amerio.

Constituto ex his de bono jure Episcopi Gerunden. pro competentia jurisdictionis ordinariae Ecclesiasticae, & spiritualis in Ecclesiis, locis, ac toto Territorio Vallis de Amerio, sequitur exinde licere eidem Episcopo visitare Ecclesias, & personas dicti Territorii, & ad hoc habere intentionem fundatam ex assentientia juris, nedum vigore Sacrorum Canonum, ut in cap. relata, cap. decrevimus, cap. Episcopus, cap. placuit 10. q. 1. cap. conquirentes, de offic. Ordin. cap. cum Episcopus eodem titulo in 6. cap. 1. de censibus in 6. sed ex decretis Conc. Trident. in sess. 7. de reformat. cap. 7. & sess. 24. de reformat. cap. 7. Barbof. de offic. & potest. Episcopi, part. 3. alleg. 73. num. 20. & de jure Ecclesiastic. univers. lib. 1. cap. 14. n. 3. Posth. de manutent. observ. 45. num. 15. Rot. coram Mantico dec. 320. n. 11. dec. 501. num. 14. part. 2. rec. dec. 218. n. 9. & apud Tambur. de Jur. Abbas. tom. 3. dec. 53. n. 1. quod ampliat Concilium Tridentinum in sess. 7. de reformat. cap. 8. & sess. 2. de reformat. cap. 8. ad Ecclesias seculares exemptas, ut ille visitarentur ab Ordinario, in cuius Diocesi sunt, tanquam Sedis Apostolicae Delegato, & ad Ecclesias nullius, quas visitaret Episcopus vicinior etiam autoritate delegata, ut in sess. 24. de reformat. cap. 7. Rot. dec. 207. n. 1. part. 2. divers. dec. 501. n. 1. & 5. part. 2. rec. dec. 10. n. 26. & 27. part. 13. & in Vicen. Jurisdictionis 28. Aprilis, & 16. Junii 1688. coram Reverendissimo Decano, & late Fagnan. in cap. grave, de offic. Ordin. num. 11. & 21. & in cap. cum dilectus, de Religio. Domib. num. 41. in fin. a. num. 43. & 46. & in cap. nullus, de Parochiis, n. 23. 24. 25. & 32. & in cap. accedentibus, de excessibus Pralatorum, num. 32. Pignatell. tom. 2. consulti. 26. num. 26. 36. 37. & 38. qua juris assentientia adeo favor Episcopo super jure visitandi Ecclesias, & loca Vice Diocesis, ut ei non sit inhibendum sub pretextu allegatae exemptionis, aut qualitatis status nullius, donec cognoscatur de his qualitatibus, ut dixit Rota dec. 390. num. 1. part. 1. rec. & dec. 493. num. 1. & dec. 501. num. 5. part. 2. rec. & dec. 53. num. 1. apud Tambur. dec. 1067. num. 1. coram Setaph. Adde. ad Ludov. dec. 312. num. 4. Barbof. de offic. & potest. Episcopi, part. 3. alleg. 127. num. 25.

Pariter est indubia Jurisdictio Episcopi visitandi jure ordinario Ecclesiam Monasterii B. Mariae de Amerio quoad curam

curam animarum, & administrationem Sacramentorum, & personas tam Sacerdotes, quam Regulares cum ministrantibus, postquam ad illam fuit translata cura animarum, quae erat in Ecclesia Parochiali S. Michaelis ante illius demolitionem ex causa belli non solum ex juris communis dispositione, de qua in cap. nullus 16. quest. 7. cap. 3. in Ecclesiis, cap. cum Cappella 16. de priol. cap. 1. de Capellis Monachorum, cap. 1. de verbor. signific. sed ex Concil. Trident. sess. 25. de Regu. cap. 11. Fagnan. in cap. nullus, de Paroch. a. num. 38. ad 47. & in cap. grave, de offic. Ordin. num. 14. 37. & 64. & in cap. cum dilectus, de Relig. Domib. a. num. 41. ad 45. & in cap. cum capella, de priol. a. num. 14. ad 17. Barbof. in collect. ad dict. cap. 11. Conc. Trident. & de potest. Episcopi, part. 3. alleg. 74. num. 18. & de jur. Eccles. lib. 1. cap. 14. num. 24. & cap. 43. a. num. 144. ad num. 145. Tambur. de Jur. Abbas. tom. 3. disp. 5. quest. 11. a. num. 45. ad 52. Rot. dec. 1058. & 1067. coram Setaph. dec. 391. a. num. 2. ad num. 7. part. 13. Ex ratione, quia cum Populus, & Clerus, quibus Sacramenta administrentur, sint Oves committuntur Episcopo, ad ipsum Pastorem spectat impicere, an per inferiores Sacerdotes, sive Sacerdotes, sive Regulares Divina verba fusa Ovis bene, & sancte ministraverit, & haec vult causa finalis subjectionis Jurisdictioni Episcoporum personas, curam animarum exercentes etiam exemptas, vel Regulares, ut observat Card. de Luca de Jurisd. disc. 1. num. 4. vers. Circa vera, de Parochiis, disc. 13. num. 4. Spad. cons. 57. num. 6. lib. 1. Pignatell. tom. 2. consulti. 58. n. 5. Rot. dec. 391. num. 4. & 5. part. 13. dec. 20. num. 7. part. 18. recent.

Prout etiam ad eundem Episcopum Gerunden. spectat cognitio causarum omnium ad forum Ecclesiasticum spectantium respectu tam Clericorum, quam Laicorum d. Vallis de Amerio, cap. conquirentes 16. de offic. Ordin. cap. cum Episcopo 7. eodem tit. in 6. & confirmat Conc. Trident. sess. 24. de reformat. cap. 20. Barbof. de offic. & potest. Episcopi, part. 3. alleg. 125. num. 28. Fagnan. in dict. cap. conquirentes, numer. 23. Quod fortis procedit quoad causas criminales, & matrimoniales, quarum cognitio, in dict. cap. 20. vers. ad haec, auferunt Praelatis inferioribus, & Episcoporum tantum examini, & jurisdictioni reservatur, non obstante consuetudine, & prescriptione quadragenaria cum titulo, Fagnan. in cap. antequam decesserit, de excess. Pralati, sub numer. 6. vers. bovia vera, Lotter. de re benefic. lib. 1. quest. 24. numer. 195. vers. Ideoque, Barbof. in Collect. ad cap. 20. Concilii, n. 49. & 87. & licet in dict. cap. 20. non detogatur immemorabilis, tamen ut ista juri possit, Abbas debet illam probare, concludenter cum requisitis Gloss. in c. 1. de prescrip. in 6. & ultimus usque dum effect canonizatus per tres sententias conformes, & rem judicata, semper Ordinarius esset manutentendus in cognitione hujusmodi causarum, Fagnan. in cap. cum olim, de prescrip. n. 38. vers. praeterea, Barbof. d. alleg. 127. n. 27. & in collect. ad d. cap. 20. Concilii, n. 49. 52. & 55. Rot. dec. 447. n. 1. part. 1. rec. & dec. 610. part. 2. recent.

Similiter eidem Episcopo competit jus conferendi omnia Beneficia Ecclesiarum d. Vallis de Amerio ex dispositione juris, non solum illa, quae sunt libera collationis in mensibus non reservatis, ex cap. conquirentes 16. de offic. Ordin. c. cum olim 18. de prescrip. cap. cum ex injuncto, in fin. de heret. Garz. de benefic. part. 4. c. 1. n. 52. & cap. 4. n. 4. Rot. coram Seraph. dec. 709. n. 1. coram Bich. dec. 268. n. 4. & part. 9. recent. dec. 60. n. 5. sed etiam illa, quae vacant ex causa permutationis, cap. 1. de rer. perm. in 6. Necnon & instituti illa, quae sunt jurisdictonis, cap. 1. de Capellis Monachorum, cap. ex frequentibus, de instit. cap. nobis, de jure patronat. hocque strictius procedit in fundationibus factis post Concil. Trident. quod in sess. 14. cap. 12. & 13. mandavit, ut in beneficiis jurisdictonis institutio Episcopo, & non alteri inferiori referretur, ut late explicatur in Burgen. Juris instituti 23. Junii 1690. coram me.

Praeterea pertinet ad Episcopum, tunc conferre Ordines majores, & minores omnibus personis d. Vallis de Ame-

rio, vel ipsi dimissorias dare ad eos suscipiendos ab alieno Episcopo, Sac. Concil. Trident. sess. 23. de reformat. cap. 8. & 10. Fagnan. in cap. conquirentes, de offic. Ordin. n. 27. vers. Undecimum, Rot. coram Setaph. dec. 985. Tum Ministere Sacramentum Confirmationis omnibus d. Vallis, cap. relata 10. q. 1. cap. quarto de consuetud. cap. per frontis, de Sac. Unct. Barbof. de offic. & potest. Episcopi, part. 2. alleg. 30. num. 15. & in collect. ad Conc. Trident. sess. 6. de reformat. cap. 5. num. 13. Tum etiam Chrima, ac Oleum Sanctum distribuit Presbyteriis, & Redivivibus d. Vallis, cap. Presbyteri 123. & seq. de consecrat. dist. 4. Rot. dec. 18. n. 2. coram Rojas.

Tenentur pariter Rectores d. Vallis ad synodum Gerunden. quam convocare spectat ad Episcopum, cap. conquirentes 16. de offic. Ordin. cap. quoad superiores, de majori, & obedient. cap. ex ore 17. de privileg. Conc. Trident. sess. 24. de reformat. cap. 2. ubi statuitur, debere ad synodum accedere omnes Sacerdotes animarum curam habentes, sive Sacerdotes, sive Regulares sint, ratione futuram Parochialium Ecclesiarum, Eit etiam munus Episcopi concedere licentias ad audiendas Confessiones personarum d. Vallis ex Sac. Conc. Trident. sess. 23. de reformat. c. 15. & ad praticandum in eodem loco Verbum Dei, sess. 24. de reformat. cap. 4. Necnon ad interessendum matrimonios, vel dispensandum tribus denunciationibus, ut in sess. 24. de reformat. cap. 1.

Quarta pariter decimarum, id est quarta ex omnibus decimis pertinentibus ad Ecclesias Parochiales d. Vallis, sicut & totius Diocesis pertinet ad Episcopum ratione universitatis curae, quam habet in tota Diocesi, cap. conquirentes 16. de decimis, de offic. & potest. Episcopi, part. 3. alleg. 86. num. 34. & alleg. 126. n. 35. n. 40. Fagnan. in d. cap. conquirentes, n. 8. cum aliis late deductis in Tolcana jurisdictionis super decimis 21. Aprilis 1690. coram me, ubi explicatur pro hac quarta decimarum non habere Episcopos intentionem fundatam contra Parochianos, sed contra Parochos.

Licitum ibidem est Episcopo exigere jus Cathedralicum, seu synodaticum, quod debetur Episcopo in signum subjectionis, & in honorem Cathedrae Episcopalis, cap. placuit 10. q. 3. cap. conquirentes, de offic. Ordin. cap. Pastoralis, de donationib. cap. olim 20. de censib. Barbof. de offic. & potest. Episcopi, part. 3. alleg. 86. n. 4. ad 44. & alleg. 127. num. 36. & in collect. ad Concil. sess. 24. de reformat. cap. 3. n. 38. Fagnan. in dict. cap. conquirentes, a. n. 48. ad 60. in cap. Venerabilis, de censibus a. 6. ac etiam Quartam Canoniceam ex legatis piis debitam Episcopo ratione oneris, quod in administratione sui Episcopatus sustinet, cap. officii, cap. requisitus, de testam. cap. conquirentes, hancque quartam praeravit Conc. Trident. in sess. 24. de reformat. cap. 3. in illis verbis praeter id, quod ex relictis piis iure debetur, Fagnan. in d. cap. conquirentes, a. n. 29. ad 31. & 48. & in cap. Venerabilis, de censib. n. 17. & 18. Barbof. dist. 4. alleg. 86. §. 1. de potest. Episcopi, & declaravit in favorem Episcopi Urgellen. S. Congregatio Concilii 23. Januarii 1676.

Necnon habet intentionem fundatam ex assentientia juris ad exigendum charitativum subsidium, ex iusta, & rationabili causa ab omnibus subditis, & Ecclesiis sibi subiectis, de cap. conquirentes, de offic. Ordin. cap. cum Apostol. §. probemus, 2. de censib. Barbof. de offic. & potest. Episcopi, part. 3. alleg. 87. n. 2. num. 7. Card. de Luca de Jurisd. disc. 12. num. 7. vers. clarus, Fagnan. d. cap. conquirentes, n. 38. & 39. Rot. dec. 1072. n. 7. & 10. coram Pen. dec. 116. n. 16. coram Carill. & dec. 179. n. 9. coram Butart. & ita nuper declaravit Sac. Congregatio Concilii 26. Januarii 1692. pro Episcopo Urgellen.

Tandem publicatio edictorum in Ecclesiis, & locis d. Vallis tam quoad Ordines, quam quoad alia pertinentia ad forum Ecclesiasticum pertinet ad eundem Episcopum ratione suae jurisdictionis, Rot. dec. 340. n. 6. coram Priol. & dec. 69. a. n. 17. ad 19. part. 19. & licentias dare procurandi Indulgentias etiam in Ecclesiis Regularium S. Conc. Trident. sess. 22. de reformat. cap. 9. Barbof. de potest. Episcopi, part. 3. alleg. 105. num. 69. Fagnan. in d. cap. grave, de offic. Ordin. num. 45.

Et ita altera, &c.

- 81 Regimen & curam habent bonorum spiritualium suorum Titularum.
- 82 Reprobatur distinctio Pasqualis circa titulos antiquos, & novos circa dictum regimen & curam.
- 83 Clausula sine praedictio intelligitur praeterquam quoad expressos.
- 84 Subsidium charitativum Cardinalis praedicti exigere possunt a subditis suis in titulis.
- 85 Canonici unum suorum titularum possunt ad servitium retinere, & de ampliatione etiam ad duos canonicos.
- 86 Canonici praedicti lucratur fructus sua praebende, non autem distributio quotidianas.
- 87 Vicarius deputatus possunt Cardinales in suis titulis, & de eadem conclusionem, de qua n. 47. & seq.
- 88 Jurisdictionem quam habent Cardinales in suis titulis, est ordinaria, & tanquam in jure fundata latè interpretanda.
- 89 Consecratio contra Ecclesiam utilitatem non valeat.
- 90 Et contra Ecclesiam utilitatem non valeat.
- 91 Imo nisi contra Ecclesiasticam disciplinam recipienda tanquam irrationabilis, & ajure improbat.
- 92 Adversus alius jurisdictionales tanquam facultativos consecratio induci non potest.
- 93 Negatur adesse consecratio in contrarium, & firmatur conclusio quod exercitium vicarius actu etiam minimi conservat jurisdictionem in omnibus, quodque usus atque rei privilegia sufficit pro retentione privilegii.
- 94 Reprobatur Mandatum ad reg. 7. Cancellariae, quest. a. num. 7.
- 95 Cardinales in suis titulis & in causis hujusmodi titulos concernentibus absolutam jurisdictionem potestatem habent, illaque audire possunt.
- 96 Consecratio contraria jurisdictioni quam Cardinales habent in suis titulis, sublatam fuit per Sixtum V.
- 97 Decretum irritans tollit omnium prescriptionem & consuetudinem; omnemque usum & contrarium usum.
- 98 Refertur opinio Mandati & sequacium volentium Cardinales Titulares non habere jurisdictionem in monachos & regulares agentes in Monasteriis suis titulis annexis, ne denui uni Ecclesiae duo possint.
- 99 Nullum Monasterium Regularium presentem monialium in Urbe subiectum est Titularibus ex cap. dilectus, de Capell. Monach.
- 100 Cardinales titulares quorundam non habent super Regulares quamvis habentes domicilium in Ecclesiis suorum titularum.
- 101 Regulares qui ad servitium Ecclesiarum titularibus Cardinalium habentur loco canonicorum dictarum Ecclesiarum.
- 102 Reprobatur conclusio, de qua n. 98. & firmatur quod Cardinales titulares jurisdictionem habent in Regulares deferentes suis titulis, exceptis iis quae regularem observantiam concernunt.
- 103 Distinctio jurisdictionem habent privative ad Superiores Religionum.
- 104 Reprobatur eadem Mandati opinio, de qua dicto numer. 98. & declaratur procedere posse in iis que respiciunt regularem observantiam, focus autem in concernentibus servitium Ecclesiae, & sic dare uni Ecclesiae duos sponsores diversis respectibus non esset monstrum.
- 105 Text. in cap. dilectus, de capell. Monach. de quo num. 99. declaratur habere locum in titulo simplicis Plebani, non autem in Cardinali Titulari, prout non habet locum in Episcopis.
- 106 Item locum habere in Monasteriis Monialium, secus in illis Monachorum.
- 107 Quod amplius, etiam si ad se dictum nullum, quia hac non esset semper univocalis negatio.
- 108 Item ut illius dispositio non excedat eaque regularem observantiam concernunt.
- 109 Jurisdictio Cardinalibus titularibus super seculares suis titulis inferentes concessa fuit per Sixtum Quintum.
- 110 Cleri appellatione veniunt etiam Regulares.
- 111 Jurisdictio in diplomate tituli clarissime datur Cardinali Titulari in Conventum & Superiores regulares.
- 112 Cardinales habentes regimen, & curam in duas Eccle-

- sias regulares titulares eorumque Superiores; omnem auctoritatem, ac merum & mixtum imperium habere censentur.
- 113 Maxime ubi Pontifex usus fuerit dictione plenarie, quae omnem jurisdictionem, & in quocumque comprehendit.
- 114 Prout quando usus est verbo alii, quod velatum ad personas facit illas ejusdem qualitatis.
- 115 Facultas concessa per Pontificem Cardinalibus titularibus in Conventum, & Superiores procedendi tanquam in rebelles si non parent, ex jurisdictioe provenit.
- 116 Monachi & Regulares de jure communi subiecti erant Episcopis.
- 117 Privilegium jurisdictionis Cardinalium titularium late interpretandum.
- 118 Monachi & Regulares conquire non possunt de privilegio super jurisdictione Cardinalibus titularibus concessa.
- 119 Regulari non prohibetur esse Vicarius Episcopi.
- 120 Reprobatur limitatio volentium Regulares de Ordine Mendicantium non posse deputari in Vicarium.
- 121 Vicarius Regularis in Ecclesia regulari Titulari potest per Cardinales deputari absque consensu Superioris Regularis.
- 122 In titulo Cardinalis regulari deputari in Vicarium non potest nisi Regularis.
- 123 Beneficium regulare habens si potest deservire per substitutionem, hic pariter esse debet Regularis.
- 124 Parochus deputari potest a Cardinali Titulari.
- 125 Cardinales titulares curam animarum habentes, illam per Vicarium amovibilem exercere possunt.
- 126 Vicarius amovibilis in cura animarum exercitio dicitur Episcopico adiutor, non autem Parochus.
- 127 De eadem conclusione, de qua n. 98. quod Ecclesia una duas habere non possit sponsores, seu capita.
- 128 Declaratur in quibus casibus procedat conclusio quod in Ecclesiis curatis Regularibus Episcopus deputare debeat Parochum de consilio Superioris Regularis.
- 129 De eadem conclusione, de qua n. praecedenti, quod Cardinales titulares in deputatione Vicarii requirere teneantur consilium Superioris Regularis, sed quod non teneantur illud sequi.
- 130 Parochus, seu alius minister Regularis deputatus a Cardinali in sua Ecclesia titulari amoveri non potest a Superiore regularis auctore non potest nisi qui instituit.
- 131 Concionatorem, Confessarium, Sacristam, alioque Ecclesiam ministros in Ecclesia sui tituli Cardinalis deputare potest.
- 132 De distinctione quod Ministri Regulares deputati a Cardinali in Ecclesia Regulari Titulari exempti sint ab obedientia eorum Superioris Regularis.
- 133 Officio terminato redire tenentur ad obedientiam Praelati Regularis.
- 134 Exempta censetur Ecclesia regularis titularis a jurisdictione Praelatorum Regularium super Pontifices data fuit facultas in spiritualibus & temporalibus, quia tunc censetur concessa plenarie.
- 135 Ecclesiae Titularum Cardinalium sunt plenarie subiecta in spiritualibus & temporalibus ipsimet Cardinalibus.
- 136 De Concilio Babiloniensi disponente circa Titulos Cardinalium eorumque conservacionibus.
- 137 De Concilio Lateranensi sub Leone X. pariter disponente circa Titulos Cardinalium, & reformante in parte Consilium Babiloniense.
- 138 De Constitutione Sixti V. in §. 12. super praedictione Titularum & Diaconiarum Presbyteris & Diaconis Cardinalibus.
- 139 De Bulla, seu Diplomate Collationis Tituli S. Mariae in Via factae Cardinali Albino.

Domus Fidelium in Sacrorum usum conversae, quas nos Ecclesias dicimus a majoribus nostris Tituli appellabatur, sive quia in earum consecratione, & etechno Crux ponebatur in Titulum, ut censet Baron. tom. 2. ad annum 112. numer. 5. & 6. in notis ad Martyrologium, die 26. Julii. Titulus Bimius in vita Evaristi, versicul. Hic Titulo; quo ex more emanant Constitutiones, ne quis edificaret Ecclesiam, nisi prius Civitatis Episcopus veniat, & ibi Crucem figat, ut patet ex Concilio Aureliano. registr. in cap. Nemo 9. de Consecr. distinct. 1. & in l. Decernimus. C. de Sacr.

- Sacr. Eccles. & in Auth. ut nullus, Fabric. col. 5. titul. 17. in Capitul. Francia, lib. 5. cap. 239. & in Ritual. Rom. de Divoi. Officiis. cap. de adific. Eccles. five quia ad fores Ecclesiarum in honorem Martyrum erectarum, Vela quaedam suspendebantur, in quibus depingebatur ipsius Martyris imago, aut nomen, quae Tituli dicebantur, ut ex Gregor. Turonensi. lib. 4. Mirac. Beati Martini, & ex B. Paulino Natali sexto, quicque caput:
- Qui pulchra tegentis Vela ferant foribus, seu plura splendida lino. Sive coloratis textus fucata figuris. Hi leves Titulos lento poliant argento Sanctaque praefixis ornamenta limina lamnis. Quae Vela D. Ambrosius Cotinas Regias appellat lib. 5. Epist. 33.
- Sive quia in Aedibus in honorem Sanctorum erectis affigebantur Tabellae quaedam cum inscriptione nominis illius Sancti, quo aedes Deo erat dedicata, quae Tituli vocabantur; desumpta nomenclatura a Ficalibus Titulis, de quibus in l. si quando la secunda, C. de bonis vacant. lib. 10.
- Cum enim bona vacantia Fisco incorporanda essent, hujusmodi incorporatio per Tabellae, sive Tituli impositionem fiebat, quod non nisi a Fisco poterat apponi, ut in C. Ut nemo Prius Titulos, & in lib. 1. Cod. de Navibus non exvolut. lib. 10. ex Cassiodoro, lib. 4. Epistol. 14. & lib. 5. Epistol. 6. & lib. 9. Epist. 18. ex Symmacho, lib. 2. Epist. 27. & lib. 5. Epist. 54.
- Ideo Imperator Justinianus in Novell. 28. cap. 5. vetuit, Ne aliquis imponat Titulum praedicti, vel alienis aedibus, siquidem hoc Fisci proprium est, & Regiarum Domorum, ut ipse fecit, quam Pridemissimae Augustae. Si vero libi alterius appellatione Tabulas, sive Titulos impositos deprehendat &c. Quod repetit in Novell. seu Auth. de Pratore Paphlagonia, cap. 4. S. certe, & Novell. 30. sine de Pratore Cappadociae, cap. 8. in fin. concordat Text. in l. C. Ut nemo Privatus Titulos, & in l. fin. ff. Quod vi aut clam. in illo enim statuitur, ne quis Vela Regia suspendant, vel Titulum audeat, in lito autem habetur, si ad januam meam Tabulas affixeris. Sive denique quia cum Domus Fidelium in Sanctorum Hominum memoriam edificarentur, memoria illa Titulus vocabatur, de sumpto argumento a facili literis. Nam lib. 2. Regum, cap. 18. habetur. Porro Absalom erexit sibi cum adhuc viveret Titulum, qui est in Valle Regis, dixerat enim, non habeo filium, & hoc est nomen nominis mei, vocavitque Titulum nomine suo; Sic etiam Jacob Genes. cap. 18. Lapidem, quem suppositum capiti suo, cum in somnis vidit scalam erexit in Titulum.
- Utique fit Ecclesiae in honorem Sanctorum aedificatae ab initio nascentis Ecclesiae Tituli vocatae sunt. Sic ex Prudentio Hymno 5. de Sancto Vincentio.
- Jam nunc & ossa extinxero, Ne sit sepulchrum functis, Quod Plebs gregalis excolat, Titulumque figat Martyris. Et Hymno 12.
- Parte alia Titulum Pauli via servat Officinis. Et istius sunt sententiae ultra Baronium locis citat. Onophrius Parvulus de septem Urbis Ecclesiis, cap. 2. in princip. Azor. instr. moral. tom. 2. lib. 4. cap. 1. vers. Ego vero, Naulerius, de Monarchia Divina, Ecclesiast. & Saeculari tom. 1. part. 2. lib. 4. pag. 592. Martin. Rotulib. singular. cap. 10. in fin. & de Natali, cap. 21. Juret. ad Symmachum Epistol. 23. Amaya d. l. si vacantia in numer. 3. uque ad 9. C. de bonis vacant. lib. 10. Jo. Ferrand. Ancien. in disquis. Reliquiaria, l. 1. cap. 6. art. 2.
- Et hoc nomen Tituli a tutando derivasse, eo quod ubi essent affixae Tabulae pro suo viderentur, atque tuerentur voluit Cujacius, Juret. & alii citati ab Amaya d. l. si vacantia, num. 6.
- Quod tamen non placet Julio Caesari Scaligero lib. 1. poet. cap. 6. quem referunt Ludovic. à Cerdà lib. 3. Aenead. versic. 545. n. 10. Theodor. Hoeping. in Tractat. de insigniis, cap. 22. §. 1. num. 15. Nam credit Scaliger, verbum Tituli derivare à verbo Græco Τυψ quod honorem significat, ut idem fit honor, ac Titulus.
- Et ex his assentire non possunt Ciacconio in vita S. Hyginii Papae in discursu de origine Cardinalium; quem sequutus est Calaluis, de Veter. sac. Christianor. Ritib. cap. 83. Et novissime Fr. Petrus Maria Passarinius, de Statibus & officiis Hominum, tom. 1. q. 185. n. 20. vers. Hic verè Titulis. Existimantibus Titulos nil aliud esse, quam redditus, vel proven-

tus ex Villis, Praediis, Fundis, aut Agris à piis, sive virtis; sive foeminis ad alenos Ecclesiae Ministris relictis, & hinc ortos esse Titulos Equitii, Vestinae, Pammachi, Lucinae, Julii, Callisti, Damasi, Pastoris, Eudoxiae, Amilianae, Crescentiae, Falciolae, Tygridae.

Nam nomen Tituli non bonis, & redditibus applicatum fuit, sed Aedibus, & Ecclesiis ad Divinum Cultum destinatis, ut colligitur ex Baronio, in notis ad Martyrologium die 19. Junii, ubi de Titulo Vestinae, & die 26. Julii, ubi de Titulo Pastoris, & die 1. Augusti, ubi de Titulo Eudoxiae, & de Titulo Equitii Damasi in Silvestro haec habet. Hinc facti in Urbe Romana Ecclesiam in Praedio eujusdam Presbyteri sui, qui vocabatur Equitius, quam Titulum Romanum constituit juxta Themas Diocletianas, qui usque in hodiernum diem appellatur Titulus Equitii.

Et de titulo Vestinae Anastas. in Innocen. I. Eodem tempore dedicavi Basilicam Sanctorum Gervasii, & Protasii, & infra, titulum Romanum constituit.

Et opinionem Ciacconii reprobatur Victorell. ad eundem Ciacconium loc. citat. verb. Tituli autem pag. 46. dum ait, reddidit Pontifex dum titulos in Urbe dividit, nullam de redditibus mentionem fecit.

Verum est, quod successivis temporibus Praedia Clericis assignata ad vicium, & Ecclesiis relicta tituli nomine vocata sunt, ut apparet ex lib. 1. feudor. tit. 6. §. 1. ibi.

Si Episcopus, vel Abbas, vel Abbatissa, vel Dominus Plebis feudum dederit de Rebibus Ecclesiarum, quae iis subiecta sunt, & tituli vocantur.

Quod nomen transfusum est ab Ecclesiis in bona, ut ex nostris notat Calvinus in Lexicon Juris, verb. Tituli primum, ubi. Quod tituli primum erant certa Sedes Clericis attributa, in quibus munus suum exercebant; Postea vero eo nomine Praedia iis ad vicium, cultumque assignata.

Et hoc etiam prius tradidit Quintus Annas Duennas lib. 3. Ecclesiasticum. in explicatione Canon. 117. Concilii Calcedonensis, n. 13. Nam hoc tituli verbum ponimus in certo quodam loco, & Sede certa, quae in Ecclesia Clericis attributa erat, ut munus suum exerceant, quod nomine Praedia etiam his ad vicium, cultumque assignabantur.

Hinc orti sunt postea tituli Ordinationum, de quibus in dicto cap. 4. Concilii Calcedonensis registrat. in cap. Neminem 70. distincti.

Non enim antiquitus admittatur quis in Clerum, nisi qui contra Ecclesiae esset adscriptus. Perr. Gregor. in Instr. Rel. benefic. c. 8. Tondut. q. Canon. p. 2. c. 1. §. 11. n. 2. Unde ejus Ecclesiae, & tituli dicebatur in cuius Albo erat descriptus, Baronius ad annum 112. n. 4. 5. & 6. Bimus ad vitam Evaristi, vers. Hic Titulus.

Nec cum Qualis possum sentire, qui loco superius citato existimat, quod si reddidit Ecclesiarum essent opulenti, non unus, sed duo, & plures singulis titulis praeficiebantur.

Licet enim verum sit, plures Presbyteros uni titulo fuisse addictos, & ex eodem titulo plures denominari, ut constat ex subscriptionibus Concilii Romani primi, fuit Symmacho, cui subscribere plures Presbyteri eujdem tituli, & Synodi Romanae sub Gregorio Magno, de qua lib. 4. Epistolarum eujdem Gregorii, Indictione 13. cap. 38. cui subscribere Presbyteri S. Balbinae tres, S. Damasi duo, Sanctorum Apostolorum tres.

Non tamen hoc evenit propter redditum opulentiam, sed quia Fidelium crescente numero oportuit crescere Ministros in titulis qui Sacramento ministrarent, ut ait Cardinalis Turcetemetani in Summa de Ecclesia, lib. 2. cap. 83. vers. Quod vero.

Porrò hujusmodi tituli ab Evaristo fuerunt in Urbe Presbyteris assignati, ut ex lib. Pontificali Damasi Papae ex Anastasio Bibliothecario in ejus vita, & Baronio ad annum 112. num. 6.

Sed quia in Urbe Fidelium numerus crescebat in dies; Fabianus Pontifex constituit in ea septem Diaconos per septem Urbis Regiones, qui Regionarii sunt dicti, ut ex Michaele Medina lib. de conventibus, asserit Vasquez in 3. part. disc. 326. n. 79. quod innuit Sixtus V. in Bulla, qua praefinit Titulos Cardinalium, quae incipit, Religiosa in 2. tom. Bullarii novi constit. 55. in princ.

Et propterea in Conciliis, & Decretis Pontificum subscribentur Diaconi cum nomine Regionum, ut patet in Decretis Symmachi, quibus ita subscripti reperiuntur, nempe,

Cyprianus Diaconus S. R. E. Regionis septima his subscripti, & contenti.

Anastasio Diaconus Regionis primæ subscripsi.
 Jannes Diaconus Regionis secundæ subscripsi.
 Tertullius Regionis quartæ subscripsi.
 Porro officium Presbyterorum, qui dicitur Titulus adscripti erant, fuit administrare Christianis Sacramenta, & ad instar Parochorum, animarum curam gerere, Panvinus de septem Urbis Ecclesiis, cap. 2. Baronius ad annum 12. n. 5. & 6. Azor. Infr. moral. tom. 2. lib. 4. ca. 1. quest. 4. Petrus Andreas Gamma in repetit. Extrav. Julii II. de Simoniaci Papa electione, n. 127. vers. Ideo, Germonius de Indult. Cardinal. s. ult. n. 3.
 Officium verò Diaconorum Regionum non erat, ut assiderent Pontifici, ut statuit Evaristus, sed ut Christianam Religionem propagarent, & conservarent, Valquez d. disput. 236. n. 79. & expressè Sixtus V. præcitata Constitutione in principio.
 Assignatis postea tractu temporis Diaconis Ecclesiis Regionum, non cum nomine Regionis Decretis, seu concilii Summorum Pontificum subscripsi, sed cum nomine Ecclesie sibi assignate, non tanquam Titulus, qui solum Ecclesie Presbyterialibus datus erat, fed tanquam Diaconia; qui mos usque ad hæc tempora servatur. Talis enim est Diaconorum subscriptio.
 Ego N. Sancti Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis.
 Ego N. Sancti Eustachii Diaconus Cardinalis.
 Crescente verò Dignitate Cardinalium, quia functionibus Papæ assistebant, crevit & in Titulis Authoritas; Ideo non in simplicis Parochi, seu Plebani, sed digniori iure administrant, ut notat Felinus in cap. Hic que, de majori, & obediens in principio. Joan. Andrea in c. Dilectus, num. 9. & ibi Hostien. num. 3. Abbas num. 12. de Capellis Monachorum.
 Non sub lata illis obligatione residendi in dicitis Titulis, ita ut Leo IV. & non III. ut in Decretali, Anastasium Presbyterum Cardinalem Sancti Marcelli, cum suum Titulum deseruisset, & monitus residere negligisset, à sua Dignitate depouit, ut constat ex cap. Ex gestis, de Cleric. non resident. ubi Abbas, & cæteri, R. P. D. Fagnanus ibid. n. 10. cujus depositionis Historiam late prosequitur Cardinalis Baronius ad annum 873. n. 45. ubi, n. 55. sententiam depositionis apposuit, & ex nostris Lotharius de re benef. lib. 3. q. 27. n. 53. eruditus P. Franciscus Maccdo in tract. de Clauibus, lib. 4. tract. 5. cap. 8. vers. nonnullæ questiones; qui eandem Leonis IV. Historiam refert.
 Hoc autem pinguis jus, quod habent Cardinales in suis Titulis, declaravit Bonifacius Octavus Jo. Monacho Cardinali, & ejus Vicenacellario, ut ipse testatur in cap. unic. de majori, & obediens in 6.
 Dicit enim Jo. Monachus, quod Papa sibi respondit, quod Cardinales in suis Ecclesiis habent jus Episcopale, quod dicitur referunt, & sequuntur pleneque ex DD. infra citandis, & præsertim Jo. Andr. dicit. cap. unic. num. 3. Mart. Laurenti de Cardinal. quest. 60. in principio. Cassianus ad Constitut. Burgundie, tit. de Justitice, rubr. 1. §. 4. pag. 136. vers. Item etiam, Redina in Promptuario recept. sentent. tit. 11. de Cardinalib. num. 5.
 Et quamvis hujusmodi dicitur tanquam incertum non approbatur à Suarez de Relig. tom. 2. tract. de Potest. lib. 6. cap. 10. n. 10. & à Suarez in Summa 1. 4. cap. 38. n. 2.
 Nichilominus tanquam certissimum habendum est, non solum quia facti sentunt quocumque super hac materia scripturum, sed quia Paulus IV. in sua Constitutione, que incipit Cum Venerabiles, in Bullario novo, tom. 1. constit. 5. sic declaravit, & statuit, ibi.
 Ac diverse Alme Urbis nostre Parochialibus Ecclesiis pro eorum Cardinalatus Titulo, sive denominatione præfuntur, & in eis Episcopalem Jurisdictionem habeant, quam Jurisdictionem agnoverunt etiam ipsæmet Suarez, & Sanchez locis infra citandis.
 Statuenda est igitur tanquam certissima, & indubitata conclusio, quod S. R. E. Cardinales in Ecclesiis suorum Titulorum Jurisdictionem Episcopalem habent, que desumitur à sententia Honorii Tertii regitur. in c. Hic que, de majori, & obediens ubi Abbas, n. 1. dicit, & tenementi, quod Cardinales habent in Titulo suo, & in Ecclesiis subjectis Titulo Jurisdictionem Episcopalem, Felin. ibid. in princ. dixit ex mente Imole in Clement. ne Romani, de elect. quod Cardinales in suis Titulis habentur loco Episcoporum, quoad Jurisdictionem, & quoad Episcopalia si sunt Episcopi. Jo. Andr. ibid. n. 11. ait in suis Ecclesiis habent (Cardinales) Jus Episcopale. His consentiunt Bellam. n. 11. in fin. Cardinalis in 5. oppositio, R. P. D. Fagnanus, n. 15. ibi.

Quinò nota Cardinales in suo Titulo, & in Ecclesiis Titulo sibi assignatis habere Episcopalem Jurisdictionem. Et subiungit.
 Hic est Textus, qui ad hoc consuetive quotidie allegari, & non reperitur alibi, quem omnes extollunt.
 Et hæc sententiam sequuntur DD. tam antiqui, quam moderni, nempe Cardinales in Clement. Ne Romani, s. Irri. tom. num. 4. in fin. de elect. Abbas in cap. Dilectus, de Capellis Monach. Romanus in sermone habito in Concilio Basiliensi, regitur, in fine suorum consiliorum, num. 19. Jacobat. de Concil. lib. 2. art. 12. num. 11. Falcon. de referat. quest. 2. princ. num. 10. Villadiego, de orig. Cardinal. num. 7. Manfred. de Card. dec. 106. Part. de resignat. lib. 2. quest. 12. numer. 10. Alban. de Cardinal. quest. 36. Mandof. ad reg. 7. Cancellarie, quest. 2. Grillezon. confil. 63. num. 1. Germon. de Indult. Cardinal. Si Tam ratione, num. 10. Leo in Theaur. fori Eccles. part. 2. c. 1. num. 17. Azor. infr. moral. tom. 2. lib. 4. cap. 3. quest. 3. Squillant. de privileg. Cleric. cap. 2. num. 2. Rubens in Approbationis Episcop. ver. Cardinalis, Tufcus litt. C. conclus. 100. n. 49. subiungit.
 Imo Cardinales etiam non Episcopi in Ecclesiis sui Tituli utuntur pleno Jure Episcopali, Alterius de censur. disp. 17. l. 5. cap. 1. vers. Archiepiscopus, Episcopus, Lothet. de re benef. lib. 1. quest. 8. n. 50. & lib. 2. quest. 2. n. 7. & eod. lib. quest. 35. num. 11. Barbof. in tract. Juris univ. Eccles. lib. 1. cap. 1. num. 33. idem Barbof. in cap. Hic que, de Majori, & obediens. Moneta de commut. ultim. volunt. cap. 5. num. 340. Diana par. 5. tract. 2. resolut. 12. Pilaja dec. 5. num. 9. lib. 1. Didacus Franc. in Pastoralis interuent. tract. 3. quest. 2. num. 11. Gabriel à S. Vincentio, de censur. disp. 9. quest. 7. num. 117. Scipio Redina in promptuar. Juris, tom. 1. tit. 11. numer. 11. ubi latè Petr. Andr. Gamma in d. Extravag. Julii II. num. 126. vers. Tum quia, Franc. Marcus dec. 1286. num. 4. tom. 2. inferens ex hoc quod debent postulari secundum Abbatem in c. fin. de Postul. Prælatorum. Victorell. in vita S. Higinii de origine S. Romane Ecclesie Cardinalium, vers. Cardinales in suis Titulis, Bottiglier. de successio. ab intest. tit. de renunc. successio. cap. 2. n. 2. Meroll. in Theolog. moral. disp. 1. de volunt. & involunt. 5. disp. n. 525.
 Et quamvis nonnulli ex prædictis DD. dicant Cardinales in Ecclesiis suorum Titulorum habere Jurisdictionem non Episcopalem, sed quasi Episcopalem, quod etiam assertit Sixtus V. in citata Constitutio. 55. in princ. Hoc tamen intelligendum est non habere ex sua natura Jurisdictionem Episcopalem, qui non sunt Episcopi; Non enim habent isti ea, que sunt ordinis, ut conferre Sacramentum confirmationis & ordines sacros, habent tamen ea, que sunt Jurisdictionis, ut bene distinguit Moneta, de censur. c. 5. n. 34.
 Hinc declaranda est opinio Cardin. Bellam. sum. in tom. 2. contro. l. 1. c. 16. de cler. vers. par ratione, dicit quod Presbyteri, & Diaconi Cardinales in Ecclesiis suorum Titulorum sunt veluti Parochi Episcopo subjecti, & illi possunt, nisi quantum veli Episcopus permittit, cujus opinionem sequuntur Gironda de Episc. lib. 1. disp. 2. cap. 5. numer. 3. Sebastianus Bover. tom. 2. de demonst. symbolorum cere, & falsa Religion. art. 4. 6. simbolo de Card. success. Valq. in 3. part. disp. 242. n. 5.
 Ut scilicet intelligatur de antiquo statu, & jurisdictione ante tempora Bonifacii VIII. & sententiam Honorii III. in d. cap. hic que, de majori, & obediens. Alias si solum opinio ad nostra tempora amandaretur, esset non solum contra jus communis dispositionem, sed etiam contra Constitutiones Summorum Pontificum Pauli IV. & Sixti V. & Diplomata eorumdem titulum; Nam de jure communi Cardinales in Ecclesiis suorum Titulorum possunt exercere ea, que non possunt parochi, nempe excommunicare, suspendere, instituere, & destituere, ut dicunt supra citati DD. & præsertim Zabarell. in d. c. hic que, in fin. & Felin. in princ. Nam Plebani in suis Ecclesiis non habent ita pinguis jus sicut habent Cardinales in suis Titulis, Archid. in c. nullus, 16. q. 7. n. 5. Præposit. in cap. 1. 21. dist. in l. num. 6. vers. Nam Plebani.
 Et opinioem hanc Boverii, & aliorum, pene reprobat Victorellus in add. ad Ciacc. in Vita S. Higinii, de origine S. R. E. Card. vers. Zacharias.
 Et hoc jus Episcopale, que quasi, non solum habent Cardinales Presbyteri in dicitis Ecclesiis suorum Titulorum, sed etiam Cardinales Diaconi in suis Diaconiis, Paril. de resignat. l. 2. q. 12. n. 10. vers. sicut in Diaconi, Barbof. d. tract. Juris univ. vers. c. 4. num. 33. vers. ubi ampliat, quod etiam statuit Sixtus V. d. sua Consi. 55. & ex ea R. P. D. Fagn. d. c. hic que, n. 18. & 19.

Et hoc procedit, sive tituli, vel Diaconie sint clericorum secularium, sive regularium, cum Sixtus V. in dicta sua Constitutione pariter loquatur de Ecclesiis secularibus & regularibus, & Summi Pontifices in Diplomate titulum Ecclesie regulares plenarie subiciunt Cardinalibus, ut etiam legem patet, & videmus infra.
 Hic de futuris. Primo inferunt Cardinales in Ecclesiis suorum Titulorum posse promulgare, & ferre leges obligantes in conscientia, Calrop. tom. 1. tract. disp. 1. punct. 23. num. 12. Aagna in cap. 1. dist. 2. num. 4. Alii à Diana d. par. 5. tract. 2. resolut. 7. Baldell. tom. 1. Theolog. de Potest. Leg. tit. 2. q. 5. sect. 9. Suarez de legibus lib. 4. cap. 5. numer. 4. Cottonius celebr. coner. lib. 3. de cleric. contro. 8. cap. 3. numer. 55.
 Secundo inferunt Cardinales in prædictis Ecclesiis habere jus corrigendi, excommunicationis, suspensionis, & interdictionis sententiam ferendi, d. c. hic que, de major. & obediens, & ibi Canonistæ R. P. D. Fagn. ibid. n. 19. Et in c. ne pro dilatione, n. 22. de panis, & remiss. ubi quod habent autoritatem cetera faciendi, que sunt jurisdictionis Episcopalis, Germon. de indult. Card. s. tam ratione, n. 18. Barbof. d. c. n. 38. alios adducit Diana d. p. 3. tra. 2. ref. 12. Cotton. loc. cit. num. 55.
 Tertio inferunt Cardinales in præfatis Ecclesiis habere jus visitandi, sicut habent Episcopi in suis diocesis, Felin. in c. hic que, in princ. vers. & ibi adde, Pavin. de visitat. p. 2. qua. 2. n. 6. Fagn. loc. cit. n. 20. finem dicit Ecclesie quæ sit eorum parve diocesis inter fines Episcopatus Romani; Monet. de commut. ult. vol. 2. 5. n. 452. Cotton. loc. cit. num. 55. vers. commutare.
 Quod expressè concessum fuit, imò mandatum à Conc. Bullen. sess. 23. & repet. in Conc. Lateran. sub Leone 10. ut apparet ex sua Constitutio. 7. in ordine in 1. tom. Bull. nov. in qua cavetur, quod Cardinales, si præfatis sint in curia personaliter, sive abentes per Vicarium idoneum semel saltem singulis annis visitent clericos, & populos Ecclesiarum titulo suo subiectarum, cum diligentia inquirant circa vitam Divinum, & bona dicarum Ecclesiarum, morisque in primis, & vitam clericorum, & parochianorum solent explorare, quod refert Fagn. de visit. l. 1. c. 2. n. 5.
 Visitatio autem fiet per Cardinalem adhibito ad minus uno ex regularibus dicto titulo intervicibus, juxta text. in c. debent superioribus, suis, in Extravag. inter comm. de offic. jud. ord. & ibi Barbof. in Sum. Idem Barbof. de Canon. dignit. c. 1. n. 17.
 Quarto inferunt Cardinales in Ecclesiis suorum Titulorum habere jus instituendi, & destituendi, c. quærelam de elect. ibi A. Cardinalis Sanctæ Sufanne, cui dicta Ecclesia tanquam capella suo titulo in spiritualibus est subiecta canonice fuerat institutus. Et sic docet Innoc. in c. dilectus n. 4. de capellis Monach. dicens, institutionem, & destitutionem præfate ad Cardinales in suis Titulis; Felin. d. c. hic que, in princ. Mandof. d. reg. 7. q. 3. n. 5. Germon. de indult. Card. s. tam ratione, n. 19. Barbof. d. c. n. 36. Fagnan. d. c. hic que, num. 21.
 Ideo possunt conferre beneficia sita in dicitis Ecclesiis, Felin. d. c. hic que, n. 1. Sarnen. Reg. de Trienn. q. 31. n. 16. Barbof. d. c. n. 36. & ex Panvino, Fagnanus loc. cit. num. 22. Grillezon. de confil. per tot. sine sint canonici, sive Præbendæ, sive beneficia curam animarum habentia, sive non, Azor. Infr. moral. d. c. 3. q. 2. vers. lex que, n. 1. Nam Sixtus IV. restituit Felin. Azor. Fagn. & Barbof. loc. superius cit. concessit privilegium Cardinalibus, ut conferre possint omnia beneficia sita in Ecclesiis, quas ratione tituli, vel commendationis, vel administrationis habent, non obstant, & Summi Pontifex dicta beneficia, nisi vacent in curia, & Summi Pontifex dicta beneficia, nisi de expresso ordinari, vel commendatarii consensu conferre non debeant.
 Quæ facultas non cadit nisi revocatione indultorum Cardinalium circa collationem beneficiorum facta à Gregorio XIV. & Paulo V. in eorum enim Decretis prædictis Pontifices declarant nihil veli innovare circa collationes beneficiorum, que ad Cardinales spectant ratione Ecclesiarum titularium, ut patet ex Decreto, sive Constitutio. Greg. XIV. in 2. vol. Bullar. nov. sub n. 19. & in Constit. Pauli V. Bull. nov. tom. 2. Confil. 8.
 Advertendum tamen est, quod hujusmodi facultate possunt uti Cardinales, dummodo sint præfentes in curia, Gonzal. ad reg. 8. l. 13. numer. 20. Tondut. quest. benef. p. 2. c. 3. §. 8. num. 8.
 An autem possint dicti Cardinales præfentes in curia ad hæc effectum si motam trahant in districtu Urbis, non tam

men ultra duas dietas; Scio in materia optionis Decanatus S. Collegii fuisse resolutum competere optionem Cardinali absenti ab Urbe per duas dietas, ut tempore Clem. VII. die 26. Septembris 1533. accidit in persona Cardinalis Senen. qui cum abesse ab Urbe per duas dietas admittus fuit ad opinionem Decanatus vacantis per obitum Cardinalis de Monte, non obstante contradictione Cardinalis Tranen. qui cum esset præfens in curia, prætendebat opinionem ad se spectare.
 Ita etiam fuit observatum sub Paulo V. in persona Cardinalis Giojosa, qui cum moraretur in Abbatia Sublacenti, optavit nihilominus Decanatum vacuum per obitum Cardinalis Pinelli, quos casus refert. Cherubin. in add. ad Constit. Pauli IV. in ordine in tom. 2. Bullar.
 Advertendum secundo, quod licet Cardinalis Titularis habeat Juris assistentiam in collatione beneficiorum existentium in Ecclesia sui tituli, vel commendæ, illa tamen non sufficit, ut ei possint concedi mandatum de manutenendo, si probetur alium esse in quasi possessione contenti eadem beneficia, ut resolvit Rota, dec. 433. num. 3. p. 1. rec. & post eam Diana d. tract. 2. resolut. 67. n. 27.
 Adverte tertio, quod facultas conferendi hujusmodi beneficia intelligitur secundum qualitates beneficiorum, quia si beneficia sint liberæ collationis, liber poterunt conferre, sive sint subiecta juripatronatus, & juripresbiterandi habebunt tantum institutionem seu confirmationem, cap. Decernimus, c. p. mentis 18. q. 7. gl. in c. quamquam de elect. in 6. & in c. quærelam eod. tit. Grillezon. d. confil. 63. n. 7. & 8. qui n. 9. subiungit, quod si patroni discordent in præsentando, Cardinales sicut Episcopi provident Ecclesiis, c. si vero, c. in quibusdam de iurepatr.
 E contrario poterant beneficiatos destituere, & hoc est deponere, ut ex Mandof. Gomez. & Paril. tenet Barbof. c. c. 4. n. 26. vers. Et destituendus, Grillezon. d. confil. 63. n. 2. Paril. de resignat. Benef. l. 7. qu. 10. n. 11. & qu. 14. n. 5. Imò in destituendo minor solemnitas requiritur, quam in constituendo, Gonz. ad reg. 8. l. 7. num. 12. Barbof. in c. 1. de capellis Monach. n. 6.
 Quinto inferunt ad Cardinales titulares curam animarum parochianorum suis titulis subiectorum spectare. Sunt enim suæ oves, & de eis in districtu Dei Judicio rationem reddenturi sunt, ut bene loquitur Concil. Basiliensi. sess. 23. & assertit Grat. discept. 298. n. 76. Adverte quoque, 16. de Ministro Sacram. Pœnit. c. l. 7. pag. 789. vers. attamen C. ad. Ubi quod Cardinales ratione Tituli suarum Ecclesiarum in Urbe habent curam, & regimen animarum; suntque Superiores Parochis, & propterea sicut Sacerdotes possunt audire confessiones subditorum, assistit loc. cit.
 Possunt interesse matrimonium, & aliis interessendi licentiam concedere, Azor. d. l. 5. cap. 3. num. 7. Sanchez l. 3. de matrim. qu. 28. num. 7. Basili. Ponce eod. tract. l. 5. cap. 10. Gutierrez eod. tract. c. 66. num. 9. Boss. eodem tract. cap. 4. §. 23. num. 61.
 Et denique omnia, que ad parochum spectant poterunt perferre, vel per Vicarium exercere, Grat. d. discept. 298. n. 77. Cotton. loc. cit. n. 55.
 Sexto inferunt posse Cardinales in præfatis Ecclesiis uti insignibus Pontificalibus, & solemnem benedictionem impartiri more Episcoporum, licet Episcopi non sint, Host. & Jo. Andr. in c. 1. de supplen. neglig. Prælat. Felin. in c. inter Monasterium, n. 2. de re jud. Moneta de censur. n. 34. Barbof. d. c. n. 15. Cotton. loc. cit. vers. ut inferunt, Fagnan. in d. c. n. 2. prædicatione, n. 42. ubi allegat Extravagantem Clementis VII. que incipit Sanctissimus in Christo Pater. Bottiglier. dec. cit. n. 8. vers. Imò possunt.
 Sed quia DD. in hoc numero allegati loquuntur de Presbyteris Cardinalibus, Merito dubitari potest, An hujusmodi benedicensi solemiter Privilegium competat Cardinali Diacono in sua Diaconia.
 Et quod non competat suaderi potest ex eo, quod inter officia, que Diaconis assignata sunt, non commemoratur solemnitas benedicensi; Si enim ad Ecclesiam Apostolorum aspiciamus, minus eorum erat, oblationes colligere, etiam opes Ecclesie administrare, ut colligunt ex Actis. Apostol. c. 6. ex Sermones S. Leonis Papa de S. Laurentio. Sequentibus vero temporibus officium eorum fuit Sacerdoti Sacramenti assistere, ac ministrare populo, Eucharistiam distribuere, Evangelium legere, Baptizare, Prædicare, Publicos Pœnitentes reconciliare, de quibus late Card. Bellarm. lib. 1. de Cler. c. 13. vers. 6. Ordo Diaconorum, usque ad finem, March. de Sacram. Ord. in tract. 2. p. 7. de Diaconatu c. 3. per 100. Fermosin. ad Rubr. de offic. Arch. q. 1. n. 6.
 Q. Ho.

Hodie vero nonnulla ex iis abrogata sunt; Nam a Conc. Niceno requisit. in c. *Deven* r. 1. dist. 93. Potestas distribuendi S. Eucharistiam sub sola et Diaconis.

Similiter subtrahit, & potestatem a fidelibus communicandi sub utraque specie, & facultatem dispensandi Populo Sanguinem Christi a Diaconis subtrahit. Quamvis aliquis Pontifex in Pontificio Sacello, perficitur, quia dum Pontifex solemniter celebrat post datam pacem, ad sedem suam pergit, & tunc Diaconus post summam corporis, consecratum Calicem, et propinandum porrigit.

Puriter & si Diaconi in Ecclesia Primordialis ob Sacerdotum inopiam, & credendum copiam, solemniter saepe baptizate solebant, nunc autem ob sacerdotum numerum uti in Ecclesia Dei sublati sunt, in tantum quod si hodie Diaconus solemniter baptizaret, irregularitatem non effugeret, Navari. de Clero. ordi. m. 1. r. 1. s. 1. c. 1. & Henric. de Sacram. Bap. l. 2. c. 29. v. 1. Ugo. de off. Episc. c. 13. s. 6. n. 6. & alii, quos refert Marchin. loc. cit. m. 1. s. 1. q. 1. m. 16. dicitur, tunc etiam irregulariter baptizet solemniter sine iussu sacerdotis, sed si ex sacerdotis delegatione, & opinionem tamen Navari, & aliorum tenet Fermo. loc. cit. n. 16.

Sublata est etiam a Diaconis potestas praefendi opibus Ecclesiae, & elemosinis fidelium, casuque a fidelibus colligendi, & collectas inter pauperes distribuendi, quia cum tanto officio intinere creant ad usus Presbyteros, & inique infolentem, ob id reprehensi a S. Cyrilliano, l. 3. Episc. 9. d. S. Hieronymus. qu. 85. ad Evagrium, & a S. Bernardo l. 4. de consid. ad Evagrium, & prius a D. Augusti. qu. 101. in l. 4. utriusque institutionem. Ideo sublata fuit illi haec potestas Marchin. loc. cit. n. 26. Rinius ad vitam Anaclitici l. 1. vers. confutuit. Cum ergo inter officia & munia Diaconorum non legatur potestas benedicendi solemniter, non est, cur ea Cardinalibus Diaconis concedatur.

Secundum, quia potestas benedicendi solemniter competit ratione ordinis, ut vulg. in c. *Ecce in verb. benedictio* 95. dist. Archidiaconus in eademque 2. dist. ubi demum etiam Turcrem. Et quidem ordinis sacerdotalis ut notat Isaac Habertus in Pontificali Greco. ad p. 11. Liturgia ordinum in assert. de ritu benedicendi c. 6. in fin.

Et propterea in cap. 28. l. 8. Consti. Apst. dicitur Diaconus non benedicat, neque benedictionem dat, accipit vero ab Episcopo, & Presbytero, quem locum interpretatur Gretserus de benedict. l. 3. c. 7.

Tertio quia quicquid sit de benedictione, quae datur a Sacerdotibus in fine Missae, quam privam appellat ex nostris Praepositi in c. *Ecce 95. dist. minorem collector. Apostolic. Consti.* l. 3. c. 10.

Certe quod attinet ad solemnem benedictionem, quae datur incipiendo ab illis verbis: Sit nomen Domini benedictum, &c. solus Episcopus illam dat, non Sacerdos, neque Diaconus, Gloss. in d. c. *Ecce verbo benedicere* 2. & ibi Praevideat. *vers. alia est benedictio non privata, sed solemnis*, cui videtur favere Concilium Aegathen. celebratum anno 506. can. 30. Ibi benedictionem in Ecclesia super plebem fundere Praevideat penitus non licebit; Solemnam scilicet benedictionem interpretatur Isaac Habertus loc. cit. p. 12. m. 298.

Et quod solus Episcopus competat ius benedicendi solemniter, non autem Sacerdotibus, vel Diaconis, tenet Gloss. in c. *Abbas*, verb. *Abbas*, de privilegiis in 6. Silvester in summ. verb. *benedictio in p. 1. c.* & alii Summis in d. verb. DD. in d. c. *Abbas*, Ugo. de offic. Episc. c. 32. s. 2. Barbo. eod. tract. alleg. 72. n. 63. & 66. Ferdinand. Paez in repet. c. *Missae de consec. dist. 1. n. 22. vers. Dicitur autem solemnis benedictio*, Sanchez conf. moral. l. 7. cap. 1. dub. 17. num. 10. Quartus de benedict. Eccles. tit. 1. dub. 5. vers. dico quarto.

Quo circa si Sacerdos, & Diaconus solemniter benedicere cum illis verbis: Sit nomen Domini benedictum, &c. Irregularitatem non effugeret, ut ex ministerio, juncta Gl. 6. q. 6. notat Majol. de irregul. l. 4. c. 3. n. 4.

Quarto, quia sic usus invaluit in Urbe, ut Cardinales Diaconi, dum assistunt Missae decantate in suis Diaconis, non fundant solemnem benedictionem, ut testati sunt mihi Magistri Caremoniarum.

Ceterum his non obstantibus, inreprehenso sentio, Cardinales Diaconos habere potestatem solemniter benedicendi populum in suis Diaconis, non quidem Jure proprio, sed ex Apostolico privilegio. Cum enim Cardinales Diaconi in suis Diaconis habeant Jura Episcopalia, vel quasi, ut late firmavi supra, n. 41. Non est dubitandum, quin sicut hujusmodi privilegio possint solemniter benedicere, ut ultra

allegatos tenent Fasni. in c. *de pro dilatione de Paris.* & Remiss. n. 42. ubi nulla facta distinctione inter Presbyteros, & Diaconos ait, quod cum Cardinales in Ecclesiis suorum titulorum habeant facultatem corrigendi, censuras Ecclesiasticas fulminandi, & cetera facienda, quae sunt jurisdictionis Episcopalis, conferunt minores ordines, utuntur Episcopibus insigniis, & benedicunt solemniter, licet non habeant consecrationem aliquam, sed nudos ordines sacros, Jacobus de Conc. l. 10. num. 204. vers. *tem alium privilegium*, dicit, quod Cardinalis etiam non Episcopus potest facere solemnem benedictionem.

Tamen voluit P. Diana p. 5. tract. 2. r. 12. ibi, possunt Pontificis insignibus uti, & benedictionis solemnem Ritu more Episcoporum exercere, etiam si Episcopi non sint. Azor. instit. mor. p. 2. l. 4. c. 3. q. 2. in fin. Ibi, & benedicendi solemnem ritum more Episcoporum, Praeol. de Regim. Resp. p. 2. lib. 6. d. p. 15. s. 2. n. 2. vers. *Præterea*, ubi dicit quod possunt solemniter benedicere in Episcoporum, quamvis Episcopi non sint, Sebastian. Casati. de Eccl. Hierarchy. p. 1. disp. 2. de Card. s. 5. num. 8. ubi ait, possunt etiam non Episcopi solemniter benedicere; Plures alii possunt adduci ex allegatis, n. 41. Sed in puncto, quod Cardinales Diaconi solemnem benedictionem largiri possint tenet S. Anton. in sum. 3. p. 2. tit. 4. c. 16. s. 9. vers. *de Presbytero*, & post cum Hieron. Manfred. de Ord. tit. de S. Collegio, decis. 88. ubi habet haec verba.

Cardinalis non Episcopus solemnem benedictionem largiri potest, quia Presbyter Cardinalis, vel Diaconus, etiam nullum Sacerdotis Ordinem receperit, tamen solemniter benedicunt, ut notat Canonista in cap. *licet de Elect. & in c. In nomine Domini 3. dist. 1. cum alii ibi per cum allegatis, & Manfredum sequitur Cöbelius de notitia Card. c. 7. de Cardin. Diaconis, vers. *interim nasse ne piget ibi*, & Cardin. Diaconum.*

Ratio autem potissima est, quia qui jura Episcopalia, vel quasi Episcopalia habet solemnem benedictionem impartiri potest, ut constat ex c. *Abbas de privi. in 6.* ubi canonista Rodriguez qu. 18. art. 1. Azor. instit. moral. p. 1. l. 12. cap. 20. q. 7. Tambus de Jur. Abbas. tom. 2. disp. 2. q. 7. cum aliis per Barbo. ad d. cap. *Abbas* n. 3. & de possess. Episcop. alleg. 3. n. 3.

Qui textus licet loquatur de Abbasibus, habet tamen locum in aliis Praelatis etiam inferioribus habentibus jura Episcopalia ex privilegio, ut notat Gloss. in d. c. *Abbas in verb. Abbas*, & ibi Archidiaconus, & Abbasibus ubi dicit quod non est vis, quod textus loquatur de Abbasibus, nam idem dicendum est de his qui super hoc privilegiati sunt, sicut sunt plures inferiores, quia eadem est ratio, Anchar. ibid. n. 1. ubi dicit quod Gloss. intelligit de Praepositi, & aliis inferioribus Praelatis, Praepositi in c. *Licet 95. dist. 1.* ubi dicit, quod licet benedictio solemnis in forma sit nomen Domini benedictum, &c. non possit dari nisi ab Episcopo, nihilominus potest dari ab inferiore Episcopo, si habeat ex privilegio Pac. Jordan. tom. 1. l. 5. tit. 13. n. 18. & de Archiepiscopo Carpi dicit Clarin. contravers. forens. c. 67. m. 13. & 14. Et si hoc privilegium competit inferiori Praelato ab Abbate habenti jura Episcopalia, vel quasi, multo magis competere debet Cardinali Diacono, qui major est Episcopo.

Non obstant modo in contrarium adducta.

Non primum, quod inter officia, & ministeria Diaconatus non connumeretur facultas benedicendi solemniter. Quia cum Cardinalis Diaconus non habeat illud jus benedicendi naturam, & officio ipsius Diaconatus, sed ex privilegio, mirum non est, si inter ejus ordinarium ministeria, & officia non connumeretur, quemadmodum dicitur de Sacerdote inter cultus ministeria, & officia non connumeratur ministerium Christianitas, quae ad solum Episcopum jure ordinario spectat, ut statuit Concilium Florentinum sub Eugenio IV. & Tridentinum in canone 3. de Sacramento Confirmationis, & tamen ex privilegio Summi Pontificis potest Christianitas ministrare, ut de magis communi tenent Innumerati Barbo. ibid. d. can. 3. de Sacram. Confirmati. quibus addo Basilium Pontium de confirmati. par. 3. cap. 3. per totum, Vericelli de Apostol. mission. tit. 7. q. 129. numer. 2. ubi infinitos novissime Fermo. qui & multos allegat de Offic. & Sacris Eccles. tom. 2. de Sacram. Confirmati. quae 7. m. 22.

Non obstant secundum, quod licet facultas benedicendi solemniter comparatione Ordinis Episcopalis, vel Sacerdotalis, quia imò haec facultas ab Ordine non dependet, sed a jurisdictione, ut notat egregie Proposit. in c. *Ecce 95. dist. 1.* ubi dicit, quod talis benedictio solemnis non est Ordinis,

Albis, sed jurisdictionis Episcopalis, & reddidit rationem, quia si esset Ordinis Episcopalis, non concederetur inferiori, & per eandem rationem idem tenet Villadiego de Legato, q. 6. n. 8. Gratian. post Abbatem, & Cardinalem, discept. 467. num. 66. Clarinus de 67. m. 13. Fagnan. in c. *de pro dilatione*, n. 42. de Pontific. & Remissio. Sed quavis esset Ordinis, ejus tamen exercitum est jurisdictionis, ut aor Praepositi. in cap. *denique 2. dist. 1.* ubi non est taliter annexa Ordini Episcopali, ut non possit inferiori Episcopo concedi, ut constat ex c. *Abbas*, de privi. in 6.

Praeterea aliqua benedictio etiam solemnis in Ecclesia non denegatur Ordini Diaconali, cum benedictio Ceri Paschalis publice Diacono concedatur, ut notat Gavanti. in Rub. Missal. p. 14. tit. 10. sect. 7. & post cum Hallier. de Ordinibus Hierarchy. d. 3. sect. 2. c. 2. art. 3. s. 3. vers. *Primum*, saltem de mandato Sacerdotis, ipsoque praesente, ut not. Andreas Saullay in Panoplia sacerdotali, p. 2. l. 2. de munere benedicendi, art. 9. in fine.

Conceditur etiam ei, quod est commune Episcopo, & Sacerdoti, ut in recitatione Horarum Canoniarum dicitur verba ista: Dominus vobiscum, quae salutationis potest, & benedictionis rationem obtinent, ut notat idem Hallier. loc. cit. & ratio esse potest, quia, ut inquit D. Thomas 3. part. qu. 82. art. 3. ad primum. Diaconus cumquam propinquus Ordini Sacerdotali participat aliquid de eius officio, & D. Thomam sequitur Averla, quae 10. de Ministro Eucharistiae, sect. 3. vers. 4. & Card. de Lego de Sacram. Eucharistiae, disp. 16. n. 7.

Ad locorum Constitutionum apostolicarum respondet Hallier. loc. cit. unde bene intelligi, quod Diaconus non benedicat propria autoritate, sed ministerialiter accepta ab Episcopo, vel Presbytero. Non fecit Diaconi ab alio consecrata ministrare possunt, ita & benedictionem Episcopi, vel Sacerdotis nunciare, & tanquam Ministri superiorum Ordinem profertre possunt, ita Hallier. loc. cit. vers. *Quia vero Diaconi*.

Ex his tollitur tertium obiectum, quod facultas benedicendi solemniter sit solum Ordinis Episcopalis, quia non solum privilegio, sed consuetudine etiam ab inferioribus acquiri potest, ut notat Isaac Habertus in Pontificali Eccles. Graecae ad p. 11. Liturgia Ordinis, de Ritu benedictionis, ut habet, quod in Ecclesia Parisiensis Presbyteri etiam Parochiales solemni benedictione post Missam celebrationem iisdem omnino verbis, quibus Episcopus tripliciter consignatione populo benedicunt, ubi subdit, quod in Ecclesia Graecae nullum discrimen est inter benedictionem solemnem, quam dat Episcopus, & illam, quam dat Sacerdos; Nam in Liturgia sanctorum Basilii, & Chryostomi, Presbyter iisdem verbis populo benedicunt, quibus Episcopus.

Non obstat, quod sic usus in Urbe invaluerit, quia hoc venire poterit, sed quia non consideratum fuerit privilegium a Summis Pontificibus concessum Cardinalibus Diaconis, qui tamen ut non per hoc potest illud auferre; sicut videmus quod Cardinalibus Diaconis conceditur a Jure privilegium deferendi compages, hoc est sandalia, & mappulas, ut notat Canonista in c. *Nonnullis Compages*, & in c. *Illud 93. dist. 1.* & praeterim Praepositi, & Turcremata, Joannes Darts dist. 96. Decret. Gratian. pag. mibi 1702. colum. vers. *Excipitur secundo Cardinalis Diaconus*.

Quae Sandalia omnino restitui debent, ut tam in ministrando Summo Pontifici, quam in funere uti possint, quia illis competunt ratione Dignitatis amplissima Cardinalatus. De quibus late dicit Saullay in Panoplia Episcopali, lib. 7. cap. 2. quae iuxta hanc opinionem post haec scripta ita determinavit S. Congreg. Rituum, quod licet etiam Cardinalibus Diaconis competunt hujusmodi preminetia, illa praesertim dandi benedictionem, a quo ita servatur.

Septimo insertur posse Cardinales in dictis Ecclesiis, suis Subditis, & familiaribus primam Tonitruum, & minores Ordines conferre, Hostien. & Jo. Andri. in d. c. *de supplenis. Pralat.* Idem Jo. Andri. in c. *Cum contingat de Actat. & qualis*, & in d. c. *de pro dilatione*, n. 42. Majol. for. 12. n. 40. post Majol. de irregul. l. 4. c. 20. n. 3. Lezana in summa, verb. *Cardinalis*, num. 5. Bottiglier. loc. cit. vers. *Imo*, Jacobus de Concil. l. 1. art. 12. vers. *Item Cardinales*, Lauden. de Card. qu. 20. Rota. dec. 81. n. decim. p. 1. divers. multos alios refert Barbo. d. c. 4. n. 40. ubi reprobat Azorium, Germon. de hujusmodi facultate dubitantes, Fagn. d. c. *his que*, n. 25. & in c. *cum contingat de Actat. & qualis*. Monet de confere. d. 65. m. 31. Dummodo tamen sint Sacerdotes, & alias factus perca, quae not. in c. *quoniam 69. dist. 1.* Fagn. d. c. *his que*, n. 35. in fin.

Et quamvis Sanchez tom. 3. confil. mor. l. 5. c. 1. dub. 19. n. 21. dicat Conc. Trid. cap. 10. sess. 2. de reform. fuisse hujusmodi privilegium Cardinalibus, quia illud habent ex consuetudine, ut ait idem Sanchez ibid. num. 4. Marchin. de Sacram. p. 2. de legitima Ordin. ministro. c. 10. n. 1. Consuetudinem vero etiam immemorabilem fuisse super hoc a Concilio sublatam.

Ejus tamen opinio non est amplectenda, quia nec Concilium d. c. 10. loquitur de Cardinalibus, sed de Abbasibus, & quatenus comprehenderet Cardinales praesertim facultatem conferendi primam tonitruum, & ordines minores suis Subditis. Hinc est quod DD. qui post Concilium verserunt, quos longa serie enumerat Diana d. p. 5. r. 2. ref. 5. notandum est, de hujusmodi privilegio mentionem faciunt, de revocatione vero nullum verbum; Et in puncto hoc privilegium Cardinalibus Titularibus non esse revocatum a Concilio, tenet Bonac. de suspens. in particulari disp. 3. num. 1. p. 11. num. 4. in fin. novissime Fermo. in ad Rub. c. 7. de Tempore Ordinat. n. 5. num. 19. & 20. ubi plures allegat Lezana loc. cit. num. 4. ubi dicit contraria consuetudine hoc esse introductum, quae dat potestatem, vel arguit illam habere a Papa, Bottiglier. loc. cit. qui plures Doctores allegat, & dicit: In Cardinalibus Presbyteris contrarium procedere.

Rursus quaestio hanc, an scilicet Cardinales in Ecclesia sui tituli possint conferre primam tonitruum, & ordines minoribus suis subditis, examinat Diana in p. 8. tract. 1. res. 33. adversus Adrian. in 2. de Sacram. confirm. ar. 3. s. 2. in princ. & concludit ad favorem Cardinalium, quem sequitur Fermo. loc. cit. n. 4. n. 5. ubi & responder ad contraria.

Octavo insertur, posse Cardinales cum suorum titulorum subditis dispensare in omnibus casibus, in quibus possunt Episcopi dispensare de jure, ut vult Didacus Anton. Fagn. in passor. interna tract. 3. q. 2. n. 11. vers. *ad supradicta*, resolutio.

Et licet Sanchez in summa l. 4. c. 38. n. 2. & ante cum Suarez de Relig. tom. 2. l. 6. c. 10. n. 10. dicat Cardinales in suis titulis non posse dispensare in voto, eorum tamen opinio nimis vera est, quia illis in locis negant, vel saltem dubitant de jurisdictione Episcopali, vel quasi, Cardinalium in dictis titulis, quam tamen alii fateantur, nempe Sanchez. 4. vel de matrim. disp. 28. n. 7. & Suarez de legib. l. 4. c. 5. num. 4. Vel intelligenda est, ut non possint dispensare in his, quae continentur Episcopo contemplatione propria Diocesis, sicut tamen in his, quae possunt Episcopi in vim Jurisdictionis Episcopalis, ut bene distinguit Moger. de commut. d. cap. 5. n. 452. & 453. & post eum Diana d. tract. 2. ref. 58. Didacus Frances loc. cit. numer. 13. Et posse relaxare iuramenta dicit Morell. disp. 1. de Voluntari. & Involuntari. diffinit. num. 526. vers. 4. inseritur, licet Billot. de absolut. a juram. l. 1. cap. 7. asserat, quod ex communi observantia in Romana Curia non dispensant, quia a Praesentia majoris Praelati, nempe Summi Pontificis, & majoris praesentantari impediuntur; Sed haec ratio nil valet, quia de honestate Cardinalis cessant a dispensatione, & relaxatione iuramenti, non autem ex necessitate.

Hinc deducitur non posse Cardinales in Ecclesiis suorum titulorum uti facultate concessa Episcopi a Conc. Trid. sess. 24. c. 6. de reform. dispensandi in irregularitatibus oculis, praeterquam homicidii voluntarii. Licet enim Henriquez in Summa l. 6. c. 26. s. 1. & alii plures, quos citat Barbo. ad d. c. 6. vers. *contra*, teneant, illam facultatem competere etiam Praelatis habentibus jurisdictionem quasi Episcopalem; Contrarium tamen putant verius Arag. 22. q. 88. art. 21. & alii citati ab eodem Barbo. adducto loco n. 7. & ita fuisse decium a S. Congreg. Concilii refert Garzias de beneficiis p. 7. c. 11. num. 13. & 17. & eam declarationem refert Armatarius ad leges Navari. l. 1. tit. 18. l. 7. de irregul. mem. 10. Fagn. in d. c. *His que*, num. 16. ubi ait, quod Gregorius XIII. dixit, se nolle, ut ea quae concessa sunt Episcopis a Concilio Tridentino competant Cardinalibus in suis titulis, & latius in d. cap. *de pro dilatione*, num. 42. ubi refert, sic declaratum fuisse a Sac. Congregatione Concilii, quam declarationem Gregorius XIII. approbavit, & in c. *Dilectis*, n. 27. de Tempore Ordinis, ubi quod in reliquis salvamant jurisdictionem Cardinalium in suis Titulis.

Et ratio esse potest, quia cum haec facultas sit jure specialis, & exorbitante a communi concessa Episcopis, intelligi debet de veris Episcopis, & non de aliis, qui non sunt Episcopi, Fagnan. in d. cap. *his que*, num. 6. & in d. cap. *de pro dilatione*, n. 42. & in terminis, Cardinales non possunt uti hac facultate in suis titulis, tenet Didacus Frances in passor. Q 2

for. interno, loc. cit. nu. 33. Tolet. in summa l. i. c. 89. nu. 3. Baldell. de lide infidel. l. i. d. p. 8. nu. 24. Monet. de commut. d. cap. 5. num. 453. quavis dicit contrariam opinionem in favore Cardinalem defendi posse, quod etiam tenet Diana, d. 1. tract. 2. ref. 59. vers. Verum licet mihi. Quo opinio non est certe improbabilis cum hac facultate concessa sit Episcopis contemplatione Dioceseos, ut voluit Sanchez, & Henricus ab eodem Diana citati. At ut supra diximus Ecclesie Cardinalium Romae sunt veluti ortum Dioceseos: ergo non videtur deneganda Cardinalibus in suis titulis huiusmodi facultas.

77 Nono inferitur post Cardinales in Ecclesiis predictis Indulgentias centum dierum concedere, cum id habeant a consuetudine etiam quod non sint Episcopi, Navar. de Jubilaeo, nota 1. Duvall. de indulg. p. 2. quonic. art. 9. Cotton. d. contrav. 8. cap. 3. num. 55. Lavor. de indulgent. part. 2. cap. 11. num. 15.

78 Decimo inferitur, seculsa Summi Pontificis prohibitione, seu reservatione posse Cardinales in predictis Ecclesiis ultimas commutare voluntates, Monet. d. c. 5. num. 440. Diana, d. 1. tract. 2. ref. 57. Cotton. loc. cit. & derogare fideicommissis ad eam Ecclesiam spectantibus, Monet. d. 1. tract. c. 9. consil. 22. n. 734. Diana, loc. cit. ref. 61. Cotton. loc. cit. n. 65. vers. Derogare, Lezana in summa tom. 3. verb. Cardinalis, num. 8. in fin.

79 Imo contra nervum Ecclesiasticae disciplinae tanquam irrationabilis est rejicienda, ut potest a Jure improbat, Rota d. dec. 265. n. 23. Et praeteritum eum jurisdictionis Cardinalis Titularis pendente fere ab auctoritate visitandi Ecclesiam sui Tituli, & cum jus visitandi sit publicum Auctoritate, & utilitate, nunquam prescribi potest, c. Cum ex officio, de pres. Fagnan. in c. venerabilis, n. 23. de censu. Nec concludendo in hoc est toleranda Nos consuetud. 12. dist. Innoc. d. c. venerabilis, n. 6. Fagnan. ibid. n. 23. in fin.

80 Multo magis posse disponere de Legatis relictis Ecclesiae sui tituli, quia tam vigore Bullae Sixti V. quam Diplomatum titularium concessa est illis cura, & regimen bonorum tam spiritualium, quam temporalium dicti tituli, quorum appellatio veniunt praedicta Legata, Pasqualis, in selett. 9. moral. juridicis, q. 127. n. 10. qui tamen male distinguit inter titulos antiquos, & noviter creatos a Sixto V. Nam in antiquis dicitur curam, & administrationem Legatorum spectare ad titularium, in novis vero, ad eos, ad quos ante creationem, cura, & administratio dictorum Legatorum spectabat, ex quo erectio novorum titularum facta fuit cum clausula sine aliquo praedictio, quia non bene advertit, Virasoliqui doctus, & clausulam illam intelligi de praedictio non expressio, Oldrad. consil. 330. Paris. cons. 70. num. 12. lib. 1. Rot. det. 192. part. 1. recent. & melius ad propositum, dec. 720. num. 6. p. 3. rec. Ibi cum cura, & regimen rerum spiritualium, & temporalium titularium noviter erectorum fuerit demandata Cardinalibus titularibus, illa clausula sine praedictio, non praeservat hoc praedictum expressum, non enim cura, & regimen dictarum rerum potest esse porces Cardinalibus, si remanere debet penes alium; Debet ergo verificari in casu non expressio, verbi gratia, si in dicta Ecclesia essent capellae de jure patronatus, quarum patronatus non essent factum praedictum, ut bene Grillez, d. consil. 63. per tot.

81 Undecimo inferitur, Cardinales a subditis suorum Titulorum posse extere charitativum subsidium, Remig. Gondi de charit. subsid. q. 21. Diana, qui alios refert, d. tibi. 2. ref. 55. Cotton. loc. cit. Lezana loc. cit. Ventrigl. in praer. l. 2. annot. 25. s. 1. n. 20. Cassani. loc. cit. pag. 136. vers. Item etiam hic quod Cardinales.

82 Duodecimo inferitur, posse Cardinalem titularium Ecclesiae Collegiate saltem unum Canonicum ad sui servitium, sive obsequium tenere, ut puta pro Capellano, Secretario &c. ut consilium Navarr. consil. 2. de Cler. non residens per tot. quem sequitur Lorret. de re benef. l. 9. n. 184. qui extendit etiam ad duos Canonicos; Qui Canonici lucrabunt fructus suae praebendae, non autem distributiones quotidianas, ut consilium idem Navarr. d. consil. 2.

83 Haec omnia cum possint Cardinales exercere per se ipsos, poterunt etiam exercere per eorum Vicarios; Nam certum est posse in eorum titulis Vicarium deputare, ut colligitur, ex d. vobis. Leonis X. in ordine 7. in 1. tom. Bull. novi, quod dixit Abb. in d. c. bis que n. 1. Burfatt. consil. 107. n. 7. vol. 1. Fulcos de visit. c. 2. n. 5. l. 1. Sbrozz. de off. Vicar. l. 1. q. 3. num. 23. Barbof. d. cap. 4. num. 39. Novissime Carolus Pellegrinus in praer. Vicariorum, par. 1. sect. 1. sub sect. 1. num. 8. vers. quatuor loco.

84 An autem in titulis regularium possint deputare in Vicarium unum ex praedictis regularibus, videbimus infra.

85 Et cum jurisdictione, quam habent Cardinales in praedictis Ecclesiis suorum titularum sit ordinaria, ut notat Innoc. in c. dilectus, in verb. de jure communi, de capellis Monach. Zabarell. in Clem. ne Romani, s. irritum, qu. 3. de elect. Felin. d. c. bis que in prin. Rota dec. 28. nu. 20. p. 6. rec. Fragof. de Regim. Reip. tom. 1. qu. 5. disp. 13. num. 67. Et in jure fundata late est interpretanda, ad tradita per Cassador, dec. 8. num. 6. de

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

lum per Constitutionem Sixti V. sed in specie per diploma collationis Titulorum, in quibus habetur haec verba.

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

Baronius ad annum 882, quod refert etiam Cohel in not. Card. dinalatus, cap. 6. Præf. 14.

109 Clara sunt verba Constitutionis Sixti V. de qua supra. Nam postquam ille Summus Pontifex exiit, & præfinitivè Ecclesias Titulares Cardinalium nulla, ut dictum est, facta distinctione inter Ecclesias Sæculares, & Regulares in §. sic regitur, ait.

110 Sic igitur ipsi Cardinales, quibus huiusmodi Ecclesiarum regimen, cura, & administratio pro tempore commissa erunt, eas in spiritualibus, & gubernent, ac juxta Constitutionem præ memoratam Leonis Papæ X. Prædecessoris Nostri in Concilio Lateranensi novissime celebrato editam, frequenter visitent, circa Cultum Divinum invigilent, mores, & vitam Cleri, & Populi ei subiecti diligenter explorent, eosque ad recte, & honeste vivendum paternè moneant affectu bonorum, ac temporalium reddituum curam gerant.

111 Et non est dubium, quin appellatio Cleri veniant etiam Regulares, cap. Cleros 21. dist. 1. cap. duo sunt genera 12. qu. 1. Paul. de Eleazar, in Clement. 1. de elect. Abbas in an. c. de iurament. calumniam in iur. notab. Joan. Baptista Caccialupus inter consil. Zabarell. conf. 4. m. 20. Mar Anton. lib. 1. resolu. cas. 50. v. 1. Tambur. de iure Abb. disp. 25. qu. 1. m. 25. & 26.

Sed clarissima sunt verba inserta in Diplomate Titulorum, in quibus habetur.

112 Tibi pro tuo Cardinalatus Titulo concedimus, & assignamus &c. Teque illi in Presbyterium habitalem præficiamus curam, & regimen, & administrationem ipsius Ecclesie Tibi in spiritualibus, & temporalibus plenarie committendo, ita quod liceat Tibi, regimini, & administrationis eiusdem Ecclesie, ac membrorum, iurium, & pertinentiarum huiusmodi possessionem, sive quælibet, per Te, vel per alium, sive alios propria auctoritate libere apprehendere, & de illorum fructibus, redditibus, & proventus, & emolumentis universis disponere, & ordinare eamdem Ecclesiam regere, & gubernare, prout alii Presbyteri Cardinales, qui illi pro tempore præfuerunt, de illis disponere, & ordinare, ac eandem Ecclesiam regere & gubernare poterunt, seu etiam debuerunt. Quo circa circumspiciendum Tuae per Apostolicam scriptam mandamus, quatenus curam, & administrationem prædictas sic exercere studeas, solite, fideliter, & prudenter, quod sic dicta Ecclesia gubernatori provido, & fructuosè Administratori gaudeat te commissam, Tuque valeas exinde apud Nos non immerito commendari.

113 De Superiori, ac Conventui dictæ Ecclesie, aliisque illius ratione Tibi subditis personis, ut Tibi præfuerunt, & obediant, alioquin sententiam, sive penam, quam iuris regularis, seu statutus in Rebelle, & ratam habebimus, & faciemus auctoritate Domini nostri, ad condignam latè satisfieri, & inviolabiliter observari.

Ex quibus verbis apparet, Curam Regularem Titularem, sed etiam in Conventum, & illius Superiorum, omnem auctoritatem habere, cui enim committitur est regimen, merum, & mixtum imperium tribuitur esse conferre, argum. Text. in l. unica, in prin. lib. 1.

114 Regimen Reipublicæ in Imperatorum translatis, ff. de Offic. Prætor. Paul. de Castro conf. 187. n. 2. vol. 2. Borell. de Magistr. l. 1. c. 1. nu. 155. & 156.

Præferimus, quia Summus Pontifex utitur verbo Plenarie, quod non est Jurisdictionem, & in quoscumque comprehendit, Innocent. c. Præf. super verb. Plenarie, de Offic. Delegat. Paul. de Castro dist. conf. 187. n. 2. v. maxime.

Et Superiorum, & Conventum subditos facit Cardinali Titulari, equiparando eos aliis subditis; Nam dictio, Aliis, relata ad personas facit illas eisdem qualitates, Roman. conf. 48. n. 5. Barbat. conf. 33. num. 26. vol. 2. cum illis per Barbat. dist. 10. n. 1. & 3.

115 Daque illi expressam facultatem in Conventum, & Superiorum, si ei non parent, tamquam in Rebelle procedendi, eosque puniendi, quæ facultas ex Jurisdictione dimanat, DD. in l. omnes Populi, ff. de iuris. & iur. & in l. 1. ff. si quis & c. us dicenti non obtemperaverit, & ibi Cognol. num. 46. Jul. num. 17. Decius in c. Quæ in Ecclesiis, num. 12. de constit. Roland. conf. 99. n. 3. vol. 4.

116 Quæ tanto magis locum habere debent, cum ex ista subjectione res reducatur ad terminos juris communis, secundum quod Monachi, & Regulares erant subiecti Episcopis, c. cum per sonas, de priv. in 6. & c. cum contingat, & ibi DD. de for. compet. c. 1. 18. qu. 2. cum alii per Rotam dec. 15. a. num. 2. v. quæ ad 7. p. 1. in res. Tambur. de iur. Abb. disp. 16. qu. 2. per totam.

Et propterea huiusmodi Privilegium latè est interpretandum, Rota dec. 400. n. 33. par. 9. rec. tom. 2. Nec possunt conquiri Monachi, vel Regulares, etiam ab eo sentiantur damnum, Gloss. in l. sumus, §. Pactus ne peteret, ff. de pacti. cap. Ab exordio 25. dist. 1. Rot. cit. dec. 300. n. 42.

117 Sed quia supra dictum est, quod ea, quæ potest exercere Cardinalis Titularis potest etiam exercere per Vicarium. Quæri potest, an Cardinalis possit deputare in Vicarium unum ex Religiosis Conventus, qui deserviunt Ecclesie Titulari.

Et proculdubio dicendum est posse, quia Regularis non prohibetur esse Vicarius Episcopi, cum id nullo iure contradicatur, Abb. in c. fin. de Cler. Egrot. Card. in Clement. 2. n. 17. qu. 16. de rescripti. & ibi Imola n. 25. Anchar. n. 9. Rebut. in Prax. beneficii de Vicariis Episcoporum, n. 30. Navarr. & alii relati à Sbrozozio de Vicariis Episcoporum, n. 38. Navarr. ad præcep. Decab. lib. 6. ca. 3. n. 8. Pellizzar. de Regularibus, c. 3. cap. 6. sect. 4. n. 247. Tambur. de iure Abb. tom. 3. disp. 17. qu. 5. num. 7. cum aliis per cum allegat.

118 Et quamvis nonnulli limitent in Regulari ex Ordine Mendicantium duci ex Clement. in §. Ad Prioratus, de Regular. Limitatio tamen non est admittenda, quia Clementina solum prohibet, ne Mendicantes, qui ad Mendicantes transfuerunt possint assumi ad Dignitates. Non autem loquitur de puris Mendicantibus, ut bene Sanchez, loc. cit. n. 88. in fin. & Pellizzar. loc. cit. Ac cum in c. si quis alterius, dist. 8. n. 17. ubi reprobat contrarium tenentes.

119 Nec illo casu erit necessarius consensus, sive licentia Superioris Religiosis, quia cum Cardinalis Titularis habeat superioritatem in Regulares, qui inserviunt Titulo, ut supra dictum est, sufficit illius deputatio, cum circa hoc non sint exempti, Gloss. in c. cum Pastor, 2. qu. 1. Dominicus in c. si Religiosi in fin. prin. de elect. in 6. & ibi Franciscus, Sanchez, ad Præcep. a lib. 6. ca. 13. num. 91. in fin. & n. 99. Præteritum quia Regularis ille non advocatur à Causato, nec ei iudicia forensia committuntur.

120 Quæ est causa, quare Mendicantes non assumuntur ad Vicarium, ut dicit R. ebuff. loc. cit. n. 32. sed solum committuntur eas, quæ spectant ad Cultum Divinum, & præficiuntur ad alia spiritualia in Ecclesia Titulari, & Conventuali peragenda Barbof. in c. 1. de Capellis Monachorum, n. 2.

121 Imò debet Cardinalis Vicarium Regularem in dicta Ecclesia Titulari deputare, cum Ecclesia sit Regularis, cum non debeant homines diversæ professionis in eodem officio sociari, c. In nova 16. q. 7. ne ex dispari observantia in eodem loca scandalum generetur, c. Deus qui, de vita, & honestate Cler. cum causam, & c. cum in Magistrum, de elect. cap. in releximus, de etat. & qualitat. Clement. 1. de elect. Calderini conf. 28. de Regular. Decius conf. 640. ubi quod habens beneficium Regulare, postquam possit deservire per substitutum, talis substitutus debet esse Regularis, & cum sequitur Cræter. conf. 96. num. ult. late Rota, quæ loquitur in Sacrista dec. 238. coram Ceccino.

122 Successivè poterit Cardinalis Titularis deputare Parochum in dicta Ecclesia; Cum enim cura animarum penes ipsum residet, illam per Vicarium amovibilem exercere poterit, Oldrad. conf. 67. in prin. Gonzal. ad Reg. 8. gloss. 6. n. 67. ubi de Episcopo Calagiritano, apud quem cura totius Diocesis residet per Clericos deputatos curam exerceri mandat Cassad. dec. 11. de præbend. Seraph. dec. 942. in prin. Rota dec. 17. n. 1. divers.

123 Et alii deputatus non appellatur Parochus, sed Coadjutor Episcopi in officio curæ, cap. fin. de off. Archiep. Imol. in Clement. fin. num. 14. de priv. Caputaq. dec. 349. par. 3. cum aliis per Gonz. a gloss. 6. n. 68.

124 Et ratio est, quia una Ecclesia non potest habere duos sponsores, c. quomam, de off. Ordin. cap. cum non ignores, de præbend. Rota in pluribus decisionibus relatis à Tonduto resolu. benef. c. 1. n. 1.

125 Neque hic intrat dispositio Text. in c. sane 16. qu. 2. & in c. 1. de Capellis Monach. quibus statuitur, quod in Ecclesiis Curatis Regularibus Episcopus debet Parochum de consilio Superioris Regularis, quia illi Textus procedunt, vel quando Ecclesia est de iure patronatus Regularium, ut notat Abbas in d. cap. 1. n. 6. vel quando Ecclesia sit unita Monasterio, vel quando præfata pleno iure ad Monasterium, ut declaravit Rota coram Durano dec. 92. n. 19. Barbof. v. de elect. lib. 2. v. 50. n. 27. fecus autem si spectet pleno iure ad Cardinalem Titularem.

126 Sed quatenus observanda esset dispositio dictorum Textuum, nihilominus Cardinalis Titularis habet liberam deputationem dicti Vicarii, quia est debet requirere consilium

ium Superioris Regularis, non tamen tenetur illud sequi, c. cum Patet 79. §. mandato, & ibi Bart. ff. de legat. 2. cap. cum elms de arbitris, & eodem deputatio spectat ad solum Cardinalem Rotæ, dec. 79. de rescripti. Put. dec. 494. lib. 2. in correct. Anan. & Butt. in d. cap. 1. n. 5. & Abbas, n. 3. de Capellis Monach. Gonz. ad Reg. 8. gloss. 6. n. 33. & 24. Barbof. d. v. 50. n. 24. & 25.

130 Itaque talis Regularis sic deputatus non poterit moveri à Superiore Regulari, quia cum institutio spectet ad Cardinalem, ita etiam desinitio, ut dicit expressè idem Textus in d. c. 1. ibi.

131 Ubi ex solius Episcopi arbitrio tam ordinatio, quam depositio, & totius vite pendeat conversatio. Et ibi Gloss. in verb. solius, & omnes Canonistæ cum Barbof. cit. n. 25.

132 Poterit etiam Sacristam, Concionatorem, Confessarios, & alios Ecclesie Ministros deputare; cum ad Cardinalem Titularem ad omnia spectent, quæ tendunt ad Cultum Divinum, & salutem animarum procurandam, cap. inter cetera, §. Præcipimus, de off. Ordin. Silvester in Summa verb. Episcopus, n. 11. Tabien. eodem verb. n. 17. Merlin. dec. 743. m. 1.

133 An autem Vicarius Parochus, & alii supradicti Ministri sint exempti ab obedientia sui Prælati; DD. omnes transeunt cum distinctione. Auct Ecclesia nullatenus subijcitur Prælati Monasterii, tunc illi Religiosi eximuntur ab obedientia Prælati, & remanent subiecti Episcopo, qui deinceps erit eorum Abbas.

134 Auct Ecclesia subijcitur Prælati Religiosis quoad fœla temporalia, & tunc eximuntur ab obedientia quoad spiritualia.

135 Si verò eis erit subiecta quoad spiritualia, erunt exempti quoad temporalia.

136 Si verò sit subiecta Prælati regulari quoad omnia, patet Ministri erunt in omnibus Prælati Regulari subiecti, sic habetur in c. in cap. in Parochia 15. q. 1. & c. sane eadem causa, q. 2. Henrich. Boich. in c. quod Dei timorem, n. 8. de statu Monach. & ibi Holtien. n. 9. Jo. Andr. m. 14. Cardinal. num. 5. quest. 2. Summis tere omnes, quos adducit Sanchez ad præcep. a lib. 6. ca. 6. num. 36. Pellizzar. de Regularibus, c. 3. cap. 4. sect. 4. n. 115.

137 Finito tamen officio tenentur redire ad obedientiam Prælati sint in Monasterio & ad Monasterium, si exi eam exempti extra Monasterium, sic Sanchez loc. cit. numer. 36. in fin.

138 Superest ultima, & non quidem levis difficultas, an Summi Pontifices in collatione Titulorum eximant Ecclesias prædictorum Titulorum à jurisdictione Prælatorum Regularium.

139 Sciendum est exemptiones nullis esse allegatas formulis seditivis verborum modo, & genere concessi posse, cap. si Papa, §. licet autem de priv. in 6. c. 1. §. Declarationem, de verb. signif. in 6. Cochier. de Jurisdic. in exempti. p. 1. q. 9. in prin.

140 Inter alias formulas concedendi exemptionem illa est, quod non concessa est pleno iure, Abbas d. c. cum inter, nu. 3. Gloss. in c. cum plantare, verb. pleno iure, ubi Abbas, n. 5. de privileg. Holtien. in c. quomam, eod. n. 8. & Abbas, n. 3. Cochier. late de Jurisdic. in Exempti. p. 1. q. 9. n. 6. 7. & 8. plures Barbof. d. c. quomam, n. 2.

141 Tunc dicitur facta exemptio pleno iure, quando Papa concedit facultatem in spiritualibus, & temporalibus, Gloss. in dicto. Quomam, verb. utroque iure, & in c. cum plantare, §. in Ecclesiis, §. Pleno iure, ubi Zabarell. nu. 1. Bultius n. 26. Decius, n. 12. & 16. Barbof. d. c. Quomam, num. 2. & de possess. Episc. alleg. 88. n. 15. Fagnan. in c. Tuae n. 7. de Clericis non resident.

142 Cardinalibus autem non solum Papa concessit auctoritatem in spiritualibus, & temporalibus in eorum Ecclesiis Titularibus, verum & ipsas plenarie illis subiecit; Quare de exemptione à Superioritate Monachorum, & Regularium non est dubitandum; sed quia nulla est adeo ampla potestas, quæ onera admixta non habeat, addam hic obligationes, & onera, quæ habent Cardinales erga Ecclesias suorum Titulorum.

143 Et primo offert se Concilium Basiliense, quod in sess. 23. hæc habet.

144 Pro conservandis Cardinalium Titulis, quorum aliqui tantum in Divino Cultu, quam in Adificiis, nimirum (Proh dolor) in opprobrium Sedis Apostolicæ, & ipsorum Cardinalium, collapsi sunt, statuit hæc sancta Synodus, ut de redditibus, & proventus Terrarum Romanæ Ecclesie, quorum medietas juxta Constitutionem Nicolai Papæ ad Cardinales

(ut prædictum est) pertinet, Decima pars ejus, quod spectat ad quemlibet Cardinalem proprio Titulo singularis annis applicetur; & nihilominus, vel in vita, vel in morte tantum proprio Titulo quilibet Cardinalis relinquat, unde communicet una persona subalternari possit; Quod si non fecit, tam pro hoc, quam pro d. decima parte bona omnia ipsius Cardinalis obligata sint usque ad debitam satisfactionem, & ad executionem hujus oneramus primùm Cardinalem illius Ordinis, de quo illi defunctus erat: Visitet per se quilibet Cardinalis præfens in Curia, absens vero per Vicarium idoneum singularis annis Titulum suum, Clericofo, & Populum Ecclesiarum subiectarum, & cum diligentia inquirat, & salubriter provideat super Cultu Divino, bonitate ipsarum Ecclesiarum, ac vita, & moribus Clericorum, & Parochianorum, de quibus, cum suæ sint oves, in districto Dei iudicio rationem redditurus est, & tam quoad tempus visitandi, quam quoad alia, servet quæ instituta sunt in Decreto nostro de Concilio Synodalibus.

145 Addamus & Concilium Lateranense sub Leone X. sess. 9. 137 quod aliqua in parte reformavit Decretum Concilii Basilien.

146 Tituli sui loca, si præfentes in Curia fuerint, personaliter, si vero absentes per Vicarium idoneum fœlem saltem singularis annis visitent, Clericos, & Populos Ecclesiarum Titulo suo subiectarum cum diligentia inquirant, visigentque circa Divinum Cultum, & bona dictarum Ecclesiarum, morisque, in primis, & vitam Clericorum, & Parochianorum solerter explorent, eosque omnes, & singulos ad recte, & honeste vivendum paternè moneant affectu. Pro augmento autem Divini Cultus & salute animæ fuæ quilibet Cardinalis, vel in vita donet, vel in mortis articulo relinquat suo Titulo quantum sit satis ad Presbyterium unum commodè illi subalternandum, vel si Ecclesia indiget reparatione, vel alia subventionem, tantum illi relinquat, vel donet, quantum conscientie suæ videbitur.

147 Tertio loco accedat Constitutio Sixti V. de Præfinitione Titulorum, & Diaconarum pro S. R. E. Presbyteris, & Diaconis Cardinalibus, in qua §. 12. hæc habetur.

148 Sic igitur ipsi Cardinales, quibus huiusmodi Ecclesiarum regimen, cura, & administratio pro tempore commissa erunt, eas in spiritualibus subiectis, fideliter, & prudenter regant, & gubernent, ac juxta Constitutionem præ memoratam Leonis Papæ X. prædecessoris nostri in Concilio Lateranensi novissime celebrato editam, frequenter visitent, circa cultum Divinum invigilent, mores, & vitam Cleri, & Populi eis subiecti diligenter explorent, eosque ad recte, & honeste vivendum paternè moneant affectu; Bonorum, ac temporalium reddituum curam gerant; Sic ad Deo gloriam, & fidelis Populi adificationem pia, & magnifica structura, & fabrica via quæque Ecclesias infansuræ student, & exornare, & tam in vita, quam in mortis articulo pro Divini Cultus augmento, & salute animarum suarum ad congruè sustentandum aliquem Presbyterum, qui inibi in Divinis deservat, seu alias erga ipsas Ecclesias, si reparatione indigeant, vel alia subventionem de bonis sibi à Deo collatis, prout cuique pro modo facultatum conscientia dicitaverit, munificens se exhibeat, & liberales, ut earumdem Ecclesiarum decore, & ornamenta tantorum Præfatum respondeant Dignitati, ac ipsæ Ecclesie tam sublimibus personis gaudeant se commissas, & eorum amplitudine illustrentur. Idemque Cardinales exinde ipsius S. R. E. cuius nobilissima membra sunt, Majestatem, suapietate, sollicitudine, & prudentia in dies magis extollant, & reverentiam omnium Gentium erga illam exemplis bonorum operum insigniter augeant, ac denique præter æternæ retributionis præmia digna quoque laudem præconia à Nobis, & Apostolica Sede, valeant procerum.

149 Denique inferam hic exemplar Diplomatis, quo à Summis Pontificibus conferuntur Tituli Presbyteris Cardinalibus, ut omnibus pateat, quæ auctoritate sint suffulti.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

150 Dilecto filio Francisko Tituli S. Marie in Via nuncupate S. R. E. Presbytero Card. Albitio nuncupato salutem, & Apostolicam benedictionem, Decet Romanum Pontificem, quem Pastor ille celestis potestatis plenitudine sibi tradita Ecclesie prætulit Univerfis, de singulorum præfretim Alme Urbis Ecclesiarum Statu sollicitè recitare, & fidem tuam quam ad Cardinalatus honorem, ut una secum Univerfalium Ecclesie onera patiatur pro tempore assumi, eorumque Personas condignis honoribus sublimare, quapropter harum

regimen pro eorum Cardinalatum Titulis eis interdum committit, ut per illorum providentiam circumspicuum Ecclesie ipsa praeferentur auxiliis, ac felicibus in spiritualibus, & temporalibus, adjuvante Deo, proficiant incrementis. Cum itaque Nos alias Te ob grandium virtutum merita, quibus personam Tuam illarum largitor Altissimus insignivit de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Card. consilio, & assensu, atq; Apostolice Potestatis plenitudine, in eisdem S. R. E. Presbyterum Card. ad assistendum Nobis in regimine eisdem Universalis Ecclesie Apostolica autoritate duxerim assumendum, & Ecclesia S. Mariae in Via, quae Titulus Praesbyteri Cardinalis existit, certo quem praesentibus haberi volumus pro expresso modo, vacaverit, & vacet ad praesens, Nos cupientes Te prout iuris & rationis existit proprio Cardinalatus Titulo decorare Ecclesiam praedictam, ut praefatur vacantem, cum omnibus, & singulis illius membris, iuribus, & pertinentiis universis Tibi pro Tui Cardinalatus Titulo de simili consilio d. Autoritate concedimus, & assignamus, Teque illi in Praesbyterum Cardinalem praedicimus, curam, regimen, & administrationem ipsius Ecclesie Tibi in spiritualibus, & temporalibus plenarie committendo. Itaque licet Tibi, regimini, & administrationi eisdem Ecclesiae, ac membrorum iurium, & pertinentiarum huiusmodi possessionem, feu quasi per Te, vel alium, seu alios propria Autoritate libere apprehendere, & de illorum fructibus, redditibus, & proventus, ac emolumentis Universis disponere, & ordinare, ac eandem Ecclesiam regere, & gubernare, prout alii Praesbyteri Cardinales, qui illi pro tempore praesuerint, de illis disponere, ac eandem Ecclesiam regere, & gubernare poterint, feu etiam debeant. Quo circa circumspicenti Tuae per Apostolica scripta mandamus quatenus curam, & administrationem praedictas feci exercere studeas licite, fideliter, & prudenter, quo dicta Ecclesia gubernatori provide, & fructuosam Administratori gaudeat se commissam. Tique valeas deinde apud Nos non immerito commendari, ac Superiori, & Conventui dicte Ecclesiae, aliique illius ratione Tibi subditis personis, ut Tibi pacent, & obediunt, alioquin sententiam, sive penam, quam rite tuleris, seu statueris in rebelles ratam habebimus, & faciemus, Authore Domino, usque ad satisfactionem conditionum inviolabiliter observari, Et insuper, ut statum tuum iuxta Cardinalatus sublimitatem decentius tenere, & expensarum onera, quae Tu jurgiter de necessitate subire oportet, facilius perferre valeas. Motu proprio non ad Tuam, vel alterius pro Te Nobis super hoc oblati petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate Tecum, ut etiam postquam in vim praefationis praedictae pacificam possessionem, seu quasi regimini, & administrationis d. Ecclesiae, ac illius bonorum, feu majoris partis eorum affectus fueris, omnia & singula Monasteria etiam Conventoria Prioratus, & Conventuales Praeceptorias, praepositorias, praepositorias caeteraque beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura secularia, & quorumvis Ordinum, Militarium & hospitalium etiam S. Josepholymitana regularia, quaelibet de quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in Titulum, commendam, administrationem, ut alias quomodolibet obtines, ac in quibus, & ad que jus Tibi quomodolibet competit, quacumque, quomodocumque, & quacumque pensiones annuas Tibi super quibusvis fructibus, redditibus, & proventus Ecclesiasticis, ac eorum loco fructuum ipsorum Apostolica Tibi autoritate reservatum, & assignatum, ac reservatas, & assignatas, ac una cum potestate illos, & illas transferendi, ac de rebus, & bonis tuis retinendi, nec non beneficia & officia quaecumque conferendi, aliique facultatibus, & Indultis Tibi concessis, ut prius quoad vixeris percipere, exigere, & levare, ac in tuos usus, & utilitatem convertere libere, & licite valeas. Nostra, quatenus opus sit, de expirando vero annuo valore Beneficiorum per promotos ad Ecclesiarum Regimina obtentorum, in dispensationibus Tibi concedendis super illorum retentione, alioquin illae non valent, aliique Constitutionibus & Ordinationibus, ac etiam, quatenus opus sit, dicte Ecclesiae etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis nequaquam obstantibus Apostolica Autoritate earundem tenore praesentium de specialis dono gratiae dispensamus, decernentes propterea Monasteria, Prioratus, Praeceptorias, aliaque beneficia per Te obtenta huiusmodi non vacare, Pensionesque, & fructuum reservationes praedictas non cessare, ac transferendi, testandi, conferendi, aliaque facultates, & indulgentia huiusmodi non expirare. Irritum quoque, & inane si

secis super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Volumus autem, quod propterea in Monasteriis, & Prioratibus Conventualibus huiusmodi Divinus cultus, ac solitus Monachorum, seu Canonicoorum, & etiam Ministrorum numerus nullatenus minuat, aliaque beneficia huiusmodi debitis propterea non fraudentur obsequiis, & animarum cura, si qua illis immineat, nullatenus negligatur, sed eorum, & dilectorum filiorum Conventuum, Monasteriorum, & Prioratum conventualium huiusmodi congrua supportentur onera conferta. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majori anno Incarnationis Dominicae millesimo sexcentesimo quinquagesimo, tertio decimo Kalendas Aprilis Pontificatus Nostri anno decimo.

Pro Eminentissimo Domino Cardinale Barberino Summatore P. Ciampinus.

F. de Aste.

V. Catallus.

Registrata in Secretaria Apostolica.

Via P. Ciampinus.

SECUNDA DISCEPTATIO
IN EADEM ROMANA
JURISDICTIONIS.

S U M M A R I U M.

Prima Quaestio.

- 1 Theologorum dicta attendenda non sunt in iis, qui praesentant ad causarum decisionem ac moralem philosophiam.
- 2 Monachismus à quo tempore inventus.
- 3 Monachi cum eorum Monasteriis per quinque secula fuerunt sub jurisdictione Episcoporum.
- 4 Monachos, eorumque monasteria, aliaque Ecclesias seculares, & regulares, subiectas esse Episcopis statuerunt Concilia Arelanica, & Chalcedonensis.
- 5 Intentionem fundatam habet Episcopus de iure communi exercendi iura episcopalia quoad monasteria intra suam diocesim sita, & n. 41.
- 6 De exemptionibus ab Episcopo Parisiensis concessis aliquibus monasteriis quingentesimo saeculo durante.
- 7 De alia exemptione eodem saeculo durante concessa per Joannem III. alteri monasterio.
- 8 De exemptione monachorum ampliata per Concilium Romanum sub Gregorio I.
- 9 Initium à quo habuerunt huiusmodi exemptiones, & quod exemptio per Concilium Lateranense sub eodem Gregorio Cassinensibus concessa, est particularis, & restricta ad quaedam monasteria, & idem n. 11.
- 10 Exemptio generalis Monachorum Cassinensium initium habuit ab Eugenio IV. & non antea.
- 12 Comprobatur conclusio de qua n. 9. ex aliis exemptionibus postea obtentis à diversis Pontificibus pro aliis monasteriis Cassinensibus.
- 13 Concilium Lateranense sub eodem Gregorio I. circa exemptionem non fuit acceptatum, nec usum receptum.
- 14 Quod comprobatur pariter ex aliis exemptionibus in Gallia pluribus Monasteriis concessis, & n. seq.
- 15 Summi Pontifices cessarunt, ac se abstinere à concessione dictarum exemptionum pro iudicialium potius quam favorabilium monasteriorum.
- 17 Exemptiones praedictae non placuerunt S. Bernardo prout nec S. Francisco.
- 18 Exemptionem impetravit frater Elias carnis potius, quam Divino spiritu ductus.
- 19 Constitutio abrogataeque usu non recepta allegari non potest.
- 20 Monasteria, & Monachi in Italia fuerunt Episcopis subiecti.
- 21 Exemptionum privilegia quo tempore per Pontifices renovata fuerunt.
- 22 Exemptio praesupponit subiectionem.
- 23 Et concessa Abbati à jurisdictione Episcopi supponit illam in iis diocesi.
- 24 Non liberat à potestate Papae, sed ab illa Ordinarii.
- 25 Anastasii Bibliothecarii assertio non est certa circa exempt.

- 26 De opinione Rodriguez circa Regularium exemptionem.
- 27 Ac de illa Tamburini circa eandem exemptionem.
- 28 Conclusio nempe textus in cap. nullam 18. quest. 2. quod Regulares de iure communi exempti sint ab Ordinariarum jurisdictione, declaratur procedere circa ea, quae spectant ad regularem observantiam, & n. 30. & 38.
- 29 De opinione fratris Hyacinthi Donati circa dictam Regularium exemptionem.
- 31 Refertur opinio Bordoniovolentis exemptionem competere Regularibus, quia eorum Privilegia tanquam inserta in corpore iuris faciunt jus commune quoad nominatos.
- 32 Sed reprobat, quia conclusio praedicta locum non habet si privilegium sit insertum in corpore iuris per modum privilegii.
- 33 Quomodo probetur dicta Regularium privilegia esse inserta in corpore iuris per modum privilegii.
- 34 Regulares in multis sunt Episcopis subiecti, & eorum privilegia quotidie derogantur.
- 35 Refertur opinio Cespedis firmantis contra communissimam Doctorum opinionem quod Episcopi non habeant jurisdictionem in Regulares, nec quoad regularem observantiam, & legem dioecesanam, nec quoad jurisdictionem.
- 36 Exemptio in aliquibus, illam reddit jurisdictionem Episcoporum in reliquis.
- 37 Exemptioni Regularium à jurisdictione Ordinariarum jus commune non assistit quinimo resistit.
- 39 Lex dioecesana confusa non debet cum illa jurisdictione.
- 40 Regulares omnes de iure communi sunt Episcopi subiecti.
- 41 De eadem conclusione, de qua n. 5. ut Episcopi ex eodem iure communi intentionem fundatam habeant contra Regulares.
- 42 Reprobatur opinio Valer. Cespedis, & Bordoni, de qua n. 31. & 35. & de distinctione, ac differentia inter exemptum de iure, & exemptionem in iure.

Contra Nostram disceptationem de Jurisdictione, quam habent Eminentissimi Cardinales in Ecclesia suorum Titulorum scripserunt aliqui Juris Consulti, ac Theologi. Existimaveram sane non esse à dignitate Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis adversus Legitimos, & Theologos in arenam descendere; Dicta enim Theologorum in his, quae spectant ad Moralem Philosophiam, & decisionem Causarum non sunt attendenda, argum. Text. in c. 1. in fin. de Consanguinitate & affinitate. Card. Mantica de Text. lib. 2. tit. 1. n. 58. Loter. de re benef. lib. 3. q. 7. n. 99. Sed quia de interesse Eminentissimorum Dominorum Cardinalium, Praesbyterorum, & Diaconorum agitur censui non debere, nec posse pugnam evitari.

Sed ut in hac controversia clarè, & non confusè, ut faciunt Adversarii, procedamus, materiam totam in quaestiones dividemus, illaque resolvemus.

Prima erit Quaestio. An exemptioni Regularium assistat Jus commune.

Secunda. An vigore exemptionis generalis, qua potunt Regulares, Fratres Servorum interviens Ecclesiae Sanctae Mariae in Via fit exemptio à jurisdictione Cardinalis Titularis in his, quae spectant ad cultum Divinum, & servitium praedictae Ecclesiae.

Tertia. An saltem virtute Brevis Leonis X. praedicti Fratres gaudeant praedicta exemptione.

Quarta. An illis assistat Consuetudo immemorabilis deducta à cap. Dilectus, de Capell. Monach.

Quinta. An possint se tueri aliqua prescriptione.

Sexta. An de iure communi habeant Cardinales in suis Titulis Jura Episcopalia; ac ex Consuetudine.

Septima. An stante asserta declaratione Gregorii XIII. Cardinales habeant in suis Titulis jurisdictionem circa ea, quae spectant ad curam Animarum.

Octava. An Cardinales, quoad fove Titulos, & Populum sibi subiectum, dici possint habere Territorium separatum, & exinde potiantur omnibus praetogativis, quae competunt Episcopis in eorum Dioecibus.

Nona. At sit derogatum per Bullam Sixti V. & Diploma Cardinalis Titularis exemptioni Fratrum Servorum

interventium dicte Ecclesiae Sanctae Mariae in Via. Decima. An necesse fuerit derogare in specie exemptioni dictorum Fratrum, cum tractetur de iure Tertii. Undecima. An sit differentia inter jurisdictionem, quam habent Cardinales Titulares in Ecclesiis suorum Titulorum, & illam, quam habent Episcopi adversus Regulares in suis Dioecibus.

PRIMA QUÆSTIO.

AN exemptioni Regularium assistat jus commune. Resolvendum est negativè, jus enim commune non solum illis assistit, sed resistit.

Certissimum est enim, ab initio nascentis Ecclesiae, quo Monachismus inventus est, teste Cassiano collat. 18. cap. 5. vers. 6. ponderatur quod & Concilium Meldense can. 9. affirmat nempe Ordinem Monasticum à Deo inspiratum, ab ipsis Apostolis fundatum, & à sanctissimis Patribus excultum, & habetur in Concilio Coloniensi. cap. 1. part. 10. & Monachos, & eorum Monasteria sub jurisdictione Episcoporum per quinque saecula absque interruptione fuisse. Omnes enim Basilice quaecumque illae fuissent, potestati, & jurisdictioni Episcoporum subiacent. Sic enim statutum fuit in Concilio Arelanico. registr. in cap. omnes Basilice 16. qu. 7. ex quo textu omnes Doctores concludunt, quod tam Ecclesiae seculares, quam Regulares, & Monasteria de iure communi subiacent jurisdictioni Episcoporum & Ordinariarum. Quod statuit Concilium Chalcedonense sub Leone I. anno 451. can. 4. registr. à Gratiano. inc. Quidam Monachorum 10. 18. qu. 2. & in Concilio Arelanico. 1. sub Simacho Papa, anno 511. de quo per Gratian. in cap. Abbates 8. eadem causa, & qu. & in Concilio Arelanico. 4. sub Joanne I. anno 524. de quo per Gratian. in cap. Monasteria 17. eadem causa, & qu. & possent allegari hic infiniti Doctores, sed pro omnibus sufficiat Fagnanus in cap. Nimis praeva, n. 3. de excess. Pralat. ubi quod de iure communi Episcopus fundat intentionem super jurisdictione ordinaria, non tantum contra clericos, sed etiam contra Religiosos sine Dioecesis, etiam Praedicatores, & Minores. Et ex Regularibus late Rodriguez quass. Regular. rom. 2. qu. 64. art. 1. Rota in pluribus dec. relat. in dec. 238. nu. 2. par. 1. rec. & dec. 47. nu. 14. post Tamburini de iure Abbas. Idem Tamburini. dict. tract. tom. 3. disp. 5. qu. 11. n. 1. & 2.

Durante tamen saeculo quingentesimo exemptiones nonnullis Monasteriis donatae sunt ab ipsismet Episcopis. Sic enim anno 509. B. Germanus Episcopus Parisiensis. eximit in aliquibus à potestate Ordinariarum Monasterium S. Vincentii Ordinis S. Benedicti, instante Rege Chidelberto, cujus exemptionis exemplar registratum est à Chopino in tract. de iure Canon. lib. 1. tit. 2. n. 19. Quam exemptionem confirmatum fuisse à Gregorio I. testatur Amov. rer. Francicar. lib. 3. c. 2. & ex eo quod Chopin. citat. Tamburini. d. q. 11. nu. 10. & hanc exemptionem fuisse primam testatur idem Tamburini. loc. cit.

Eodem saeculo Joannes Papa Tertius anno 539. Monasterio Sancti Medardi apud Svecionis Ordinis S. Benedicti amplissimam exemptionem concessit, instante Clotario Rege; hujus exemptionis exemplar existit Chopin. loc. cit. Et hanc fuisse secundam exemptionem Monachorum vitam adstruit idem Tamburini. loc. cit.

Habito demum Concilio Romano sub Gregorio I. anno 601. exemptio Monachorum ampliata fuit, & tunc fortasse nimum habere huiusmodi exemptiones à Sede Apostolica, ut testatur super non minus cruditione, quam Purpura Eminentissimus Pallavicinus in sua elegantissima Historia Concilii Tridentini lib. 8. cap. 17. n. 11. vers. Uno di est. Ista verò non fuit exemptio universalis, sed solum restricta ad certos Monachos Cassinenses, ut dicit idem Eminentissimus loc. cit. quod innuit Tamburini. disp. 15. quest. 11. sub n. 14. vers. sicut etiam Cassinenses, eodem num. 14. in fin. subjungit, exemptionem universalem Congregationis Cassinensium Monachorum nullam extare ante Eugenium Quartum.

Quòd autem exemptio concessa à Concilio Lateranense sub Gregorio I. fuerit particularis quoad quaedam Monasteria Cassinensia, & non universalis, patet ex eo, quod si fuisset talis, non oportebat eam petere à Theodoro Pontifice pro Monasterio Bobien, anno Domini 643. nec à Zacharia I. pro Monasterio Montis Cassini anno 741. nec à Gregorio III. pro Monasterio S. Petri de Pervino anno 835. nec ab Urbano II. pro Monasterio Caven. anno 1092. nec ab Alexandro III. pro Monasterio S. Mariae de Florentia anno

anno 1176. nec ab aliis Pontificibus pro aliis Monasteriis, ut constat ex Bullis in Bullar. Cassin. conf. 2. 3. 5. 8. 18. & aliis, & praesertim pro Monasterio S. Pauli de Urbe, quod Innocentius Tertius anno 1103. Sedi Apostolicae subiecit in eodem Bullar. Conf. 22.

Ex quibus exemptionibus, & praesertim ab illa Innocentii III. pro Monasterio S. Pauli de Urbe apparet, Concilium Lateranense non fuisse in hoc in usu receptum, nec acceptatum etiam in 1166. Urbe, cum fuerit necesse per speciale diploma Monasterio predicto exemptionem concedere, quod negare non potest. Paterin. tom. 3. de Homm. Statibus, & officiis, qu. 180. Professio. art. 10. in spec. 10. sub n. 677. vesp. Ratus vero continere.

Certum est enim in Gallia anno 678. Episcopum Parisiensem exemptione donasse Monasterium S. Dionysii, Episcopum Ambianensem exemptione Monasterium Corbiens. anno 664. & Adeodatum Summum Pontificem in fine sui Pontificatus exemptionem concessisse Monasterio S. Martini Turonensi, ubi habentur haec verba.

Panisper autem ambieimus, idcirco quod mos, atque traditio sanctae nostrae Ecclesiae plus non suppetat a Regimine Episcopalis Providentiae Religiosa loca fecerere; Ex quibus verbis Cardinalis Baronius anno 676. qui exemplar induit affert, haec habet:

Ex cuius scripto illud fit manifestum iam cessasse Romanos Pontifices eiusmodi Immunitates concedere Monasteriis, cum dicat, Mos, atque traditio sanctae nostrae Ecclesiae plus non suppetat a Regimine Episcopalis Providentiae Religiosa loca fecerere, id fortasse, quod experimento didicisset, eiusmodi immunitates, obviulle, potius quam profuisse Monasteriis observantiae.

Certe quidem numquam placuit S. Bernardo (quod ex pluribus locis Epistolatum eius apparet) ut Monachi ab Episcopali obedientia huiusmodi Privilegia se subtraherent, nec gratum fuit S. Francisco, sed fratris Eliae hominis non Divini Spiritu, sed carnis prudentia nitentis, fuit opus, quod repetit Frances de Ecclesia Cathedrali. c. 3. n. 75.

Non est ergo, cur tanti facti Theologi Concilium hoc, cum nec usu receptum fuerit, vel saltem more Sedis Apostolicae abrogatum, ut ex dictis patet, Constitutio enim abrogata, vel non nisi recepta allegari non potest, Rota coram bono. Merlino, dec. 461. in fine. Et propterea successives temporibus in Italia Monasteria, & Monachos fuisse Episcopis subiectos patet ex c. Confut. & ex c. Cum venerabilis, & ex c. Cum dilectissimi filii, de Religiosis domibus sub Pontificatu Innocentii III.

Quo autem tempore caperint de novo Pontificis privilegia exemptionum concedere, videndum est Tamburini. d. disp. 5. qu. 11. n. 2. usque ad 22.

Quod vero in Memoriali additionali dicitur, non solum non fuisse abraditum, sed authoritatate Eminentissimorum Dominorum Cardinalium maxime intervi.

Quia Anastasius, quem sequitur Baronius annot. 741. sub num. 10. loquitur de Monasterio, non de Ecclesia Tituli, ibi enim dicitur, legere quod videlicet Monasterium a iure potestatis Presbyteri dicti Tituli, Ergo Cardinalis Titularis habebat potestatem in Ecclesia Tituli; unde si Monasterium non fuisset exemptum, necessario sequebatur, quod debet subiacere potestati Cardinalis Titularis. Exemptio enim praesupponit subiectionem, Gregorius XV. dec. 225. Butr. dec. 578. numer. 14. Penia dec. 1072. num. 5. qua loquitur in terminis de Monasterio. Unde dicimus, quod concessa exemptio Abbati a iurisdictione Episcopi, praesupponit Abbatem esse in Diocesi Episcopi, Rota dec. 456. & 491. p. 1. rec.

Secundo quia ex hac exemptione particulari arguitur, quod tunc temporis jus non assistebat Monasterio Sancti Chryzogni, ut praetendunt Adversarii; Si enim jus assistisset, & sub generali illa Gregorii I. exemptione Monasterium praedictum esset inclusum, frustra Greg. III. exemptionem concessisset, ut supra dictum est.

Nec declaratio Petri Urbevetanati quidquam facit, quia certum est, quod exemptio non liberat a potestate Papae, sed Ordinarii, quod quidem procedit in re exempta, at hic visum in Ecclesia non exempta, sed pleno iure subiecta Cardinali Titulari, & propterea bene dicit Petrus, nec quod idem Monasterium erat exemptum a Cardinali Titulari, nec Monachi duos Abbates habebant, At in casu nostro Monasterium habet unum Superiorem, & Ecclesia Titularium suum, quod non est inconveniens, ut iam dictum est. Praeterea Assertio Anastasi Bibliothecarii non videtur certa. Nam Platina in vita Gregorii Tertii mentionem facit de consue-

tionem Monasterii, de exemptione vero alium silentium; Ciacconius pariter de constructione Monasterii meminit, de exemptione nullum verbum.

Sed his relictis videamus, quid in hac quaestione dicant doctissimi Regulares.

Rodriguez tom. 2. quest. Regular. quest. 2. art. 8. querit, an de iure communi Iudex immediatus Regularium sit Abbas, vel alius Praelatus, respondet, quod in his, quae respiciunt Regularem observantiam, Abbas est Superior, seu quoad extranea. Hanc quaestionem latius examinat in qu. 64. art. 1. & adducens ea, quae faciunt pro Abbatibus, & concludit, attento iure communi, nullum in hac re esse constitutum discrimen inter Clericos Seculares, & Regulares.

Tamburinus de iure Abbatum, to. 1. disp. 15. qu. 2. querit, quo iure Abbates, Praelati Regulares, & Religiosi sint exempti a iurisdictione Ordinariorum, & obijciendo, quod videtur exempti de iure communi per text. in c. Nullam 18. qu. 2. resolvit de iure communi Monachos esse Episcopo subiectos subijungens, quod nulla extat lex Canonica, per quam tota iurisdictione in Monachos Abbatibus tribuitur, & Episcopis eximitur.

Nec obstat dictum c. Nullam, quia ibi Pontifex loquitur de his, quae spectant ad Regularem observantiam, & licet ibi dicatur totam potestatem Monasterii ad Abbatem pertinere, non excludit Episcopum, sed Monachos.

Eratr Hyacinthus Donatus Ordinis Praedicatorum in praxi. Regl. qu. 7. querit, An Regulares possint dici exempti de iure communi, & respondet, esse exemptos quoad legem Diocesana, seu quoad legem iurisdictionis, a qua non sunt exempti, nisi speciali privilegio sint muniti, sed manent sub iurisdictione Episcopi, ut ibi num. 3. & 5. sequitur opinionem R. Rodriguez. loc. supra cit. nempe quod Regulares, quoad Regularia insinuat sunt subiecti Praelato de iure communi, secus quoad extranea.

Lezana Ordinis Carmelitanorum in summa. v. b. exemptio Regular. querit, an exemptio Regularium a iurisdictione Ordinariorum sit de iure communi; respondet, quod licet de iure communi competere per c. Quam sit necessarium, & c. Nullam 18. qu. 2. Oppositum tamen dicendum est, resideret tamen in opinione eorum qui dicunt de iure communi esse exemptos a lege Diocesana, & quoad ea quae spectant ad regularem observantiam.

Nec Bordonus ex adverso allegatus ad tem facit, quia dicit exemptionem competere Regularibus de iure communi, quia coram Privilegio inserta sunt in iure communi, sed valde equivocare: Nam licet privilegia inserta in corpore Juris faciant jus commune quoad Nominatos, ut voluit Jo. Andr. in cap. Ex parte 1. primo, numer. 3. de Decimis, quem sequitur Fagnanus in cap. Hic qua, numer. 25. de Major. & Obedient. Haec tamen conclusio non procedit, quando Privilegium est insertum in corpore Juris per modum Privilegii, ut declarat Dec. in cap. 1. in 2. lect. num. 12. in fine. de Confut. Jacob. Niger. in repet. l. Diem sunt, num. 17. ff. de Offic. Asses. Barbof. de Clausul. clausul. 83. numer. 5. Privilegia vero Regularium esse inserta in corpore Juris per modum Privilegii ex eo patet, quia, & quotidie illis derogatur, ut in cap. Volentes, de Privil. in 6. Et quia in multis sunt subiecti Episcopis, de quibus latet Fagnanus in cap. Gra. v. e. n. 34. usque ad 82. de Offic. Ordinar. Campanil. divers. Juris, Rubr. 12. cap. 13. per tot. Barbof. de potest. Episc. allegat. 105. per tot.

Nec Cespedes dub. 361. sequendo opinionem Bordoni, imò illam ampliando, dum dicit, quod de iure communi Episcopis non habet jurisdictionem in Regulares, nec quoad legem Diocesana, nec quoad iurisdictionem, audiendus est. Tum quia loquitur contra communissimam Doctorem opinionem, de qua Sanchez lib. 6. consilior. cap. 9. dub. 1. Tum quia fundatur in cap. Nimis prava, & nimis iniqua, de Excess. Praelat. in quibus Summi Pontifices in multis, quae spectant ad legem iurisdictionis exemerunt ab Episcopis Regulares. Non enim videt ille, quod si in multis per modum Privilegii exemerunt in reliquis remanet illata iurisdictione Episcoporum, quae de iure communi illis competit, sicut puncto Fagnanus in dict. cap. Nimis prava, numer. 3. de Excess. Praelat. quod patet in c. Cum venerabilis de Religiosis domibus, & tenent in d. cap. Nimis prava, Innocent. Hostien. Abbas Marian. Soccin. a Fagnan. allegat. Lotter. de re benef. lib. 1. c. 24. n. 96. Rota, dec. 520. n. 2. p. 5. rec. Francic. d. cap. 30. num. 1. rec.

Sed in re clarissima divagari sumus praeter necessitatem. 37

Concludendum igitur est, jus commune non assistere Regularibus in exemptione praeterea a iurisdictione Ordinariorum, & si aliquid habent a iure communi, habent exemptionem a lege Diocesana, quam qui negant, vel confundunt cum lege iurisdictionis, nisi aliud faciunt, nisi se opponere, nec tunc modernis, verum etiam antiquis Canonibus, a quibus recedere nihil aliud est, quam per viam diortam incidere can. 1. & 2. dist. 3. bene Lotter. de re benef. lib. 1. qu. 21. num. 45.

Sed post haec scripta inveni doctissimum Episcopum Balthasarem in suo Pastoralis Regularium latissime hanc quaestionem pertractantem part. 2. quest. 2. a num. 8. usque ad finem capituli, ubi late probat omnes Regulares fuisse de iure communi subiectos Episcopis, & habere contra Abbates, & Regulares intentionem fundatam ex eodem jure communi, sicutque opinionem confirmat ex decis. 78. part. 1. diversorum. & dec. 19. part. 1. in recent. in quibus disputato articulo, Rota firmavit hanc opinionem, respondetque contrariis, & loc. cit. Episcopus reprobat Valer. Cespedes, & Bordon. ex adverso allegatos, dicitque aliud esse exemptionem de iure, aliud esse exemptionem in jure; nam exemptio de iure debet esse omnimoda absolute alia limitatione, exemptio vero in jure est illa, quae est limitata ad casus expressos in eo, qualis est exemptio Regularium, qui Author videndus est; nam doctissimi discutit, & resolvit hanc quaestionem; sed ad secundam quaestionem properemus.

S U M M A R I U M

Secundae Quaestiones.

1. Fratres Servorum Tulari Ecclesiae intervenientes, ibi quae degenes de iure communi in usum spectant ad servitium dictae Ecclesiae, exempti non sunt a iurisdictione Cardinalis Titularis.
2. Conclusio de qua text. in cap. volentes, §. in eos de privilegio, in 6. quod privilegium exemptionis Regularibus concessum, tanquam in corpore Juris insertum facit jus commune, & declarat, ut non procedat in his quae sunt inserta in corpore Juris per modum privilegii.
3. De privilegio per se concessum non operatur effectum, si performance ratione non cooperatur excludatur a privilegio.
4. Exemptione ratione eiusdem privilegii, de quo num. 2. subijci loci Ordinatio, si in istis Diocesi morantur, vel ibi ad regimen Ecclesiae non exempti adsumuntur.
5. Quod ampliat procedere etiam exemptio si plenissima & ordini concessa cum declaratione, quod d. cap. volentes nullum generet praedictum.
6. Exemptio generalis concessa Servorum Ordini quantumvis ampla non suffragatur quoad fratres Ecclesiae Titulari intervenientes, vel ibi degenes.
7. Exemptus qui pro parte esse potest, & pro parte subiectus.
8. Reprobatur opinio volentium Regulares vigore dicti cap. volentes, de privilegio, in 6. habere simplicem exemptionem personalem, & firmatur dispositionem dicti text. habere locum etiam in exemptione mixta, ratione sicut loci, & persona.
9. Imo quod dispositio text. in d. cap. volentes habet etiam locum in exemptione personalis.
10. Dispositioni dictae cap. volentes derogatur per privilegia Regularium.
11. Declaratur in quibus casibus extendatur derogatio praedicta.
12. Derogatio debet esse specifica ad §. in eos d. cap. volentes, cum possit quis ratione certa vel esse exemptus ratione vero alterius rei, seu loci subiectus.
13. Una, & eadem res, vel persona in hac materia diversis respectibus potest diverso jure conseri.
14. Ex quibus causis Regulares exempti a iurisdictione Ordinarii non subiacent, Et an si obtineant beneficii Ordinarii subiecta.
15. Cleri appellatio de iure communi veniunt Regulares Ecclesiarum Tularium Cardinalium intervenientes & n. 18.
16. Ad idem pariter determinant Summi Pontifices erga Clericos, ac Regulares.
17. De eadem conclusione, de qua num. 16. & quod favorabilis, non odiosa dicitur reductio ad jus commune.
18. Favorabilis, non si materia, vel odiosa arguitur a ratione praemialis, & a Papae, ac alterius dispositionis voluntate, ac principaliter directis sui favoris, vel odio, & num. seq.
19. Erectio Ecclesiae in titulum est favorabilis prout est omne

id, quod in Ecclesia utilitatem statuitur per Summas Pontifices.

20. Cardinales sunt pars corporis Papae S. R. E. filii, ac praecipue Summi Pontificis Consilarii.
21. Papa sicut exemptionem Regularibus concedere potest, ita & tollere quomodo concessam titulo oneroso.
22. Clausula dici non potest apposta in parte executionis, si apposta sit immediate post perfectam orationem.
23. Fratres Servorum Ecclesiae S. Mariae in Via intervenientes parere, ac obedientiam praestare debent ejusdem Cardinali Titulari, & in quo consistat obedientia praedicta.

SECUNDA QUESTIO.

AN virtute exemptionis Generalis, qua potuntur Regulares, Fratres Servorum intervenientes Ecclesiae Sanctae Mariae in Via sint exempti a iurisdictione Cardinalis Titularis in his, quae spectant ad Cultum Divinum, & servitium Ecclesiae praedictae.

Respondendum est negative per Textum expressum in cap. Volentes, §. in eos, de Privilegio, in 6. In enim Innocentius IV. in Concilio Lugdunensi. Ratus, quod exempti sive Monachi, sive Religiosi, qui Privilegium habent, ne possunt suspendi, interdici, vel excommunicari, eis non suffragatur, si ad Monasterium suorum Prioratum Ordinario subiectum fuerint destinati, ut vel gerant eorum regimen, vel in eis tanquam proprii locorum ipsorum Monachi residentur, in eis enim casibus non sunt a iurisdictione ordinaria exempti, ubi Hostien. num. 1. dicit. Nisi ad Ecclesiam, quae subest Ordinarii tanquam Prioris, vel Monachi transmittantur; Tunc enim quoad illi ibi moram traxerint, ipsi Ordinarii subiacere consueverunt.

Idem voluit Geminianus ibi, num. 3. ubi quod Privilegium indultum personis, non operatur effectum, si persona ratione vel coherentis excludatur a Privilegio, & num. 4. subijungit quod si concedatur Privilegium Personis, ubi cumque sunt, si postea acciderint rem non privilegiatam, non gaudent privilegio respectu illius rei. Idem tenet Franch. n. 2. fest. clarus Anchor. n. 6. ubi ait. Nota, quod exempti substant Ordinarii loci, si in eis Diocesi assumantur ad regimen Ecclesiae non exemptas, vel ibi resident, hos omnes sequitur Barbof. ad d. §. in eos numer. 5. ubi dicit, quod privilegium habentes ne interdici, suspendi, vel excommunicari possint ab Ordinario, ut sunt nulli Religiosi, in quorum Privilegiis ponitur, ne suorum Monasteriorum Monachi excommunicentur; Si praedicti Monachi habitent in Prioratibus subditis Ordinarii Locorum, & ibi regant, vel resident, possunt interdici, suspendi, & excommunicari ab Ordinariis, dum ibi morantur. Idem tenet Federic. de Senis conf. 19. in fin. quem sequitur Tusc. lit. E. consil. 565. num. 8. & num. 10. dicit hoc procedere etiam exemptio sit plenissima, & concessa Ordini, etiam si post dict. cap. 1. confirmata cum declaratione, quod d. cap. 1. nullum generet praedictum tali exemptioni per conf. Geminianus 72. toto num. 1. Cocchier. de iurisdictione in exemptos, p. 5. qu. 134. num. 8. & prius part. 2. quest. 45. numer. 6. Navarr. conf. 19. num. 9. de Cleric. non res. Capyc. dec. 59. in fine, latissime Salgad. de supplicatione ad Sanctiss. part. 2. quest. 45. num. 6. Navarr. conf. 19. num. 9. de Cleric. non res. Capyc. dec. 59. in fine, latissime Salgad. de supplicatione ad Sanctiss. part. 2. cap. 15. num. 10. Frances in Pastoral. Regular. qu. 21. num. 21. Campanil. divers. Juris rubr. 12. cap. 12. num. 31. vers. Quid si in Monasterio, & plenius num. 116. vers. Insuper, sed pro omnibus Fagnan. in cap. Quoniam, num. 2. & 3. ubi multa Jura concordantia adducit de privilegio, & Rota plenissime dec. 165. a. n. 2. usque ad 38. p. 7. rec.

Cum ergo Fratres degenes in Conventu S. Mariae in Via sint destinati ad intervendum dictae Ecclesiae Cardinali Titulari subiectae, nullo modo potest illis suffragari exemptio generalis concessa Fratribus, & Ordini Sanctae Mariae Servorum, quantumvis sit exemptio plena, & plenissima, ut dicit Geminianus d. conf. 72. cui consilio fere omnes Doctores Bononienses subsciberunt, ut notat Fagnan. in cap. Ex parte, numer. 45. de privilegio. Rot. dec. 165. n. 2.

Eratio est, quia quis potest esse pro parte exemptus, & pro parte subiectus, Franch. in cap. 3. Papa, §. 1. n. 2. de priv. in 6. Frances in d. Pastoral. Regular. loc. cit. n. 31. vers. Quia, Cocchier. d. 445. m. 6. Salgad. loc. cit. n. 44.

Non obstat, quod d. cap. Volentes non procedat, nisi quando exemptio est ratione loci, non autem quando est Personalis, qualem habent hodie omnes Religiosi, quia haec distinctio fuit reprobata a Rota in Baroni. iurisdictionibus 20.

no. *Maji 1603, febr. 1613.* juxta emendationem factam à Cantalmarino in suo repertorio Decisionum coram Cardin. Verapio seniore repositis. post Marchesam. de *Commission. p. 1. pag. 1669. num. 3. vers. Per unum nec relevat.* ubi quod dispositio d. cap. *Volentes* procedit in quacumque exemptione, & assertis, ita pluries resoluisset Sac. Congregationem Concilii, quod sequitur eadem Rotam in d. dec. 156. num. 7. par. 7. *revertens.*

10. Sed quantumvis dispositio d. cap. *Volentes*, non habet locum in exemptione Personalium, non suffragaretur dictis Fratribus Servorum, qui non habent exemptionem simpliciter Personalem, sed mixtam, ut in puncto resolvit Fagnan. in cap. *Ex parte hujus. 49. de privilegiis.* ubi quod cap. *Volentes* loquitur de exemptionibus mixtis, id est concessis loco, & Personis simul, quales sunt exemptiones Regularium; Nam illi habent exemptionem Personalem respectu Monasterii, ut notat Fagnanus in cap. *Tuarum. num. 6. de privilegiis.*

11. Ultra quod si essent in exemptione simpliciter Personalium nihilominus haberet locum limitatio apposta in dict. §. in eor., quia ibi loquitur Summus Pontifex de exemptione Personalium, ut notat ibi Gemianus. n. 2. Et propterea cum Fratres Servorum interserviant Ecclesie subiecte Cardinali Titulari, quamvis eorum exemptio sit personalis, nihilominus ea jure se non possunt obstante dispositione dicti Textus.

12. Non obstat, quod per Privilegia Regularium sit derogatum d. cap. *Volentes*, quia est in Privilegiis multorum Regularium, & in specie Fratrum Servorum habetur derogatio ad d. cap. *Volentes*, ut notat Fagnanus in d. cap. *Tuarum. de privilegiis. sub num. 19. vers. Similiter Fratres.* Advertendum tamen est illam derogationem comprehendere solummodo illos tres Casus, nempe, Delicti, Contractus, ac Res sita, non autem comprehendere dispositionem d. §. in eor., quae habet specialem rationem, scilicet Regiminis, Admirationis, & Residenciae in loco ordinario subiecto, & propterea nisi ostendatur derogatio specialem dispositioni praedicti, non cadit sub illa generali illorum trium casuum, in quibus adest diversa ratio, cum unus possit esse exemptio ratione curiae rei, vel loci, & subiectus ratione altius rei, vel loci, cap. *Cum Capella. de privilegiis.* ubi notat Jo. Andr. Burr. & Cardinalis, quod quis potest esse subiectus ratione Beneficii, qui ratione altius rei, vel loci, & eadem res, vel Persona diversis respectibus potest diverso jure censeri cap. *Cum olim de re judic. cap. ex Literis. de probat. cum aliis per Fagnan. in d. cap. Cum Capella. numer. 13. Et ita in puncto tenet idem Fagnanus in cap. *Ex parte. num. 51. de privilegiis.* Ubi quod si exceptio specialiter ratione delicti, Contractus, ac rei sita obtineat beneficia ordinarii subiecti, eorumdem beneficiorum ratione Ordinariorum jurisdictioni declarantur esse subiecti, & confirmat exemplo Regularium, qui accipiunt executionem ultimae voluntatis, & administrationem Hospitalium, & Confraternitatum; aut enim esse subiectos, quoad eam executionem, & administrationem Ordinariorum, non obstante quacumque exemptione, & si declaratum fuisset à Sacra Congregatione Concilii Frances in *Pastoral. d. qu. 31. num. 31. vers. Idem repetit Cocchier.**

13. Cum assistentia juris concurrat facultas, & potestas data à Sixto V. in sua *Constit. 55. de privilegiis. Titular. in Clerum & Populum* dictis Titulis subiectos. Nec est ambigendum appellatione Cleri comprehendit Regulares interservientes Ecclesie Cardinalium Titularibus, quia sic subiecta materia postulat, quae est attendenda, Felin. in c. *Licet. ap. fin. de Offic. ordin. in puncto Antonin. variat. lib. 1. ref. fin. cas. 50. vers. 1. quia in dict. Constit. Turrescruen. in c. Si quis. n. 2. & ibi Praepost. n. 2. vers. potest responderi, distinct. 88.*

14. Quod autem materia subiecta sic possit ex eo convinci, quia Summi Pontifices, dum concedunt Ecclesias seculares pro Titulo Cardinalium, quibus interserviunt Canonici, & Presbyteri seculares mandat Canonice, & Capitulo & aliis Presbyteris ratione dictarum Ecclesiarum subiectis, ut dicto Cardinali pareant, & obediunt. Ubi non sunt Canonici, mandant quibusvis Personis ratione dictarum Ecclesiarum subiectis, ut ex Bullis Titulorum S. Marci, Sanctorum Quirici, & Julitae, Sancti Joannis ante Portam Latinam, & in aliis similibus; quando vero concedunt Ecclesias in Titulum, quibus interserviunt Regulares, mandant Guardianis, & Fratribus Domus Regularis, vel Superiori, & Conventui, ut pareant, & obediunt, Scilicet ut patet ex Bulla Diaconae S. Georgii in Velabro, Tituli Sanctae Mariae in Via, & aliis similibus, ex quo manifeste insurgit, Sum-

mos Pontifices Clericos seculares, ac Regulares passim inter in subiectione determinat.

Et propterea licet Sixtus V. solum mentionem fecerit de Clericis, subiecta materia exigit, ut etiam de Regularibus debeat intelligi, ut bene Felin. loc. cit. Anton. loc. cit. Praeterea quia sumus in materia favorabilis non odiosa; Nam ex quo Ecclesia S. Mariae in Via est subiecta pleno jure Cardinali Titulari, res est reversa in primaverum Statum, hoc est ad jus commune, quo Regulares interservientes dictae Ecclesiae subiecti sunt Ordinarii, si sunt, §. *Patius ne pateret, in fin. ff. de pact. Gloss. in c. 3. in verb. Numerandum. de probat. in 6. Felin. in c. Cum accessissent. nu. 5. 6. & 30. de Constit. Rot. dec. 457. par. 1. divers. Gonzal. ad Reg. 8. §. 1. Proam. n. 57. & rursus, §. 6. num. 28. & 30. ubi quod ad cognoscendum, an materia sit favorabilis, vel odiosa, est inspicienda ratio proemialis, & n. 31. art. quod si legislator principaliter est motus ob favorem, actus est favorabilis, licet secundario recludat in odium alterius, Rot. dec. 437. n. 1. & 2.*

Quod autem erectio Ecclesiae in Titulum Cardinalium sit favorabilis non solum ipsismet Cardinalibus, sed & Ecclesiis Titularibus patet ex verbis Bullae Sixti V. §. 1. *vers. Nos antiqua pietatis, & §. 12. vers. Sic agitur.* Ea enim, quae ibi statuit Summus Pontifex tendunt in utilitatem dictae Ecclesiae, & propterea materia est favorabilis, Abb. in c. Nihil, in princ. de elect. Caputaq. dec. 215. nu. 6. & 202. nu. 4. lib. 3. Gonzal. d. §. 6. n. 44.

Et maxime, quia assignatae sunt Ecclesiae Titulares Eminentiis Cardinalibus, qui dicuntur Pars Corporis Papae, S. Romanae Ecclesiae Filii in Apollinice muneri functione, atque in universa Republice Christiana administratione praecipui Summi Pontificis Consiliiarii, ut ait idem Sixtus V. de *Constit. §. 1. vers. Quod quidem.* nec datur illis, de quibus Jo. Monachus in c. *Cum ex 10. nu. 1. & ibi Probans ante n. 2. de elect. in 6. relat. à Gonzal. d. §. 6. proam. n. 43.*

Sed quicquid sit, in actus sit favorabilis, vel odiosus, sumus extra difficultatem, quia expressè Summus Pontifex maritat Superiori, & Conventui S. Mariae in Via, ut pareant, & obediunt Titulari, quo casu sicuti Papa potest concedere exemptionem, ita illam tollere potest, cum hoc residet in ejus arbitrio, Cocchier. de *jurisf. in ex. emp. p. 3. q. 1. n. 1. 2. & 3.*

Et quod Papa quoties tollat exemptionem Regularium restatur, & ipsa praxis, quamvis titulo derolet concessae praetendantur. Alviset. in *Adventu athen. sect. 1. cap. §. 2. art. 1. nu. 35.*

Vanum est autem dicere, quod mandatum factum à 23 S. mem. Innoc. X. Superiori, & Conventui S. Mariae in Via, ut obediunt Cardinali Titulari sit in parte executiva Diplomatica; illud enim esse in parte dispositiva, & substantiali aperte patet ex lectura ipsius Dispositivae, Nam Summus Pontifex committit Regimen, & administrationem, & curam dictae Ecclesiae S. Mariae in Via Cardinali Titulari, cui Ecclesia interserviant Fratres Servorum in necessariam consequentiam; eorum obedientiam erga Titularem requirebat; Et propterea dictum mandatum non respicit executionem extrinsecam, sed intrinsecam, & substantialem, Rota dec. 622. nu. 6. & 7. p. 1. in rec. sed melius in dec. 286. num. 7. *vers. Sed negabant, p. 3. rec.* ubi quod non dicitur clausula posita in executivis, quando est posita immediate post perfectam dispositionem; ut in casu nostro, & in aliis decisionibus relatis à Marto de *Clausul. p. 4. claus. 20. Grat. discept. 609. n. 8.*

Nec facti ad rem intellectus datus ex adverso dictae clausulae, scilicet quod Fratres non impediunt Cardinalem Titularem in exercitio jurisdictionis, quae illi competit in dicta Ecclesia, non autem adversus illos. Quia Innocentius X. non dicit, quod non impediunt, sed quod obediunt, & patet: Nullo enim casu possunt dicti Fratres impedire Cardinalem Titularem, nec exerceat omnimodam jurisdictionem in Ecclesia praedicta sibi pleno jure subiecta; sed debet intelligi, ut Fratres obediunt presentem Titulari in his quae spectant ad cultum Divinum, & servitium Ecclesiae, cui sunt addicti, quae obedientia debet esse perfecta, & pura ab omni nescie imperfectionibus, ut est illa, de qua in *gloss. distinct. 93. mandato suscipiendo, & iudicium subeundo, ut notat Gemianus. d. distinct. 93. in princ. & habetur in c. 4. & in c. Illud, & in c. His quae, de Majoribus, sive Republ. Literaria, n. 5. tit. de Restore, n. 713. & 715.*

Ex his remanet absoluta secunda questio.

S U M M A R I U M Tertiae Questionis.

- 1 Breve Leonis X. Fratribus Servorum concessum evanuit, ac Ecclesia Sanctae Mariae in Via status est immutatus per erectionem in titulum, & nu. 4.
- 2 Tituli Cardinalium dicuntur vacare, ac unio facta per Leonem X. Conventui Fratrum Servorum extinguitur, & de unita ecclesia est collata, & vacabilis.
- 3 Erectio Ecclesiae in Titulum dicitur novum corpus cum novo Praefule de quo male inferitur de corpore antiquo ad novum, ne detur monstrum, quod in una Ecclesia adsint duo sponsi.
- 4 Conclusio quod erectio in titulum censetur facta sine praedictio tertii quomodo intelligenda, & n. 6.
- 7 Declatur in quibus Titulis Constitutio Sixti V. de Titulorum praesentatione praesertit ius tertii.
- 8 Eadem Sixtina Constitutio an deroget aliis Constitutionibus Sixti circa privilegia Regularium.

TERTIAE QUESTIO.

1. AN saltem vigore Brevis Leonis X. qui concessit dictam Ecclesiam Fratribus, illam subtrahendo à jurisdictione Cardinalis Titularis S. Marcelli possint dicti Fratres privilegio praedicto fructuari.

2. Et negativè patet esse resolvendum, quia d. Ecclesia post Concessionem Leonis X. erecta fuit in Titulum Cardinalium à Julio III. & propterea Concessio Leonis evanuit; Tum quia immutatus est dictae ecclesiae status, de Regulari enim erecta fuit secularis, unde immutatum est jus prius, & illius effectus, Seraph. dec. 1445. n. 7. Penia dec. 1058. n. 11. ubi de simili privilegio Leonis X.

3. Tum quia de unita facta fuit collata, & Vacabilis, Titulus enim Cardinalium dicitur vacare, Burr. in c. *His quae in 1. notat, & ibi Fagnanus n. 27.* Et ideo extincta fuit unio dictae Ecclesiae per Leonem X. facta dicto Conventui Fratrum Servorum. Greg. XV. dec. 77. nu. 2. Nil enim tantum repugnat unioni, quam status collativus Gregor. XV. dec. 112. n. 3. Tondut. allegat. *Canonice. tom. 2. p. 20. c. 136. nu. 9. & per consequens d. Ecclesia non potest dici amplius de Mensa Conventus, & Cum accessissent, de Constit. in Clementina. n. 6. Quidam etiam, & ibi Vitalin. nu. 82. de Excessib. Praelat.*

4. Tum quia per erectionem d. Ecclesiae in Titulum Cardinalium formatum est novum corpus cum novo Praedictio; Ideo dictum Breve Leonis D. Fratribus suffragari nequit, Hostien. in c. *nam inferior. num. 12. ibi Jo. Andr. Gloss. 3. ad finem. Card. n. 1. qu. 10. Burr. num. 12. Bellarm. num. 8. de maioribus, & obedi. quod refert, & sequitur Rota dec. 313. nu. 4. p. 4. rec. ubi 3. dicit, quod male inferitur de corpore antiquo ad novum, esse enim monstrum, quod in una Ecclesia sint duo capita, Rota dec. 54. post Tambur. de *Jur. Abbatum. tom. 3.**

5. Et proinde cum dicta Ecclesia, quae prius unita erat Conventui, & Regularis existeret, per erectionem in Titulum effecta fuerit vacabilis, & secularis, Breve Leonis, & Privilegia priorum illi statui concessa non possunt Fratribus amplius suffragari, Grat. *discept. 458. num. 9. 10. & 11. Rota d. dec. 313. n. 5. in fin.*

6. Non obstat, quod dicta erectio intelligatur facta sine praedictio tertii tam de Jure, quam ex Constitutione Sixti V. §. 10. quia quod attinet ad jus commune, jam dictum fuit in disceptatione nu. 83. quod dicta clausula intelligitur de alio praedictio, quom de expressio.

7. Alterius dicimus, quod debet intelligi de praeservatione juris compatibilis cum erectione, non autem de comparibili, & continente manifestam contradictionem, quale est si post erectionem duraret adhuc concessio Leonis, Seraph. dec. 1445. nu. 4. & 5. Adden. ad Burat. dec. 576. nu. 13. & ad dec. 2. n. 286. & seq. p. 3. rec.

8. Constitutio unio Sixti V. non solum non prodest fratribus, sed omnino nocet. Nam distinguendum est inter Ecclesias Titulares antiquas, & de novo erectas; Quoad antiquas nullum fuit praeservationis jus tertii, sed simpliciter in decem de novo ab ipso Pontifice erectis, ut habetur disertis verbis in dicta Constitutione, §. 10. Et propterea quicquid sit de nova Titulis, certe quoad Ecclesiam S. Mariae in Via, quae fuit de antiquis, si non de antiquissimis clausula illa non porrigitur, ut in puncto Pasqualij. in qu. *moral. Jurid. qu. 127. per totam, & praesertim nu. 8. Quae Constitutio Sixtina cum in §. 11. verbis rotundis deroget Constitutioni-*

bui, & Ordinationibus Apostolicis; ac Ecclesiarum su praedictarum, & aliarum quarumcumque, nec non ordinum Juramento, Confirmatione Apostolica; vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, ac Literis Apostolicis, illis, ac quibusvis aliis Personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, omnem tollit difficultatem, quia ut videlicet in questione nostra, praedicta Derogatio fit amplissima, & expressis verbis facta tollit omnia, quae in contrarium adducuntur.

S U M M A R I U M Quarta Questionis.

- 1 Consuetudo quod Monasterium non sit subiectum titulo Cardinalis debet aliunde probari quam partis assertione.
- 2 Pontificis assertio non probat consuetudinem negativam Titularium.
- 3 Pontificis nunciatura non emanata motu proprio, & circa factum alienum non probat, praecipue stante irriti praedictio.
- 4 Ecclesia non venit appellatione monasterii, nisi sit incorporata eidem Monasterio tanquam pars integralis.
- 5 Consuetudo negativa Titularium etiam in futurum sublati per Constitutionem Sixti V. & per diplomata Titulorum decreto irritantur.

QUARTA QUESTIO.

1. AN Fratribus Servorum Ecclesiae S. Mariae in Via interservientibus assidat praesentia consuetudo deducta ex c. *Dilectus, de Capellis. Monach.*

Et negativè est resolvendum; Nam ultra responsiones datus in *discept. à n. 105.* quae non bene evacuantur ab Adversariis, dicimus ex eo Textu non probari assertam consuetudinem. Quia illa verba, & generaliter servantur in Urbe, ut nullum monasterium Titulo sit subiectum, non sunt Verba Pontificis, sed partis litigantis, cuius assertio non statuit, sed debet consuetudo aliunde probari ab illo, qui illam allegat, Dec. *conf. 402. n. 11. Pacian. de probat. lib. 2. c. 27. n. 14. Rota in pluribus decretis in dec. 15. n. 21. p. 13. rec.*

Imò si debet verba Pontificis, assertam consuetudinem non comprobant, ut in puncto de subiectione dixit Rota dec. 239. n. 18. p. 8. rec.

Verba enim nunciativa Papae, cum non sint emanata motu proprio, nec continent factum proprium, non probant enunciatum, *Clement. fin. de sent. Excomm. Paris. conf. 128. n. 22. lib. 4. cum aliis per Rotam dec. 197. num. 70. & 71. p. 5. rec.* Et praesertim cum concernerent interesse partis, Caputaq. dec. 337. n. 5. p. 3. Rota dec. 147. n. 72.

Sed quod tollit omnem difficultatem est quod Papa, non obstante allegata praesentia consuetudine pro parte Ecclesiae S. Laurentii in Piscinula, tulit sententiam assertam consuetudini contrariam, condemnavit enim dictam Ecclesiam S. Laurentii, quae erat monasterium monialium ad recognoscendum Ecclesiam S. Ceciliae Titularem in Bassifino, & Scrutinio, ut patet ex Textu, ibi: Nos igitur, auditis positus, Oeconomum S. Laurentii Syndico vestro condemnamus in Bassifino, & Scrutinio.

Sed quicquid sit etiam quod per praedictam assertam consuetudinem exemptum fuisset Monasterium à jurisdictione Cardinalis Titularis, nihil ad rem nostram, cum hodie non tractetur de acquirenda jurisdictione in monasterium, sed de ea conservanda in Ecclesia à monasterio separata, & sejunctae, quae appellatio monasterii non continetur, *Gloss. non in Clement. 1. verb. Monasterii, de elect. Duran. dec. 92. n. 12.*

Nam tunc appellatio monasterii venit Ecclesiam, si incorporata sit Monasterio, & sit pars integralis monasterii, ut dicunt Doctores allegati ab Adversariis.

Et propterea cum Ecclesia S. Mariae in Via non sit incorporata Conventui, sed tanquam membrum separatum sit pleno jure subiectum Cardinali Titulari non cadit sub exemptione monasterii, *Ubalde de Can. Episc. c. 4. q. 8. nu. 2. & 3. Grat. discept. 282. n. 39.*

Ceterum licet haec asserta consuetudo possit subfiniri, nihilominus per Constitutionem Sixti V. & per diplomata Titulorum fuit sublata, quae cum habeant Decretum irritans, insciant omnem contrariam consuetudinem, non tantum praeteritam, sed etiam futuram, *Felin. in cap. Cum accessissent, de Constit. vers. quarto limita. Ruin. conf. 13. n. 13. lib. 2. cum aliis per Royas dec. 31. n. 24.*

S U M M A R I U M
Quintæ Questionis.

- 1 Prescriptio subdito adversus superiorem non currit & n. 7. ubi de ratione.
- 2 Existat an quoad iura Episcopalia, & de ratione ob quam non intrat quoad reverentiam, & obedientiam.
- 3 Non datur ubi ea sequeretur absurdum, & n. 4. ubi neque ex immemorabili.
- 4 Abbati datur adversus Episcopalem jurisdictionem ex Pape privilegio.
- 6 Item prescribere potest Abbas aliqua iura Episcopalia, ubi Capellas habet sibi subiectas.
- 7 Interrumpitur prescriptio jurisdictionis Titularis ex nova vacatione, ac Titulorum provisione adversus quamcumque consuetudinem, & contrariam usum.

Q U I N T A Q U Æ S T I O.

AN Fratres Servorum inservientes Ecclesie S. Marie in Via possint se tueri aliqua prescriptione adversus Jurisdictionem Cardinalis Titularis. Pariter est negative respondenda.

Firmato enim, quod dicti fratres subditi sint Cardinali Titulari, nec jurari possint aliqua exemptione, inanis est exceptio prescriptionis, cum subditus adversus Superiorem non prescribat; Textus est rotundus in c. Cum liceat, de prescrip. ubi Summus Pontifex mandat Prioribus, Monasteriis de Cotha, & de Donato, quod reverentiam, & obedientiam exhibeant Archiepiscopo Bracharen. prescriptione temporis non obstante, eo quod nonnullæ Ecclesie dictorum monasteriorum erant in Diocesi dicti Archiepiscopi, & ibi Gloss. in verb. Non obstant, enumerat casus, in quibus subditi non possunt prescribere contra Superiorem.

Nullam autem aliam jurisdictionem pretendimus, nec pretendunt Cardinales Titulares, quam obedientiam, & reverentiam a fratribus inservientibus Titulis in his, que spectant ad cultum, & servitium Ecclesiarum Titularium.

Non obstat, quod jura Episcopalia possint prescribi, quia non negamus, aliqua jura Episcopalia posse prescribi, sed nullo modo obedientiam, & reverentiam, que si possent prescribi, & juri publico nocerent, & confusionem patenter arguunt. ult. ff. de usu cap. cum aliis per Barbof. d. c. Cum non liceat, n. 3. vers. ex hoc Textu.

Noceret autem juri publico, si possent prescribi obedientia, quia jus publicum consistit in obedientia subditorum, c. ult. verb. Obedientia 18. q. 1. Confusionem, & inordinationem pareret, si obedientia prescriberetur, quia membrum suo capiti non obtemperaret, Barbof. loc. cit. & Fermosini d. c. Cum non liceat, n. 6.

Fingamus ergo, quod Cardinalis Titularis per se, vel per suum Vicarium mandet Parocho, ut visitet infirmos, non sit negligens in administratione Sacramentorum, ut concurat expellat, vel separet, & quid simile. Sacrista, ut reddat rationem redditum Sacristie ad Ecclesiam spectantium, Oeconomo, vel Syndico, de redditibus Ecclesie, Confessoribus, ut sint follicite in audiendis confessionibus, Concionatori, ut conciones habeat itatis diebus, Generalis autem id omnino prohibeat, vel sua autoritate ea mandat fieri, preta illa Cardinalis Titularis sicut previt. Quis unquam sane mentis dicere poterit ea facere potuisse sub pretextu, quod prescribitur adversus obedientiam debitam Cardinali Titulari? Nonne ex his actibus erit turbatum bonum publicum, & omnia ad confusionem, & perturbationem redacta; Et hoc est illud monstrum, quod daretur, si in ea Ecclesia vellet in uno corpore essent duo capita, quod non solum jus respicit, sed Natura abhorret; Unum enim scilicet Caput autoritate ordinaria, alterum consuetudine, vel prescriptione, Hostien. in c. Cum contingat, n. 1. de foro comper. c. in c. Quoniam, n. 2. de offic. ordin. Dari enim non potest consuetudo, vel prescriptio, quod faciat possibilem hujusmodi duo capita in eadem Ecclesia, ut notat Buc. in d. c. Cum contingat, n. 11. Bellam. num. 15. Quia esset consuetudo, & immemorabili prescribi possunt. Gabr. de prescrip. concl. 1. m. 8. & 36. Et ita doctissime ratiocinatur, & resolvit Rota omnino vident in Constantien. Jurisdictionis coram Ortembergio rescript. post 3. volum. Tambur. de jur. Abbat. in ord. 55. n. 13. usque ad 17.

Non obstat Text. in c. Cum olim, de prescrip. quem magis faciunt Adversarii.

Quia Abbas, de quo in Textu, habebat Privilegium Pontificum, per quod liberabatur a jurisdictione Episcopi Plebs Salmazana, & alie Capellæ, & super hujusmodi Privilegio fundabatur prescriptio, que abique illo non valuisset, ut notat additio ad illum Text. in verb. Duas, Gloss. in d. c. Cum non liceat, in verb. Non obstat, in fin. vers. sed ibi habet Privilegium, ratione cujus prescripsit Fagnan. in d. c. Cum olim, n. 46. & 47.

Secundo ille Textus habet locum, quando Abbas habet Capellas sibi subiectas, in quibus potest prescribere aliqua jura Episcopalia, ut notat Aman. in d. c. Cum olim, n. 1. Alex. de Nevo n. 1. Zabarell. in c. Auditis, n. 6. de prescrip.

At in casu nostro Fratres Servorum nullum habent privilegium, quia quod habebant, evanuit per erectionem dictæ Ecclesie in Titulum, nec Ecclesiam, nec Capellas sibi subiectas.

Tertio dicitur Textus procedit in illa prescriptione, per quam obedientia ab Episcopo transferitur in Romanam Ecclesiam, cui monasterium se subiecerat; At in casu nostro Superior Convenus S. Marie in Via non potuit prescribere, ut obedientia transferret ad Romanam Ecclesiam, quia Romana Ecclesia, & ejus Caput Summus Pontifex illam obedientiam, quam sibi Fratres tanquam exempti debebant, transiit in Cardinalem Titularem, nec eam sibi reservavit, unde si daretur prescriptio dicti Fratres remaneret Acephali, & sine Capite, que ratio potissima est, cur prescriptio non competat subditis adversus Superiorem, notat Barbof. & Fermosini. d. c. Cum non liceat, ill. n. 3. sse. n. 8.

Nec dicitur Fratres inservientes dictæ Ecclesie S. Marie in Via transiit obedientiam in Generalem, quia Generalis in illa Ecclesia est subditus Cardinali Titulari; Nominè enim Superioris continetur tam mediatus, quam immediatus Superior.

Sed quod tollit omnem difficultatem est, hic nullam posse considerari prescriptionem, quin ex quilibet vacatione Titulorum, & nova provisione interrumpitur prescriptio, Nam ex nova provisione reviviscit jurisdictione Cardinalis Titularis adversus quamcumque consuetudinem, contrarium usum, & prescriptionem, & ad primum haurum reducit, & ab omni præjudicio vendicatur, Roder. q. Regul. tom. 1. q. 8. artic. 4. in fin. vers. Dicitur etiam in hoc cap. prescriptio, usque ad fin. cum aliis per Rotam dec. 33. nu. 26. p. 10. ver.

S U M M A R I U M
Sextæ Questionis.

- 1 Jurisdictionem Episcopalem Cardinales Titulares habent de jure communi, non autem ex consuetudine in eorum Ecclesiis, & n. 2. & 3. ubi de distinctione inter Cardinales, & simplices Plebanos jurisdictionem habentes ex consuetudine.
- 4 Cardinales Titulares habent jurisdictionem in Capellis Titulis subiectis, multo magis illam habent in eadem Ecclesia Titulari, & n. 5.
- 6 Jurisdictio quasi Episcopalis Cardinalibus Titularibus collata à Sixto V. intelligitur proportionabiliter quoad Cardinales non Episcopos, & n. 7.
- 8 Cardinales Titulares in suis Ecclesiis si sint Episcopi, ipsorum loco habent quoad jurisdictionem, & Episcopalia, & quid si non sint Episcopi.
- 9 Reprobatur opinio Bellarmini, & firmatur Cardinalis, in suis Titulis non esse ad instar Parochorum, & Episcopo subiectos, sed pinguius habere, quam Plebani ubi de communi Canonistarum.
- 10 Declaratur Constitutio Gregor. XIII. quomodo intelligenda circa jurisdictionem Episcopalem quam Cardinales habent in suis Titulis.

S E X T A Q U Æ S T I O.

AN de jure communi, vel solum ex consuetudine habeant Cardinales in suis Titulis jurisdictionem Episcopalem.

Et de jure communi illam habere, non autem ex consuetudine solum edum est. Nam quamvis ex adverso scribentes pretendant ex Doctrina Innocentii in c. Dilectus, de Capell. Monach. probare illam habere ex consuetudine; Doctrina tamen Innocentii nec bene intellecta, & diminuto allegata.

Dubitat ubi Innocentius, An Sacerdotibus in Plebe, seu ecclesia Parochiali existentibus competat de jure communi

ni facultas baptizandi, & alia Parochialia exercendi respondet, quod ignorat, ubi fit istud jus commune; Nam licet Parochiani cuilibet Ecclesie a proprio Sacerdote debeant baptizari, & alia Sacramenta, que ipsi conferunt, recipere. Quod tamen Sacramenta hoc debent, hoc non invenio inter jura Parochialia, nisi specialis consuetudo introducat, supra de m. jur. c. Obed. c. His, que, c. Hæc sunt verba præfata Innocentii ex quibus non rectè inferitur, non competere de jure communi Cardinalibus in suis Titulis jurisdictionem Episcopalem. Non enim potest argumentari a Sacerdotibus in Plebania degentibus ad Cardinales Titulares. Et propterea Innocentius dimitte, ut dixi allegatus relolvendo quaestionem; An jus exercendi Parochialia competit Plebanis de jure communi n. 4. Subiungit, sed potest dici illud (jus commune) obtinere in Titulis Cardinalium, qui habent pinguius jus, quam Plebani.

Sed clarius hoc declarat Cardinalis Zabarella conf. 65. nu. 1. ubi quod Textus in d. c. Dilectus non habet locum in titulis Cardinalium, qui ibi Cardinales fundant intentionem de jure communi, in aliis vero Titulis Plebanatum attendendum esse consuetudinem.

Vanum est ergo dicere, quod Cardinalis Titularis Sancti Laurentii in Damato, de quo in c. His, que, de Majorit. c. Obed. obtinuit in eo Titulo jurisdictionem a consuetudine, & propterea non fit extendenda ad alios Titulos, cum certissimum sit ex supra traditis, Cardinales Titulares fundere suam jurisdictionem in jure communi, non in consuetudine, quod & voluit Felin. in d. cap. His, que, n. 1. vers. c. dicitur Cardinalis, ubi sequitur consilium Cardinalis Zabarelle, & ejus doctrinam in c. Proponibilis de excep. dicitur, quod Plebanus non fundat intentionem suam in Capellis de jure communi, nisi Ecclesia Matris, est titulus Cardinalis, quam doctrinam explicat, & sequitur Fagnan. in d. c. His, que, n. 38.

Nec obstat, quod Honorius III. in d. c. His, que, non loquatur de jurisdictione, quam habent Cardinales in suis Titulis, sed de ea, quam habent in Capellis sibi subiectis, ut dicitur Adversarii ducti auctoritate Mandosii in reb. 7. Compell. q. 2. n. 1. circa finem, verum quia, d. c. His, que; Nam Honorius III. in d. c. enumerat, que spectant ad jurisdictionem Cardinalis Titularis S. Laurentii in Damato in Capellis subiectis Titulo. Quaestio enim tunc erat de jurisdictione Cardinalis Titularis in capellis subiectis Titulo, non autem in Ecclesia Tituli. Unde non mirum, si non meminit de Ecclesia Titulari, sed de capellis, frivolum ergo, ne dicam, ridiculum est argumentum, Cardinales habere jurisdictionem Episcopalem in capellis subiectis Ecclesie titulari, ergo non habent eandem in Ecclesia Tituli, sed bene valet argumentum a contrario, Cardinales habere jurisdictionem in capellis subiectis Titulo, ergo multo magis illam habent in ecclesia Titulari, a qua capelle dependent in puncto Rota dec. 233. n. 14. p. 1. d. vers.

Hinc omnes Canonistæ, nemine dempto inferunt ex dicto Textu, Cardinalem in suo Titulo, & in capellis Titulo subiectis habere jurisdictionem Episcopalem, sic Abbas ibi n. 1. vers. Secundo nota, quod Cardinalis in Titulo suo, & in Ecclesiis subiectis jurisdictionem Episcopalem habet, Felin. ibid. n. 1. ibi: Cardinales habent in Titulis suis, & ecclesiis sibi subiectis jurisdictionem Episcopalem, & novissime, Fagn. ibid. nu. 15. vers. Quinto nota Cardinalem habere in suo Titulo, & in ecclesiis Titulo subiectis Episcopalem jurisdictionem. Et quamvis Mandos. loc. cit. incidenter dicat, quod in dicto Textu agitur solum de his, que potest Cardinalis Titularis in capellis sibi subiectis, non autem in Titulo; Nihilominus quando ex professo tractat quaestionem circa jurisdictionem, quam habent Cardinales in Titulo num. 10. dicit: Quantum vero atinet ad Cardinalium Titulos, five ad ecclesias Titulares, omnes concludunt, eos habere jurisdictionem Episcopalem, & quidem optima ratione. Nam ea omnia, que enumerat Honorius in d. c. His que, spectant ad jurisdictionem Cardinalis Titularis, sunt eadem, que tenet Honorius refert, & enumerat in c. Conquerente de Offic. ordin. spectant ad jurisdictionem Episcopalem, & ibi Gloss. in verb. Canonice dicit hic bene specificantur jura Episcopalia, Buc. ibid. nu. 1. ait, que sunt jura Episcopalia, inferius n. 9. Nota secundo, hic per ordinem enumerantur jura Episcopalia, que quilibet Episcopus habet in ecclesia sibi subiecta, etiam dato quod alteri Prelato sit subiecta Fagnan. ibid. num. 11. Nota ex integro contextu jura Episcopalia hic per ordinem enumerantur, que competunt Episcopis de jure communi in Ecclesiis, seu capellis Diocesis sue, etiam subiectis inferiori Prelato seculari, five Regulari. Cum er-

go jura, que enumerantur in d. cap. His, que, sint eadem, que referuntur in d. c. Inquirentes. Nulli dubium, de jure communi, non autem ex consuetudine, Cardinales in suis Titulis habere jura Episcopalia.

Hinc videre est, quam sedè erraverint ex adverso scribentes, dum insudarunt in ostem endo jurisdictionem Cardinalis Titularis non esse Episcopalem, sed solummodo, quasi Episcopalem, & hanc controrogiam subtilatam fuisse Constitutionis Sixti V. & a Decreto Gregor. XIII. Nam quod attinet ad constitutionem Sixtinam, certum est, illam non fuisse editam ad dirimendam hanc controrogiam, sed ad præfrendos Titulos Cardinalium, & licet in Proemio d. Constitutionis Sixtus incidenter dicat præfatas ecclesias auctoritate quasi Episcopali regendas. Cum tamen eas erexit cum honoribus, insigniis, & Privilegiis, & auctoritatibus debitis, & coniectis, ut in §. 2. d. Constitutionis, non videtur sustulisse jura Episcopalia, que de jure communi competunt Cardinalibus in dictis Titulis, sed videndum est, Sixtum, singula singulis referendo, intellexisse de Cardinalibus Presbyteris, & Diaconis, qui si non sint Episcopi, jus Episcopale formaliter habere non possunt, sed quasi Episcopale, & expresse deditur ab Auctoribus, qui post Sixtinam constitutionem scripturam in hac materia relati in d. c. His que, assertit, Cardinales in suis Titulis, & in ecclesiis Titulo subiectis jurisdictionem Episcopalem habere, qui cum fit modernissimus Author, & Præful eximius Canonista, & prædicitur eorum, que in curia gesta sunt, non esset usus hoc dicere, si Sixtus difficultatem sustulisset; Imò verba constitutionis explicat ibid. ut quasi episcopalem jurisdictionem habeant Cardinales Presbyteri, & Diaconi, qui cum non sint Episcopi, non possunt habere potestatem, que annexa est Ordini episcopali, sed in ceteris totam habent jurisdictionem episcopalem. Nec Sixtus ullam mentionem fecit de constitutione Pauli IV. relata in d. c. His que, n. 32. in qua literis rotundis ille Pontifex asserit Cardinales in suis Titulis habere jurisdictionem Episcopalem, que assertio cum fuerit facta per modum causæ, & cum dictione, Cum, quo æquipolet dictione, Quia, reddit certam, & indubitatam assertionem Rot. dec. 411. n. 2. p. 4. in ver.

Explicatio autem Bullæ Pauli IV. deducta à Baldello, ne dum trivola est, sed ridicula, Nam Adversarii illum allegant in Theolog. Moral. tom. 1. tit. de potest. Legislat. q. 5. sect. 9. quem locum in meo Codice non reperit, bene vero Baldellum mtr. de leg. l. 5. de p. 5. n. 25. habere hæc verba.

Denique quoad alios Prelatos, qui dicuntur habere jurisdictionem quasi episcopalem, ut sunt, verbi gratia, Cardinales in suis Titulis, ut expresse habetur in Bulla Pauli IV. Cùm Venerabilis, que est de Decanatu Cardinalium, Sed male constitutionem præfatum Baldellus allegavit, cum expresse in ea dicitur jurisdictionem episcopalem, non quasi episcopalem, unde in summario in margine dicti numeri apposto habetur, Cardinales in suis Titulis habent jurisdictionem episcopalem, & possunt condere leges; Idem eisdem verbis reperitur in Indice dicti Tomi in verbo Cardinalis. Et propterea dicendum est Baldellum errasse allegando pro jurisdictione quasi Episcopali Cardinalium dicti Pauli IV. constitutionem, in Summario, & in Indice eorum summe emendasse.

Et ex his intelligitur, quam male ab Adversariis reprehendatur doctissimus Moneta de Conseruator. c. 5. nu. 34. qui potius erat commendandus. Cum enim potuisset sequi opinionem Anania, Imole, Fagnani, & aliorum, qui in d. c. His que, asserunt Cardinales etiam non Episcopos habere jurisdictionem episcopalem in suis Titulis, & capellis sibi subiectis voluit moderatius loqui tribuendo jurisdictionem episcopalem Presbyteris, & Diaconis Cardinalibus, qui sunt Episcopi, quasi Episcopalem vero istdem Cardinalibus, qui non sunt Episcopi, quæ distinctio prius fuit Baldi in d. c. His que, ubi dixit, quod omnes Cardinales in omnibus ecclesiis sibi subiectis habent jurisdictionem Episcopalem, & tamen que sunt Ordinis Episcopalis non habent, nisi sint Episcopi. Baldum sequitur Imola in Clem. Ne Romanam in 4. quest. nu. 2. de Elect. & Felin. in d. c. His que, tenendo Imolam, dicit Cardinales in suis Titulis habent loco Episcoporum, quoad jurisdictionem, & quoad Episcopalia, si sunt Episcopi, alias quoad jurisdictionem tantum, Moneta sequitur Fagnan. in d. c. His que, n. 26. Si ergo esset reprehendus Moneta, deberet reprehendi Baldus, Imola, Felinus, & Fagnanus, qui abique notate meritis reprehendi non possunt.

Hinc enim patet, quam parum modestè locuti sunt omnes

nes ex aduerso scribentes, dum conantur auferre omnem jurisdictionem Cardinalibus in suis titulis, coque redigere ad simplices Parochos, qui solum baptizandi infantem, & sepeliendi mortuos, reclusi vesperionis, facultatem habent, ducti auctoritate acceptum. m. 39. licet enim quos a meo disceptatione acceptum. m. 39. licet enim Cardinalis Bellarminus sit de Ecclesia Romana benemeritus, eius tamen dicta in hoc proposito Antiquorum modestiam non imitatur, ut in simili dixit Rota dec. 191. num. 13. in fin. p. 1. res aduersus opinionem P. Thomae Sanchez viri alioquin Doctissimi, & Religiosissimi; Nam omnes Canonice Cardinales in suis titulis habere pinguius, quam Plebani, sic Jos. Andr. m. 9. Anan. m. 12. Anchar. m. 13. Hostien. num. 3. & hoc dixerunt alii plures Doctores, nempe Bellencin. de Charit. sub. q. 3. Gomez. ad reg. Cañell. de Trienn. q. 21. pag. mibi 397. vult. Apomatus habent, Germon. de inuult. Cardin. §. 7. Am. rations. n. 16. Sed qui expressè constunt, & fallam reddunt opinionem, Cardinalis Bellarmini, Beronii, & aliorum, sunt Cardinales Hostien. & Zabarella discretissimi Canonici, non Theologi, nec Historici, & qui superat omnes Summi Pontifex Innocentius IV. in d. c. Dilectus, n. 4. uel. sed possit dici.

Quo vero ad decretum, siue ad Declarationem Gregorii XIII. idem dicendum quod de Bulla Sixti V. Non enim illa emanavit ad dirimendam hanc controversiam de jurisdictione Episcopali, vel quasi, sed solum ex ea deducitur Gregorius XIII. declarasse, quod ea, que conceduntur a Concilio Tridentino Episcopis, nolle exerceri a Cardinalibus in suis Titulis, ergo sunt inferiores Episcopis, & non habent, nisi jurisdictionem quasi Episcopalem. Certè argumentum infirmum est. Quia Summi Pontifices declarant multa non posse per Episcopos exerceri in sua Diocesi, ergo non habent in ea jus Episcopale. Quid absurdum; Nonne reservatio iuris, est reservatio quoad alia. Tribimus §. 6. fin. ff. de mil. testam. Rota dec. 10. de refer. in antiq. Caputa. dec. 75. num. 7. & 8. par. 3. Gonzal. reg. §. glof. 12. §. 23. Pagn. in d. c. His que, n. 10.

SUMMARIUM

Septima Questio.

- 1 Vice-Cancellario Sedis Apostolicæ credendum est de sibi dictis à Papa.
2 Amplius etiam in simplicibus Cardinalibus, tribus tamen concurrentibus.
3 Facultates extraordinarie Episcopis à Concilio Tridentino concessa comprehendunt etiam inferiores Prelatos.
4 Facultas à Concilio Tridentino concessa Episcopis in Parochos non sit extraordinaria, vel ordinaria, tanquam à jure communi emanata & v. 7.
5 Exemptio Regularibus concessa non comprehendit Parochos animarum curam exercentes in Ecclesiis Episcopis subiectis.
6 Episcopus jure ordinario Regularium Ecclesias visitare non potest etiam quoad ea que curam animarum respiciunt, si in illis Superioribus Regularibus omnimodam temporalem & spirituales habeant jurisdictionem.

SEPTIMA QUESTIO.

ANtante decreto, seu declaratione Gregorii XII. habeant Cardinales in suis Titulis jurisdictionem circa ea, que spectant ad curam animarum.

Negant fratres Ludovicæ ratione, quia hæc est facultas extraordinaria concessa à Concilio Tridentino Episcopis, quam noluit Gregorius, habere locum in Titulis Cardinalium.

Sed in primis negare possumus, extare hujusmodi decretum, seu declarationem, cum de ea testentur solummodo Doctores particulares; Nam si Adversarii dictum Bonificii Octavi impugnant, de quo fidem facit Joannes Monachus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, & Vicedominarius Sedis Apostolicæ cui credendum est de sibi dictis à Papa, Put. dec. 220. lib. 1. in correct. cum etiam simplicibus Cardinalibus credendum sit de his, que asserit sibi dixisse Pontificem, si tria concurrant; hoc est præsentia Papæ, nullum directè Tertio præjudicium, & quod asserit à Cardinalibus sint verisimilia, Rota dec. 630. p. 4. rec. Duran. dec. 117. n. 5. Put. dec. 3. in correct. l. 1. ubi dicit hoc procedere, ubi etiam tractatur de præjudi-

cio Tertii, Vizzani. l. 1. de mandat. Princip. num. 37. & 38. cum aliis per Dianam p. 2. tract. 3. resol. 31.

Que tria in Cardinali Monacho concurrunt certum est, præteritum quod attinet ad verisimilitudinem. Nam cum Honorius III. qui condidit Decretalem His que de majoribus & obediens, in qua conceditur Cardinalibus in Ecclesiis Titulorum Titulorum ea omnia, que spectant ad jurisdictionem Episcopalem, regevnerit anno 1219. Bonificius vero anno 1294. cum sit esset Summus Canonista, non solum verisimiliter, sed verissimè dicere potuit Joanni Monacho Cardinali, in suis Titulis Cardinales habere jura Episcopalia ductus auctoritate Honorii III. Antecessoris sui. Secundo dicimus quod non obstante dicta declaratione, siue Decreto Gregor. XIII. multi Doctores, qui post illud scribere, nulla facta mentione de ea, tenuerunt; facultates extraordinarias à Concilio Episcopis concessas competere etiam inferioribus Prelatis, sic Henriquez, Rodriguez, Sanchez, Flor. de Menz, Sair. Avila, Duardus, Moneta, Fr. Sigismundus à Bononia, & Tamburini relati à Carliano contr. forens. c. 208. n. 27. ubi testatur de communissima opinione. Idem tenet Porticulus, Calvin. Pharao, Caltrapalao, Trulench. & Bofius relati à Barbo. c. 6. §. 24. de reform. sed in puncto Cardinalium tenet Moneta de commutat. c. 5. n. 453. Diana p. 5. tract. 2. resol. 59. v. l. Unum licet mihi.

Nec est faciendum vis in declaratione Sacre Congregationis Concilii, quia cum de authentice non consistit juxta decretum san. mem. Urbani Octavi nullius est auctoritas.

Sed demus quod de illis declarationibus legitime constaret; Ea facultas que conceditur a Concilio Tridentino Episcopis in Parochos exercentes curam Animarum in personis secularium in Ecclesiis Regularium non est extraordinaria sed ordinaria, quia emanavit à jure communi, ut expressè colligitur ex textu in cap. Per exemptionem de privileg. in 6. ubi exemptio concessa Regularibus non comprehendit Parochum curam animarum exercentem in suis Ecclesiis; is enim non obstantes exemptione remanet semper subiectus Episcopo, ut notat canonista. Idem habetur ex cap. Cum Capella de privil. & individuo habetur in cap. sane 16. q. 2. & in cap. 1. §. fin. de privil. in 6. Et quod hæc facultas proveniat à jure communi per dicta, & alia jura bene probat Solorzano de Jure Indiar. l. 3. c. 17. num. 47. cum sequenti. Marius Antonin. l. 1. resol. 112. cas. 59. v. l. non fuit autem dubitatum.

Et quamvis nonnulli velint, Episcopos non posse visitare jure ordinario Ecclesias Regularium, nec etiam quoad ea, que respiciunt curam animarum, id tamen habet locum in his Ecclesiis, in quibus Superiores Regulares habent omnimodam jurisdictionem Temporalem, & Spirituales, sic Barbo. cap. 11. §. 25. de regular. num. 6. Solorzan. loc. cit. num. 54.

At in casu nostro Superior Regularis nullam habet jurisdictionem in Ecclesia Sanctæ Mariæ in Via, quia illa est plenarie subiecta Cardinali Titulari in Temporalibus, & Spiritualibus, Solorzan. d. n. 54. in fine.

Præterea aliud est, quod Episcopus auctoritate Ordinaria in Ecclesiis Regularium Jurisdictionem exercere non possit, aliud, quod illa auctoritas non descendat à jure communi; Nam primum evenit propter privilegia Regularium, sed non tollitur, per dicta privilegia, quod ea facultas non descendat à jure communi. Solum enim est suspensa, & non ablata auctoritas concessa à jure communi Episcopis per Regularium Privilegia, Lotter. de re benef. lib. 1. q. 24. num. 107.

Et præterea cum facultas in Parochum Regularium Episcopis sit concessa à jure communi, non est, cur obstant & Declaratio Gregorii XIII. & Sacre Congregationis Concilii.

SUMMARIUM

Octava Questio.

- 1 Pontifex potest in sua diocesi Romana, sicut in aliis Episcoporum diocesis territorium separatum constituere.
2 Territorium separatum an dicatur à Papa constitutum per subjectionem Ecclesiæ alicui Prelato pleno jure.
3 Vicarius Urbis nullam in Ecclesiis Cardinalium Titularium habet jurisdictionem.
4 Cardinales Titulares in suis Ecclesiis possunt ea omnia exercere que potest Episcopus in sua Diocesi.

5 Constitutio Pauli II. tribuens Cardinali Vicario facultatem visitandi loca exempta, non extendit ad Ecclesias Titulares Cardinalium egentes speciali mentione.

6 Declaratur quando procedat conclusio quod in dispositione generalis comprehendantur etiam Cardinales.

7 Constitutio Julii II. subiciens in genere Clericos Cardinali Vicario non comprehendit exemptos & alio Superiori subiectos.

8 Observantia subsequita cum Prelatorum negligentia an nocet successoribus, si præjudicium exinde proveniens tollatur per Principem, vel superiorem & num. 13.

9 Observantia interruptitur per actus contrarios.

10 In facultatis non datur prescriptio, consuetudo, vel observantia nisi constet de prohibitione, vel acquiescentia.

11 Observantia æquivoca non inducit prescriptionem quando de bono jure in contrarium apparet, & de decreto irritantia & clausula sublata tollentibus omnem observantiam.

12 Ex actu negativo & non usupferimus in sacrorum inferri non potest ad actus contrarios impotentia in successoribus.

OCTAVA QUESTIO.

AN possit dici quod Cardinales, quoad suos Titulos, & Populos sibi subiectos habeant in Urbe Territorium separatum, ut extendit potiri possint omnibus Prærogativis, quibus potitur Episcopi in suis Diocesis. Et affirmative est respondendum. Summus enim Pontifex potest tam in sua Diocesi Romana, quam in aliis Episcoporum Diocesis confirmare Territorium separatum ad effectum, de quo agitur. Hostien. in c. Cum contingat, de foro compet. & ibi Burr. num. 11. Abbas nu. 18. Bellam. num. 15. Rota dec. 46. num. 6. & dec. 55. num. 2. post 3. volum. Tambur. de Jur. Abbat.

Tunc quem dicitur Territorium separatum constitui à Summo Pontifice, quando Prelatus Ecclesiam, & loca pleno jure subijcit; Idem enim est habere proprium, & separatum Territorium, & habere illud pleno jure subiectum, Gloss. in Clement. 1. in verb. Aut eorum part. de foro compet. Calde. in c. 23. Rota dec. 165. nu. 2. p. 4. divers. & dec. 44. n. 4. post eundem tract. Tambur.

Hinc Vicarius urbis nullam in Ecclesiis Cardinalium Titularium habet jurisdictionem, Mahfred. de Cardinal. dec. 106. Paris. de regnat. lib. 7. qu. 12. Barbo. Juris. univers. Eccles. lib. 1. cap. 4. n. 37. Pagnan. in d. c. His que, de majorib. & obed.

Et idèd potertunt Cardinales exercere ea omnia, que possunt Episcopi in suis Diocesis, Germon. de inuult. Cardin. §. Titul. n. 6. Paris. de regnat. lib. 3. qu. 15. ferè per tot. Barbo. ad c. Abbates, n. 2. de Priv. in 6.

Nec obstat, quod Cardinalis Vicarius vigore Constitutionis Pauli Secundi i. Julii Secundi, 28. Pauli Tertii, 36. habeat Jurisdictionem in Populum subiectum Ecclesiæ Cardinalis Titularis, & perindè non habeat Territorium separatum.

Quia Paulus Secundus sua constitutione dat facultatem Cardinali Vicario visitandi Monasteria, & alia loca exempta, que facultas non potest extendi ad Ecclesias Titulorum Cardinalium, qui propter eorum excellentem dignitatem indigent speciali mentione, Rom. conf. 498. n. 6. Felin. in c. Cum in Jure, sub n. 9. de off. deleg. Lotter. de re benef. lib. 1. qu. 8. nu. 83.

Et quamvis in dispositione generali comprehendantur Cardinales, si dispositio non sit odiosa odio irrationabili, juxta opinionem Rotæ, de qua per Eminentissimum Orthodoxum dec. 257. per totam.

Hec tamen conclusio non procedit, quando tractatur de auferendo Cardinali jure ei concessum intuitu Cardinalitatis Dignitatis; nam tunc in dispositione quæcumque generali, nec in particulari generaliter concepta Cardinales comprehenduntur, Mohedan. dec. 10. de præbend. Germon. de Indult. Cardinalium, verb. alioquin, à num. 33. Lotter. loco cit. sub num. 90.

Etiam quod agatur de Confectione facta alteri Cardinali, Verall. dec. 43. p. 2. quod admittit Rota in Firmana pensionis 26. Februarii 1625. & 23. Januarii 1626. coram Remboldo regis. post Vivian. de Jure patron. in ordine 91. & 92. Lotter. loc. cit. num. 91.

Julius verò Secundus in sua constitutione 28. subijcit

Cardinali Vicario Clericos urbis generaliter, quorum appellatione non veniunt Clerici exempti, & alii Superiori subiecti c. Grave, c. Ex parte, de privileg. Gloss. in Clement. Si de beneficio, de Præbend. cum aliis per Cochier. de Jurisd. in exempt. p. 1. qu. 5. m. 4.

Imò in dicta constitutione Julius præservat jurisdictionem aliorum Officialium urbis in dictis Clericis, ut in §. 3. eisdem constitutionis, ibi, aut illis Clericis, & Officialibus, ad quos spectat.

Paulus verò Tertius in sua constitutione nihil aliud facit; quam confirmare constitutionem Pauli Secundi, quoad visitationem locorum exemptorum, conceditque Cardinali Vicario nonnullas alias facultates, quæ non tollunt privilegium Cardinalium.

Sed cum in singula vacatione Titulorum, Summi Pontifices reintegrent Cardinales in plenariam Jurisdictionem Temporalem, & Spiritualem suorum Titulorum, præsertim in Clericos, & alios sibi subiectos non videntur posse obtinere privilegia concessa Cardinali urbis Vicario, quem admittunt dictum est supra de consuetudine, & prescriptione.

Nec obstat Observantia subsecuta. Quia, & si negligentia Prelatorum possit nocere Ecclesiæ, ita ut etiam afficiat Successores, Paris. conf. 3. n. 15. lib. 4.

Hæc tamen conclusio non habet locum, si præjudicium, 10 quod reperit negligentia, tollatur per superiorem, sicut enim Princeps potest tollere prescriptionem, l. Prescriptio, C. de Operib. Public. Soccin. conf. 86. num. 16. lib. 1. Ruin. conf. 13. n. 5. lib. 4. Soccin. jun. conf. 146. n. 56. Cephal. conf. 4. num. 47. Surd. dec. 2. n. 3. Mastrill. de magistr. lib. 3. c. 4. n. 312.

Ita potest tollere media, quæ ad prescriptionem conducunt, qualis est negligentia, ex qua inducitur prescriptio, Rota dec. 126. n. 2. p. 2. rec.

Præterea cum Cardinales Titulares actus jurisdictionis exercuerint, scilicet conferendo Beneficia, Benedictionem solemnem impartiendo, visitando &c. per istos actus omnis observantia interruptitur, Abbas in c. Illud, de prescript. Put. dec. 385. n. 1. lib. 3. Rota dec. 126. n. 47.

Et cum omnis jurisdictione Cardinalis Titularis fere pendeat ab ipsius facultate, certum est, quod in actibus facultativis, nec consuetudo, nec prescriptio, nec observantia obstant, nisi constet de prohibitione, & acquiescentia, Innoc. in c. Cum Ecclesia, de caus. possess. & propriet. ubi Ripa, nu. 45. Penia dec. 408. num. 7. Gregorius XV. dec. 72. num. 10. & ibi late adden. num. 5.

In omnem calum vana redditur observantia, cum de bono jure Cardinalium Titularium constat, & observantia redditur æquivoca, Seraphin. dec. 1108. num. 7. tam ex constitutione Sixti Quinti, quam ex Indultis, siue Diplomatus Titulorum, cum clausula sublata, & Decreto irritantia, ex quibus tollitur omnis observantia, Rota dec. 66. n. 13. p. 7. rec.

Miror autem, adversarios ad sum sensum trahere illa verba Diplomatis Tituli Sanctæ Mariæ in Via. Prout illi Presbyteri Cardinales, qui illi pro tempore præfuerunt, poterunt de illis disponere, & eandem Ecclesiam regere, & gubernare poterunt, seu etiam debuerunt.

Quasi quod Summus Pontifex restringat auctoritatem Cardinalis Titularis, præsertim, ut Adversarii ajunt, quia nulli Cardinales, & zelo, & virtute, ac Sanctitate præstantes, nisi sunt aliqua auctoritate in Fratres inferentes dictæ Ecclesiæ.

Nam tantum abest, ut dicta verba limitent auctoritatem Cardinalis Titularis, quinimò illam ampliant, adversus omnia ab Antecessoribus, qui non fecerunt ea, quæ habebant facere; malè fecerunt, ut notat in terminis Gloss. in Clement. Attendentes, de Statu Monach. in verb. Debeant, ubi ait, malè facientes Prelati, qui has visitationes omittunt, cum hoc verbum sit Prælati, qui has visitationes omittunt, & ibi notat Cardin. Zabarella, & Vitalin. nu. 16. ubi quod si Prælati non faciunt, que debent facere, cum hic sint in præcepto ex vi Dictionis, debent, peccant mortaliter. Voluit ergo Summus Pontifex per illa verba tollere malè facta ab Antecessoribus, & coram negligentia noluit nocere Successoribus, Burat. dec. 704. num. 9. Rot. dec. 337. num. 25. p. 10. rec.

Præterea notum non est, quod Cardinales prædicti fecerint, vel quod omiserint. Eorum enim probandum est ab Adversariis, super hoc enim eorum assertio non est standum. Certum quidem est, quod ipsi poterant, & debuerant deputare Vicarium Titularem juxta facultatem sibi datam a Concilio Lateranensi, & constitutione Sixti V. deputate

Parochum amovibilem, quia cura residet pones Cardinalem Titularem, deputare Sactifiam, concionatorem, & alios ministros, de quibus in discept. a. n. 119. non obstantibus ex adverso deductis, quibus respondebitur infra. Et quatenus ipsi hos adus non fecerint, non tamen ex hoc adu negativo argui potest actus contrarius impotentia in successore, praeterim cum actus illi sint facultativi, Abbas conf. 101. n. 7. Rota dec. 630. n. 15. p. 4. tom. 3. in rec.

SUMMARIUM

Nonae Quaestionis.

- 1 In materia derogationis ad Pontificis mentem recurrendum est.
- 2 Derogatum censetur per Pontificis privilegia, & Constitutionibus antecedentibus per posteriores editas per viam legis.
- 3 Item derogatum censetur ex Constitutione ad publicam utilitatem edita.
- 4 De derogatione in specie facta per Sixtum V. privilegia, & Indultam Ecclesiam in titulum erectis, quam illis Regularium.
- 5 Per derogationem cum clausula illorum tenorem pro expressis, & derogatum censetur quibuscumque precedentibus constitutionibus, & privilegiis etiam derogatoriam derogatorias habentibus.

NONA QUÆSTIO.

AN sit derogatum per Bullam Sixti V. & Diploma Cardinalis Titularis exemptioni Fratrum Servorum inferventium dictae Ecclesiae Sanctae Mariae in Via. Ex adverso scribentes multa involunt, & continent circa huiusmodi Derogationem, sed nos paucis quaestione expediemus.

Et supponendum est in materia Derogationis recurrendum esse ad mentem Summi Pontificis. Rota dec. 137. p. 1. diversis dec. 91. n. 13. post Vivian de iure patr. & dec. 100. par. 5. recent.

De mente autem Pontificis constare dicitur, quando edit Constitutionem posteriorem per viam legis, nam tunc non est opus derogare in specie Constitutionibus, & privilegiis antecedentibus, Felin. in c. Nonnulla, n. 9. de rescript. Pet. dec. 164. n. 2. l. 2. in antiq. Penia dec. 1142. nu. 5. Rota in Complana Juris patronatus 3. Decembris 1604. coram Litza, registri. post Vivian de iure patr. lib. 4. c. 10. n. 24. & 267. vers. Quarto fuit responsum. Buratt. dec. 390. n. 3. & dec. 454. n. fin. post Modernos de manu. & dec. 8. n. 9. p. 1. rec.

Secundo, constat de mente Pontificis, quando edit Constitutionem ad publicam utilitatem; Tunc enim non est necesse aliqua derogatio, Rota in puncto secularizationis Ecclesiae Regularis, dec. 174. n. 7. p. 1. rec. Fagnan. in c. Caterum, n. 32. de rescript. & in c. Cusani qua n. 38. eodem tit. Frances de Eccles. Cathedral. c. 10. n. 50.

Quod autem Constitutio Sixtina facta fuerit ad publicam utilitatem, & decorem Ecclesiae Romanae patet ex ipsamet Constitutione in §. 1.

Sed sumus extra difficultatem, quia Sixtus V. in sua Constitutione Praefinitionis Titulum derogavit, in specie etiam Indultis, & privilegiis non solum eorum Ecclesiarum, quas erexit in Titulum, sed etiam Ordinum Regularium, hinc clariis verbis: non obstantibus Constitutionibus, & Ordinamentis Apostolicis, ac Ecclesiarum supradictarum, & aliarum quacumque, necnon Ordinum Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmata alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, illis ac quibusvis personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus illorum tenorem praesentibus pro expressis habentibus specialiter, & expressa derogatum, ceterisque contrariis quibuscumque. Ex qua derogatione facta cum clausula, illorum tenorem pro expressis, &c. censetur derogatum quibusvis Privilegiis, & Constitutionibus habentibus, etiam derogatorias derogatorias, Felin. in c. Nulli n. 4. de rescript. & in c. Accedentes, n. 5. de rescript. Mohedan. dec. 1. de rescript. Gregor. XV. in puncto de privileg. concessis Religionis Hierosolymitanae, dec. 109. & ibi Adden. nu. 10. ubi quod haec clausula fuit inventa, quia Papa derogare posset gratias praesentibus, de quibus notitiam non habet, alias nimis ardeatur, si propter ignorantiam illas revocare non posset, Rot. dec. 630. n. 42. & 43. p. 4. rec. tom. 3.

SUMMARIUM

Decimae Quaestionis.

- 1 Regula de jure quaestio non tollens, non est expresse derogandum, quando gratia de sui natura est iurisdictionis.
- 2 Quae sint de sui natura iurisdictionis, ubi de unione, erectione, & similibus.

DECIMA QUÆSTIO.

AN fuerit necesse derogare in Diplomate Tituli in specie Privilegii Summorum Pontificum, qui concesserunt exemptionem Fratrum Servorum; Cum agatur de iure tertii, & sic Regulae de iure quaestio non tollendo, & sic Regulae de iure quaestio non tollendo.

Et negative est resolvendum, quia Regulae de iure quaestio non tollendo, & juri tertii non est expresse derogandum, quando Papa facit actum de sui natura praedicti iurisdictionis, Dec. conf. 113. n. 17. vers. Non obstat, Caffador. dec. 1. de privileg. Gonzalez super reg. 8. Cancell. gloss. 36. n. 48. Gratian. discept. 458. n. 11. Seraph. dec. 762. n. 4. & m. ult. & dec. 1445. nu. 7. Rota in recent. dec. 48. n. 1. & dec. 174. n. 2. & 7. p. 1. & dec. 11. nu. 25. & dec. 114. n. 1. p. 6. Buratt. dec. 193. n. 4. Adden. ad eand. dec. 576. nu. 13. & 17.

Quod autem erectio dictae Ecclesiae S. Mariae in Via in Titulum sit actus praedicti iurisdictionis Fratrum, non est dubitandum, sic Rota coram Seraph. a. dec. 1445. n. 6. ibi, Non obstat, quod Regulae de non tollendo derogatum non fuerit, quia non procedit in gratia de sui natura praedicti iurisdictionis, ut est unio, exemptio, erectio, & similes, Millin. dec. 198. n. 4. Adden. ad dec. Buratt. 576. n. 12. Gratian. d. discept. 458. nu. 16. Fagnan. in c. Caterum, n. 29. qui loquitur in erectione, & secularizatione. Item in c. Causam qua n. 37. eod. tit. & in terminis Frances de Eccles. Cathedral. c. 10. n. 52. Nec in hoc potest congeri conventus dictae Sanctae Mariae in Via, quia Papa in hoc utitur iure suo, optimè idem Frances loc. cit. n. 55.

SUMMARIUM

Undecimae Quaestionis.

- 1 Regularis in aliqua diocesi degentes, quibus in casibus sunt exempti ab illius Episcopi iurisdictione.
- 2 De differentia circa iurisdictionem inter Cardinales Titulares habentes plenum ius subiecto Regularis sui Ecclesiam inferventibus, & Episcopi nullam iurisdictionem habentes, nisi in casibus a S. Conc. Trid. & Constitutionibus Apostolicis praescriptis.
- 3 Cardinales Titulares facultatem habent deputandi Vicarium in suis Ecclesiis Regularibus, necdum a iure communi, sed etiam a Concilio Basiliensi, sub Eugenio III.
- 4 Iurisdictionem quam habent Cardinales in suis Titulis, est ordinaria, & Sede vacante non expirat, illamque exercere possunt per suos Vicarios, dum sunt in conclavi.
- 5 Vicarius a Cardinali Titulari deputandus in Ecclesia Regulari debet esse Regularis, & de rationibus, & num. 10.
- 6 Cardinales Titulares Monachorum rationem a Monachis habere debent.
- 7 Ecclesia Regularis praefici non debent Clerici seculares, neque ab eis illare reformari, praesertim si Vicarius est Regularis.
- 8 De intelligentia text. in cap. In nova 16. qu. 2. & quando appellacione Clericorum Monachi.
- 9 Exemptio Regularis a iurisdictione sui Superioris Regularis per deputacionem in Vicarium, locum non habet in iis, quae respiciunt regularem observantiam.
- 10 Regularis Ecclesiae Titulari inferventibus possunt tanquam subditi per Cardinalem Titularem in Vicarium deputari absque Superioris Regularis licentia ad instar Episcopi assumentis in cubicularium aliquem Religiosum abque Abbatis licentia.
- 11 Declaratio Sac. Congreg. Episcoporum, & Regularium recipit interpretationem a iure communi, ut procedat si Episcopus, vel Cardinalis Titularis vellent deponere in Vicarium sibi non subditum.
- 12 Parvi deputatio in Vicarium Regulari Titulari spectat ad Cardinalem Titularem, & declaratur quando locum habeant Concilio Tridentini dispositio, & privilegia Innoc. VIII. & Leonis X.
- 13 De differentia inter deputacionem, & approbationem Confessoriarum, ut deputatio in Ecclesia Regulari spectat

Episcopi Superiori Regulari, approbatio autem Ordinarii.

- 14 Conclusio, quod in Ecclesia seculari Praelatus habens iura Episcopalia Confessorios etiam approbat, intelligitur quatenus habeat territorium separatum, & nullius.
- 15 Cardinales Titulares habentes in suis Ecclesiis Regularibus sibi plenum ius subiecto, territorium separatum habere dicuntur.
- 16 Papa potest esse privilegio concedere territorium separatum, ac iura Episcopalia.
- 17 Quae dicta sunt de Cardinalibus Titularibus circa electionem, & deputacionem Parochorum, Confessoriarum, & concionatorum, locum sibi vendicant etiam quoad Sacras supplicetium, ac Theauri Ecclesiae custodiam habentes.
- 18 Jus visitandi Ecclesiam habens, visitare potest Sacram, vel sacristiam, omniaque supplicetia, & ornamenta cultui Divino necessaria.
- 19 Decreta irritantia in Constitutione, & Diplomate Tituli opposita inficiunt quaecumque titulum, & possessionem.
- 20 In possessore pendente a negotio principali prius terminandum est negotium principale, quam concedatur manutentio.

UNDECIMA QUÆSTIO.

AN sit differentia inter Iurisdictionem, quam habent Cardinales in Ecclesiis suorum Titulorum, & illam, quam habent Episcopi in Regularibus existentibus in suis Diocesis.

Haec quaestio non esset examinanda, quia parum conducit rem nostram, sed quia Adversarii conquirentur apud Illustrissimos Praelatos, quibus demandata est S. D. N. humilissimo controversia ad referendum Sanctiatri Suae, quod si concederet iurisdictionem Cardinalibus Titularibus in Regularibus inferventibus Ecclesiis Titulorum; Episcopi possent eodem iure pretendere esse sibi subiectos; Ut tollatur huiusmodi aequivocatio.

Dico, quod hodie propter privilegia concessa a Summis Pontificibus Regularibus, non habent Episcopi in illos, qui morantur in eorum Diocesis, nisi in nonnullis casibus iurisdictionem, qui casus enumerantur a Fagnano ulque ad 47. in cap. grave, & n. 27. usque ad fin. de offic. Ordinarii, quod extendit Barbol. de potest. Episcopi. allegat. 105. ad quinque ginta duo, & n. 14. usque ad 89.

In plurimis autem ex istis casibus procedunt Episcopi tanquam Sedis Apostolicae Delegati, ea ratione, quia Summi Pontifex nolit illis antea exemptionem, sed Apostolica Autoritate delegare Episcopum, ut in eos in dictis casibus exerceret iurisdictionem.

At Cardinalibus plenam, & omnimodam iurisdictionem concessit in inferventibus Ecclesiis suorum Titulorum reducendo illos subiectos Ordinario, sicuti ante exemptionem erant de iure communi, ut supra firmatum est.

Propterea Episcopi non possunt sumere exemplum a Iurisdictione Cardinalis Titularis. Cum in sua Ecclesia habeat eo pleno iure subiectos, quod non est concessum Episcopi, qui nullam habet iurisdictionem, nisi in casibus praescriptis a Concilio Tridentino, & a quibusdam Constitutionibus Apostolicis, & propterea trepidant timore, ubi non est timor.

Nec ex eo, quod Episcopus in Ecclesia Cathedrali Regulari habeat omnimodam iurisdictionem in Monachos exceptis, quae respiciunt Regularem observantiam, ut resolvit Rota in Montis regalis Iurisdictionis coram Coccino, non possunt inde illi Episcopi trahere exemplum, ut in Monachos, sive Regulares animadvertant, ita nec possunt illud trahere a Cardinali Titulari.

Firmata igitur nostra Iurisdictione in Fratres inferventes Ecclesiae Sanctae Mariae nostri Tituli, & sublati omnibus, quae ex adverso deducta fuerunt, Superest videre, An Cardinali Titulari competat facultas deputandi Vicarium Titularem in Ecclesia Regulari sui tituli.

Et resolvendum est affirmative; Haec enim facultas non solum competit ei a iure communi, c. In nova 16. qu. 7. c. Cum simus 9. qu. 4. c. Quomiam 86. dist. cum aliis per Sbrozz. de Vicar. Episc. l. 1. in probem. num. 6.

Sed etiam tradita fuit ei a Concilio Basiliensi, quod tunc erat sub obedientia Eugenii Quarti; Quicquid Adversarii dicant cum nondum fuisset dissolutum, & Ferrariam translatum, & Concilio Lateranensi, dum mandant,

Card. de Luca, Lib. III.

quod per seipsum, vel saltem per Vicarium idoneum Ecclesias Titulares visitent, cuius Lateranen. decreta in hac parte confirmavit Sixtus V. sua Constitutione de praesent. tit. Card. §. 12.

Et propterea cum Cardinalis Zabarella in Clement. Ne 7 Romani, §. Irritum, qu. 3. de elect. dixerit Iurisdictionem, quam habent Cardinales in suis Titulis esse ordinariam, & non expirare Sede vacante, Fagnan. in c. Cum olim de major. & obediens. dixit, cum non possint illam exercere per seipsum, dum manent in Conclavi debere & posse exercere per suos Vicarios, & Ministros.

Vicarius autem deputandus a Cardinali Titulari in Ecclesia, cui interservit Regularis, non potest esse Clericus secularis, sed omnino debet esse Regularis, quia cum ea, quae spectant ad Divinum Officium, & servitium dictae Ecclesiae more Regulari debeant peragi, Rota decis. 73. par. 1. in rec. melius possunt omnia exerceri sub Vicario Regulari tanquam melius informato, quam seculari, ut notant Jo. Andr. & Geminian. in c. Nullus Religiosus, de elect. in 6. Barbol. de potest. Episcopi. alleg. 105. num. 92. Cardinalis enim Titularis debet habere rationem Monachorum a Monachis, cap. Cum Pastorali: 3. qu. 7. Turrecrem. in c. Si quis, nu. 2. vers. ad Terim, & ibi Praepos. n. 22. dist. 58. & in principio dicit, quod Ecclesia Regulari non debent praefici Clerici seculares, vel inter eos esse Beneficiatus, c. Cum inter, de Religio. domib. & n. 1. col. 2. vers. Probatur etiam ratio, dicit quod Ecclesia Regularis non debet reformari a Clericis secularibus, & multo magis hoc procedit, quando constituitur Vicarius Regularis in Ecclesia, in qua Episcopus est loco Abbatis, Turrecrem. loc. cit. vers. Nam idem esset.

Nec obstat textus in c. In nova 16. qu. 2. ubi habetur, quod Vicarius non debet disceptare ab Episcopo in professione, & habitu, quia textus ille loquitur de discrepantia professionis, & habitus laicalis, non autem de professione, & habitu Clericali. Cum ibi dicatur, Episcopus laicos non habeat, sed ex proprio Clero, & hoc casu appellacione Cleri veniunt Monachi, Turrecrem. in d. c. Si quis, nu. 2. ad verbum in corpore, Praepos. ibid. n. 2. vers. Potest responderi.

Nec obstat, quod si Regularis constitueretur Vicarius, atnovetur a subiectione Superioris Regularis, quia ultra quod non intendimus illum subtrahere in his, quae respiciunt Regularem observantiam; Nihilominus si subtraheretur, & hoc debet tolerari propter majorem Ecclesiae utilitatem, ut dicunt Turrecrem. Praepos. loc. cit. vers. Nec obstat si dicitur iste, vers. Nec obstat quod per hoc.

Et in simili videmus, quod licet inquisitores hereticae pravitatis, & eorum Vicarii, substantione Officii Iurisdictioni Sacrae Congregationis supremae, & Universitatis Inquisitionis, non tamen eximuntur a Iurisdictione superioris Conventus in his, quae spectant ad Regularem observantiam, ut ex Zanardo, Santarellio, Rodriguez, & Homobono, tenet Carena de Officio Sanctae Inquisitionis, par. 1. tit. 5. §. 8. nu. 69. 70. & 71. Et ita pluries ab eadem Sacra Congregatione fuit declaratum, alias si deputaretur Vicarius secularis, esset arare in Bove, & Aino, contra text. in c. Cum causam, post med. ubi Gloss. in verb. Aino, de elect. & in c. Presbyteros 16. qu. 1. & in Clement. 1. de elect. Fagnan. in d. cap. Cum causam, num. 9. quod intelligit de mente Buratt. num. 10. & Imole n. 1. Si homines disparis professionis affocerent ad unum effectum, ita ut fit unum corpus, quod & resolvit Rot. decis. 742. n. 21. coram Merlin.

Et hoc casu non est necessarium, quod Frater deputatus Vicarius Titularis a Cardinali Titulari obtineat licentiam a suo Superiore, quia ea omnia ex adverso adducta procedunt, quando vellet Cardinalis Titularis assumere alium Religiosum sibi non subditum ad tale officium, secus quando eligit suum subditum. Qualis est unus ex Fratribus inferventibus in Ecclesia Titulari; Sufficit enim licentia eiusdem Cardinalis tanquam dicit Fratris Superioris, sic Navarr. conf. 2. de Regul. ad fin. Sanchez ad praepos. Decalog. lib. 6. c. 13. n. 89. & facit quod dixit Gloss. in cap. cum Pastorali 2. qu. 1. quod Episcopus potest assumere sibi Religiosum in Cubicularium abique licentia Abbatis, vel Superioris, si non sit exemptus, eo quia Episcopus est eius legitimus Superior.

Et hanc doctrinam Gloss. post Gregor. Lopez sequitur Sanchez loc. cit. n. 99. ubi dicit ita intelligendos esse Doctores, qui licentiam Abbatis volunt esse necessariam, & illos qui putant hoc posse Episcopum etiam invito Abbate.

Nec quicquam facit declaratio asserta Sacrae Congregationis Episcoporum, & Regularium, quia recipit interpretationem a iure communi, Coccin. dec. 157. n. 6. Et propterea intelligenda est, quando Episcopus vellet deputare Religiosum